

Drs L. FELIX

——
RAPORT GENERAL

ASUPRA

IGIENEI PUBLICE

A CAPITALULUI

1891

*Domnul G. G. Cantacuzino Președinte
mi s'a omagiu respectuos din partea autorității*

D. J. Felix

CONSILIUL DE IGIENA PUBLICA AL CAPITALEI BUCURESCI.

RAPORT GENERAL

ASUPRA

IGIENEI PUBLICE

ȘI ASUPRA

SERVICIULUI SANITAR AL CAPITALEI

PE ANUL 1891

DE

Prof. Dr. I. FELIX

VICE-PREȘEDINTE AL CONSILIULUI DE IGIENĂ PUBLICĂ
AL CAPITALEI.

BUCURESCI

LITO-TIPOGRAFIA CAROL GÖBL

16, STRADA DOAMNEI, 16

1892

I.

Introducere.

Serviciul sanitar al Primăriei este însărcinat cu lucrări de medicină preventivă și de medicina curativă.

Medicina preventivă, prevențiunea bólelor, nu este un atribut exclusiv al medicilor, ea cere o conlucrare a tuturor funcționarilor sanitari, a administrațiunei publice și a publicului; nu numai îndeplinirea regulelor Igienei private depinde de înțelepciunea și de gradul de cultură al concetățenilor noștri, ci și executarea Igienei publice reclamă concursul luminat al tuturor cetățenilor și dacă ei nu sunt convinși de utilitatea prescripțiunilor sanitare, le lipsește și buna-voință de a le observa, de a ajuta administrațiunea în îndeplinirea datoriei. La noi totul se așteptă de la administrațiunea publică și cetățenii ieau foarte rar inițiativa pentru îndreptarea relelor condițiuni igienice în cari trăesc.

Din această cauză medicina preventivă face la noi numai progrese lente, cu încetul se deprind locuitorii Capitalei cu participarea la lucrările de salubritate, cu îndeplinirea pe terenul lor propriu al lucrărilor analóge cu acelea pe cari le cer de la administrațiunea publică pentru terenul public, cu încetul numai se desvoltă spiritul de solidaritate, cunoscînța faptului că numai prin conlucrarea comună ne putem apăra în contra bólelor, în contra morței premature și că conservarea sănătăței cere óre-cari sacrificii. Voiu arăta mai jos, la capitolele despre salubritatea publică și despre locuințe, neajunsurile Igienei private și publice

cară sunt cauzate prin lipsa de bună-voință a unui număr însemnat din cetățenii noștri.

În lipsa inițiativei private și a interesului pentru binele public administrațiunea publică este dar chemată să povățuiască pe cetățeni despre datoriile ce le incumbă pentru prevenirea bolilor, să deștepte în ei spiritul de solidaritate, să-î deprindă cu lucrarea comună pentru scopul măreț pe care trebuie să-l urmărim cu toții, de a preîntâmpina bolile și de a prelungi viața. Acastă educațiune a cetățenilor se operează numai cu încetul și nu administrațiunea actuală va culege roadele lucrărilor seale, de cea mai mare parte a muncii noastre se vor folosi generațiunile viitoare, nu noi ci succesorii noștri vor înregistra mortalitatea anuală a populațiunei Capitalei de numai 20 la 1.000 în loc de 28 la 1.000 cât este astăzi.

Nu desperăm de viitor, dacă aruncăm o privire retrospectivă asupra progreselor realizate în Igiena publică a Capitalei de la anul 1868, când am publicat primul raport general asupra serviciului sanitar al Capitalei, până astăzi, putem constata o îmbunătățire succesivă a salubrității Bucureștilor, care progresază cu pași mici dar siguri. A mai rămas mult de făcut pentru ca locuitorii Capitalei să poată trăi în condițiuni cu totul igienice, dar cu cât se răspândește mai mult lumina prin toate stratele sociale, cu atât crește și simțul datoriei către societate, conștiința publică, și din această cauză cetățenii Bucureștilor nu se mai pot opri în mersul spre progres, ei vor merge înainte, ei vor face ca Capitala regatului român să devie o cetate sănătoasă, care va concura cu Capitalele statelor celor mai civilizate.

Mai întâmpinăm o lipsă de concurs din partea cetățenilor noștri la privegherea comerțului cu alimente și băuturi. De rare-ori numai primim o comunicare precisă asupra unei falsificări de vinuri, care n'a fost deja descoperită cu ocaziunea examenelor generale ale băuturilor din comerț, puținele denunțări ce ni se trimit nu sunt speciale, nu numesc un anume fabricant sau comerciant, ci ne spun ceea-ce știm și noi, că în Capitală se mai vînd alimente și băuturi de calitate rea. Ser-

viciul sanitar al Primăriei are și în această privință trebuință de ajutorul bine-voitor al tuturor cetățenilor și primesce cu recunoștință orî-ce comunicare, chiar anonimă, ce i-se face asupra calității alimentelor și băuturilor din comerciu.

În cât privește medicina curativă, Primăria îngrijesce mai ales de căutarea la domiciliu a bolnavilor săraci. Dar și această ramură a serviciului public este departe de perfecțiune. Numai o mică parte a locuitorilor săraci recurge la asistența publică gratuită la domiciliu, mulți zac în casele lor necăutați, unii se caută cu babe, cu lécuri de casă, puțină așteptă vindecarea lor de la descântece și cele mai multe femei sărace aflate în lăuzie nu voesc să scie de móșele comunale și prefer să fie asistate de femei fără cunoștința moșitului.

Cetățenii mai culti, preoții, delegații de suburbii și alții cari vin în contact cu populațiunea săracă, ar trebui să o povățuiescă asupra dreptului ce are la asistența gratuită și chiar organele Prefecturei poliției ar putea să ne ajute, pentru ca bolnavii săraci să nu zacă necăutați în locuințele lor, dar și în această privință se așteptă totul de la administrațiunea publică, nimic de la inițiativa privată. Cu tóte acestea constatăm și aci un progres, din an în an populațiunea săracă se împrietenește mai mult cu binefacerile medicinei, din an în an scade numărul bolnavilor cari zac necăutați în casele lor.

Inființarea spitalului comunal se amână din an în an. În raportul general pe anul 1890 am exprimat speranța, că în cursul anului 1891 se va deschide spitalul, pentru care d. senator Chr. Zerlendi a dăruit Comunei o casă frumósă cu un teren vast și materialul necesar. Spitalul nu funcționează nici astăzi, dar deschiderea lui nu se mai póte amâna și onor. Consiliu comunal trebuie să găsească mijlócele necesarii pentru complectarea operei d-lui Chr. Zerlendi.

Serviciul veterinar al Primăriei dobândește din an în an o importanță mai mare, despre care vom referi într'un capitol special. Asemenea crește din an în an întinderea serviciului

copiilor găsiți și orfanii despre cari vom comunica într'un 'capitol special mai multe date statistice.

Ca celelalte servicii publice și serviciul sanitar are trebuință de statistică ca basă pentru aprecierea valorii diferitelor lucrări ale scele, ca control al progresului realizat în acest serviciu și în Igiena publică; controlul de care vorbim este astăzi imperfect și bogatul material statistic al Primăriei nu se utilizează astăzi într'un mod complect. Administrațiunea comunală a Capitalei va da, de sigur, și serviciului de statistică atențiunea ce i-se cuvine, pentru ca să o pótă lumina asupra unei mulțimi de fapte relative la traiul locuitorilor Capitalei. Natalitatea și mortalitatea sunt influențate prin unele condițiuni economice, pe cari serviciul statistic este chemat a le analiza, pentru ca administrația să cunoscă toate casurile cari reclamă intervențiunea ei.

Serviciul sanitar al Capitalei se conduce și se execută în conformitate cu legea sanitară. Cu nedrept această lege se face astăzi responsabilă pentru toate neajunsurile Igienei publice și ale stării sanitare a populațiunii. Legea în chestiune nu este perfectă, dar neajunsurile ei se simt mai puțin în Capitală, mai mult prin județe, ele provin mai puțin din imperfecțiunile legii, mai mult din neaplicarea ei și din neregulamentarea unor prescripțiuni importante cari au rămas uitate. Și Capitala suferă din lipsa unor regulamente, cari nu se pot alcătui pentru o comună în parte ci numai pentru țera întregă. Am avut satisfacțiunea ca regulamentul asupra prevențiunii bolilor infecțioase, pe care l'am proiectat și reprodus în raportul general pe anul 1890, să fie încuviințat de onor. Consiliu sanitar superior, aprobat de d. Ministru de Interne și investit cu Inalta sancțiune Regală; au mai rămas însă și alte părți ale legii sanitare neregulate. Art. 116 al legii cere imperios, ca un regulament special să prescrie condițiile igienice ale școlelor și internatelor de educațiune publice și private, un asemenea regulament însă nu există, și solicităm de la autoritatea competentă să îndeplinescă această lipsă.

II.

P e r s o n a l.

Din an în an se mărește cercul activității oficiului sanitar al Capitalei, progresele medicinei preventive pe de o parte, creșterea populației și întinderea orașului pe de alta, precum și creșterea unor instituții și servicii municipale noi, ne-au impus datorii noi; personalul sanitar al Primăriei a rămas însă același ca în anul 1874 când s'a promulgat prima lege sanitară și numai cu mare greutate acest personal poate îndeplini astăzi toate lucrările cu care este însărcinat.

Numărul medicilor comunali de secțiune (9) și al funcționarilor de cancelarie ai serviciului sanitar al Primăriei (2) este astăzi același ca în anul 1875, când autorul acestui raport a luat pentru a doua oară direcțiunea serviciului sanitar al Capitalei și când atribuțiunile lui erau încă foarte restrânse. În anul 1881 s'a mai adăugat un post de medic comunal pentru serviciul copiilor găsiți și orfanii, dar în anul 1884 s'a desființat iar această funcțiune. La finele anului 1887 s'a mai creat 2 funcțiuni medicale, cea de medic-oculist al orașului însărcinat mai ales cu inspecția sanitară a școlilor și de dentist al orașului, iar după un an aceste 2 funcțiuni au fost suprimate.

Nu mai personalul veterinar al Primăriei a fost succesiv înmulțit, în anul 1887 s'a creat un al treilea și în anul 1888 un al patrulea post de medic-veterinar, dar și aceste 4 funcțiuni nu mai sunt suficiente pentru satisfacerea trebuințelor crescânde ale serviciului și este de necesitate imperioasă de a se adăoga de o dată cel puțin 2 interni-veterinari (studenți sau absolvenți ai școlii superioare de medicină veterinară).

În anul 1886 s'a numit 9 comisari sanitari, iar în anul următor numărul acestor funcționari a fost redus la 6, cât funcționează și astăzi. Dorim ca acești comisari să se bucure de

un grad óre-care de stabilitate a funcțiunei lor, ca să nu 'fie supuși la schimbări dese, la depártarea după comiterea unor greșeli mici cari nu merită pedepse atât de aspre, căci atribuțiunile lor și mai ales lucrările de desinfectiunea locuințelor cer óre-cari experiențe, cari se dobândesc numai după o funcționare mai îndelungată.

Numărul vaccinatorilor și móșelor comunale este tot ca în trecut, de câte 6. Apoi mai face parte din serviciul sanitar al Primăriei 1 revidor al copiilor găsiți și 1 comisar sanitar special pentru privegherea femeilor prostituate.

Sperăm că în anul 1892 se va deschide noul spítal comunal Zerlendi, că, prin urmare, personalul medical al Primăriei va fi mărit cel puțin prin numirea funcționarilor medicali ai spítalului.

La finele anului 1891 personalul sanitar al Primăriei s'a compus din :

- 1 Medic șef,
- 1 Secretar,
- 1 Archivar-copist,
- 9 Medici comunali de secțiuni,
- 4 Medici-veterinari,
- 6 Vaccinatori,
- 6 Móșe,
- 1 Revisor al copiilor găsiți,
- 1 Comisar sanitar special pentru privegherea prostituțiunei,
- 6 Comisari sanitari de secțiuni.

Este de trebuință ca să se mai adaoce la acest personal :

- 1 Medic comunal auxiliar,
- 1 Medic al copiilor găsiți și orfani,
- 1 Medic al spítalului comunal Zerlendi,
- 1 Intern al spítalului comunal Zerlendi precum și cel-alt personal al spítalului,
- 1 Medic-veterinar,
- 2 Interni-veterinari.

III.

Lucrările Consiliului de Igienă publică și de Salubritate.

În anul 1891 Consiliul de Igienă publică al Capitalei a ținut 43 ședințe și a făcut în corpore saū împărțit în două comisii 18 diferite inspecțiuni sanitare.

Lucrările mai importante sêvêrșite de Consiliul în anul 1891 sunt cele următore :

Proiectul de ordonabță despre prevențiunea bôlelor infecțioase carî se transmit prin unelte bərbierilor și ale coaforilor ;

Proiectul de ordonanță nouă (modificarea unei ordonanțe analóge din anul 1888) prin care se obligă comercianții, meșterii, precupeții și alte persóne carî adăpostesc în casele lor călfi, ucenici, lucrători și servitori, ca să le dea locuință și hrană potrivită, să nu-i aglomereze în camere ne-încăpătore și să nu împovăreze pe ucenici și pe servitori tineri cu lucrări prea grele ;

Proiectul de ordonanță despre Igiena tipografiilor ;

Inspecțiunea sanitară a tipografiilor din oraș ;

Propunerea de măsuri pentru a se asigura puritatea gheței din comerciū ;

Proiectul de ordonanță despre fabricațiunea de apă gazósă și despre calitățile sifónelor în care se pune în comerț ;

Inspecțiunea generală a fabricelor de apă gazósă ;

Inspecțiunea generală a farmaciilor ;

2 avise despre deschidere de droguerii ;

Avis asupra unei cereri de admitere la exercițiul chirurgiei dentistice ;

Înregistrarea a 8 doctori în medicină stabiliți din nou în Capitală ;

Esaminarea a 5 subchirurgi ;

31 avise asupra deschiderii și strămutării de stabilimente industriale insalubre;

37 avise asupra aplicării regulamentului de Igienă a construcțiilor;

Inspecțiunea generală a școlilor;

Avis asupra unor cestiuni de Igienă școlară;

7 avise asupra cestiunilor de Igienă generală;

11 avise asupra cestiunilor de poliție sanitară a alimentelor;

3 avise asupra privegherii prostituțiunii;

3 avise asupra vaccinațiunii;

12 avise asupra prevențiunii diferitelor bôle infecțioase;

Avisul asupra desființării vechiului cimitir catolic din strada Lucaci;

Avisul asupra îmbunătățirilor de adus la fabrica de gaz luminător de la Filaret, pentru ca residuele fabricațiunii să nu infecte atmosfera și solul;

Avisul asupra condițiunilor cu care s'ar putea admite în Capitală sistemul «du tout à l'égoût.»

IV.

Salubritatea publică.

Lucrările mari de salubritate, esecutate în cei din urmă 10 ani, au îmbunătățit într'un mod simțitor Igiena Capitalei, ele mai așteptă însă complectări importante, pentru ca Capitala să devie un oraș cu deservășire sănătos, complectări cari trebuiesc lucrate după un program bine stabilit. Acest program ne lipsește, comuna face împrumuturi, întreprinde lucrări însemnate, fără ca să fi precizat din 'nainte ordinea în care ar trebui să succedă operațiunile de asanare a Capitalei, proporțiunea care trebuie să existe între diferitele părți ale edilității în raport cu sănătatea publică, cu alte cuvinte nu s'a studiat, spre exemplu, cestiunea, dacă este bine ca să se prelungească rețeaua apeduc-

telor fără ca în același timp să se prelungească rețeaua canalelor publice și ast-fel unele din lucrările publice se execută de-o-cam-dată, fără legătură cu acelea cari trebuie neapărat să le completeze.

Astăzi Bucurescii încă nu însușesc cele trei condițiuni cardinale pe cari le cere știința modernă de la un oraș sănătos: sol curat, atmosferă curată, apă curată în abundență. Aceste trei condițiuni sunt strîns legate una de alta și numai totalitatea lor, numai cîte trele împreună, dau unei aglomerațiuni de case caracterul unui oraș sănătos, numai atunci când vom împlini cîte trele, va scade mortalitatea populațiunii într'o proporțiune considerabilă.

Să începem cu studiul primei condițiuni, cu solul curat. Solul Bucurescilor este astăzi cu mult mai puțin necurat de cît a fost acum 10 ani, dar el încă nu este curat.

Numim un sol curat nu numai cînd suprafața lui este curată și apărută în contra îmbibării cu diferite necurătenii lichide, ci cerem ca și pînă la o profunditate care corespunde cu nivelul pivnițelor, solul să fie liber de apă și de alte infiltrații lichide. Suprafața solului este curată în multe strade și curți particulare, cari au un pavaj regulat și în care se mătură regulat atît terenul public precum și curțile caselor, în unele părți ale orașului, grație canalizațiunei corecte, pămîntul este uscat și liber de infiltrațiuni organice pînă la o adîncime considerabilă, dar multe strade au un pavagiū vițios, care s'ar o-pune măturării perfecte chiar dacă mijlócele Primăriei ar permite ca ele să se curețe în intervale mai scurte, un număr relativ mic de strade a mai rămas cu totul nepavat, și ceea-ce este rēul principal, un număr însemnat de curți, chiar în părțile mai centrale ale Capitalei, sunt încă lipsite de pavagiū, în contra prescripțiunilor clare ale regulamentelor municipale. În cît privește însă interiorul solului, este natural că el trebuie să se imbibe cu diferite dejecțiuni, dacă suprafața lui nu este apărută în contra infiltrațiunilor și dacă profunditatea lui este umedă din cauza lipsei de canale. Capitala nu va deveni un oraș să-

nătos, până când stradele ei nu vor fi toate canalizate. Canalizația face însă progrese lente și din ultimul împrumut de 16 milioane lei, contractat pentru îmbunătățirea salubrității Bucureștilor, numai o parte foarte mică a fost întrebuințată pentru canalizarea stradelor.

A doua condițiune a salubrității, atmosfera curată, a făcut asemenea în Capitală progrese; lărgind terenul public prin înființarea bulevardelor și a splaiurilor, prin alinierea și lățirea stradelor, prin înlăturarea unor clădiri vechi și infecte d'împrejurul unor biserici, am mărit rezervoriile publice de aer, am făcut însă și un regres prin micșorarea rezervoriilor particulare de aer, permițând ca să se construiască case înalte fără curți sau cu curți insuficiente, prea mici în raport cu înălțimea caseilor, cu numărul caturilor.

Dar nu este de ajuns ca să avem rezervorii de aer atât pe terenul public precum și pe cel privat, ci trebuie ca și aerul atmosferic care circulă în aceste rezervorii să fie curat. Puri-tatea atmosferei din Capitală lasă încă mult de dorit, ventila-rea ei nu se operază numai în direcțiune verticală, prin curenți cari merg de jos în sus și vice-versa, ci și în direcțiune ori-zontală, prin curenți cari străbat bulevardele, cheiurile, stra-dele, dar părțile excentrice ale orașului sunt încă foarte murdare, și aerul pe care vântul 'l aduce d'acolo în direcțiune orizontală este necurat. În jurul Capitalei se construiesc, fără nici un con-trol, locuințe infecte și orașul este înconjurat ast-fel de un cerc de case insalubre cu curți necurate și vîntul aduce și în cen-trele curate ale Capitalei emanațiunile acestor curți acoperite cu diferite dejecțiuni aflate în fermentațiune.

Pe lângă praful care provine din stradele și curțile nepavate sau rău pavate, și care praf înotă în atmosferă, pe lângă ema-națiunile nu numai ale curților infecte de la periferie ci și a unor hasnale, latrine și alte locuri necurate din centrul Capi-talei, pe lângă exhalatiunile unor guri de canale rău întreținute, pe lângă fumul de cărbuni de pămînt care strică atmosfera

într'un grad superior de cât acela de cok și de lemne, aerul atmosferic se mai infectă și din cauza unor neajunsuri ale serviciului curățirei stradelor, din cauza măturării stradelor fără stropire prealabilă, din cauza număróselor depozite de necurățenii adunate de cantonieri și depuse, nu numai în lădile speciale construite pentru acest scop, ci și în jurul acelor lădi și pe unele locuri mai mult sau mai puțin retrase, pe unele maidane lipsite de lădi de gunóie, precum și din cauza depărtării neregulate a acestor depozite de necurățenii, datorite numărului insuficient de cai, număr prea mic în raport cu numărósele servicii ale Primăriei.

Sciința modernă ne dă probe despre pericolul care isvoréște din depărtarea neregulată a acestor necurățenii solide, din măturarea insuficientă și imperfectă a stradelor, mai ales din măturarea uscată fără stropire prealabilă. D-nii Max de Pettenkofer și Emmerich au constatat acum 2 ani la München și pe la finele anului 1891 a găsit d. Luigi Manfredi la Napoli în pulberea stradelor și în necurățeniile solide aflate pe pavagiū, bacteriile tetanului, ale edemului malign, ale tuberculozei și ale altor bóle infecțioase, și nu este probabil că la noi aceste necurățenii să fie mai imune, mai inofensive de cât în alte orașe mari.

O altă causă a stricării aerului atmosferic o constituie depărtarea neregulată a gheței de pe strade și depunerea ei pe unele maidane din oraș unde ea se topesce încet. Acéstă ghiață este amestecată cu excremente de cai, de vite bovine și cu alte substanțe organice și la descompunerea lentă a acestor substanțe se comunică aerului produsele fermentațiunii lor.

A treia condițiune a salubrității, apa curată în abundență, asemenea ne lipsește. Nicī calitatea, nicī cantitatea apei cu care se alimentéază Capitala nu corespunde cu trebuința și așteptările nóstre expuse în raportul general pe anul 1890, că peste puțin serviciul apelor se va afla într'o stare corectă, n'au fost împlinite. N'am putut prevedea că construcția filtrelor de apă de la Băcu zidite și acoperite, va fi întreruptă prin dărămarea zidurilor rău aședate și rău confecționate, că filtrele vechi pro-

visorii nu vor mai putea funcționa cu regularitate dorită, 'că adese-orî apa se va aduce numai decantată în oraș.

Acastă stare de lucruri reclamă o remediare urgentă și energetică și onor. Consiliu comunal nu se pôte da înapoi înaintea sacrificiilor ce va cere soluțiunea cestiunei apei.

În legătură cu apărarea solului în contra infecțiunei, cu canalisația stradelor și curților și cu alimentarea caselor cu apă curată, se află și cestiunea desființării succesive a hasnalelor și a vërsării în canale e excrementelor diluate cu multă apă, cestiunea sistemului «du tout à l'égout.» Hasnalele și latrinele nespëlate sunt unul dintre isvórele infecțiunii atmosferei din tóte orașele nóstre și numai sistemul «du tout à l'égout» pôte îndrepta relele datorite actualelor latrine și hasnale; dar introducerea acestui sistem este subordonată unor condițiuni prealabile, pe carî trebue să ne grăbim a le împlini, anume construcțiunea de canale largi cu povîrniș (pantă) suficient, bine tencuite și neteđite pe din năuntru, bine ventilate, bine spëlate cu cantități însemnate de apă. De și aceste condițiuni sunt numai în parte împlinite, Primăria a făcut de-o-cam-dată o încercare limitată cu sistemul „du tout à l'égout” și Consiliul de Igienă publică al Capitalei, exprimând părerea ca să se permită cu óre-carî condițiuni introducerea sistemului „du tou à l'égout” de-o-cam-dată la 20 case, a dorit înainte de tóte a se încredința, dacă acest sistem va putea funcționa bine în timpul iernei, dacă mijlócele recomandate pentru a se opri înghețarea apei în rezervoriile și tuburile water-closetelor sunt potrivite cu temperatura scăđută a lunelor Decembre și Ianuarie, dacă aparatele de spëlare automatică a latrinelor vor funcționa corect și în timpul iernei și dacă materiile fecale nu vor stagna în canalul public din cauza curentului slab de apă. Cea din urmă iernă n'a fost prea aspră și, afară de óre-carî iregularități mici carî s'aú îndreptat lesne, nici un accident n'a întrerupt funcționarea regulată a sistemului «du tout à l'égout» în cele 20 edificii menționate mai sus.

La noi unele persóne mai competente aú combătut sistemul

vărsării excrementului în canalele publice, nu numai din cauza lipsei de apă și a nivelmentului vicios al unor canale, ci și în interesul locuitorilor riverani din comunele rurale situate în josul Capitalei; acest din urmă motiv cere o mică explicație: sistemul *du tout à l'égout* nu aduce în gârlă o cantitate de excremente omenesci mai mare de cât cea care se varsă astăzi în Dâmbovița, căci curățătorii de hasnale, Compania barometrică și serviciul Primăriei desțertă butoale lor tot în gârlă. Acastă stare de lucruri nu se pofe perpetua și chiar dacă n'am admite sistemul *«du tout à l'égout»* suntem datorii a găsi alt mijloc de depărtare a excrementelor de cât vărsarea lor în gârlă; cultivatorii de pământ trebuie să ne vină în ajutor prin utilizarea agricolă a acestor materii, fie prin irigațiunea culturilor cu lichide din canale, fie prin îngrășarea câmpului cu substanțe solide depuse de lichidele canalelor într'un basin de decantațiune. Rezolvarea acestei chestiuni aparține unui viitor nu prea depărtat. Cu această ocaziune menționăm însă rezultatele celor din urmă studii asupra purificațiunii spontanee (auto-purificațiunii) a apelor curgătore prin procese vegetale. În anii 1890 și 1891 d. Profesor Max de Pettenkofer din München a examinat apa unor râuri înaintea trecerei lor prin orașe și după trecerea lor prin centre populate și după încărcarea lor cu excremente și cu alte dejecțiuni și a constatat, că materiile organice vărsate în apele curgătore se oxidază, se distrug prin procese vegetale și că într'o depărtare oarecare de orașe acele ape devin iar relativ curate. Intocmai precum se purifică prin vegetațiune un câmp acoperit cu băligar, se purifică cu ajutorul diferitelor micro-organisme și a oxigenului atmosferic o apă curgătoare necurată. D. de Pettenkofer a stabilit chiar proporțiunea de apă necesară pentru înlesnirea acestei auto-desinfecțiuni a apelor curgătore. După părerea mai multor igienisti germani competenți sistemul *«du tout à l'égout»* și a vărsării lichidelor din canale în apele curgătore este admisibil, dacă apa curgătoare conține cel puțin de 15 ori mai multă apă decât canalul și dacă nu curge mai încet decât lichidele din canal. Nu primim această părere într'un mod absolut

pentru Dâmbovița noastră și pentru canalele noastre fără un examen prealabil și observăm numai, că sistemul «du tout à l'égout» va aduce chiar o îmbunătățire în această privință, căci astăzi curățitorii de hasnale varsă în josul Abatorului și la Vitan în Dâmbovița escrementele nediluate cu apă, în cât s'aû format acolo, pe fundul albiei, nisce depozite întinse de materii fecale.

Dintre lucrările publice ale anului 1891, cari ne interesează din punctul de vedere al Igienei, s'aû executat cele următoare:

S'a pavat din nou (afară de reparațiuni și de reconstrucțiuni) cu piatră cubică o suprafață de (39.245,₆₃) metri pătrați sau o lungime de strade de (5.607,₆₁) metri; cu bolovanî (54.630,₃₀) metri pătrați sau o lungime de strade de (9.232,₈₉) metri; s'aû construit din nou trotoare de lespeđi în întindere de (54.630,₃₀) metri pătrați sau în lungime de (9.232,₈₉) metri; trotoare de basalt artificial pe bulevarde pe o suprafață de (23.419,₉₂) metri pătrați sau (2.195,₀) metri longitudinali (duble, pe amândouă laturile bulevardelor) și pe strade pe o suprafață de (67.682,₂₇) metri pătrați sau (11.051,₅₀) metri longitudinali (duble, pe amândouă laturile stradelor).

Cu tóte că pe fie-care an se pavéză câte-va strade din nou, aû mai rămas nepavate multe strade. Pe alocurea comunicațiunea este aprópe imposibilă în timp de 5 luni pe an, în unele strade excentrice medicii comunale, chemați a căuta bolnavi sêraci și a verifica decese, nu pot intra cu birja ci numai cu carul cu boi, în cas de bóle infecțioase aparatul de desinfecțiune prin aburî nu se póte transporta în acele strade nepavate și trebuie să recurgem la alte modurî de desinfecțiune. În asemenea strade, aprópe inaccesibile în timpul tómnêi și primăverei, vaccinatorii și móșele comunale întêmpină asemenea dificultăți de transport.

Canalisația stradelor n'a făcut în anul 1891 nici un progres și regret că rugămintele mele din raportul general pe anul 1890 n'aû fost ascultate, că administrația comunală nu s'a convins de necesitatea imperioasă d'a se întinde rețéua canalelor succesiv prin tóte stradele Capitalei, că consumul crescând de

apă produce și o cantitate crescândă de ape usate (de lături), și că trebuie să îngrijim de scurgerea corectă a acestor ape, pentru ca ele să nu se infiltre în sol. În tot anul 1891 s'au executat numai 200 metri lineari de canale de beton pe cale publică și numai 401 proprietari particulari au construit pe proprietățile lor canale particulare în legătură cu canalele publice.

Reparațiunea unor canale deteriorate a mai fost amânată.

Ventilațiunea canalelor lasă asemenea de dorit. Serviciul tehnic al Primăriei a voit să întrebuințeze două moduri de ventilare, pe de o parte să înființeze din distanță în distanță tuburi speciale de ventilațiune, fixate pe lângă zidurile caselor, pe de alta să se utilizeze pentru ventilarea sghiaburilor pentru apă de ploie ale caselor particulare, cari tuburi să fie deschise și la capătul superior și să conducă apele de ploie în canal. Dar nu s'a înființat nici tuburi speciale pentru ventilarea canalelor, nici nu s'a impus proprietarilor din stradele canalizate, ca cel puțin la clădirea din nouă a caselor sau la facerea de reparațiuni radicale să dea sghiaburilor pentru apă de ploie o ast-fel de construcție, ca să pótă servi și pentru ventilare și spélare a canalelor private și publice.

După ce canalele vor fi reparate, tencuite și netedite pe dinăuntru și după ce vom dispune de o cantitate suficientă de apă pentru spélarea canalelor, le vom puté ventila și direct de la stradă prin gurile din stradă, desființând pe recipienții și pe sifónele cari întrerup circulația aerului între stradă și între canal. În stradele în cari astăzi canalele n'au recipienți de nămol nu ies din gurile canalelor emanațiuni fetide precum din gurile înzestrate cu sifóne și cu recipienți de nămol.

În cât privesce spélarea canalelor publice, n'am dispus în anul 1891 de o cantitate suficientă de apă pentru acest scop. Cestiunea spélării canalelor se află de 10 ani de zile în stare de proiect. În anii 1882 și 1883 d. inginer Bürkli-Ziegler din Zürich, care a luat parte importantă la asanarea capitalei noastre, proiectase construirea unui rezervoriu mare de apă de capacitate

de 2.000 metri cubi pe șoseaua Kiselef. Acel rezervoriu, 'pe lângă alte avantaje, ar fi înlesnit și spălarea canalelor principale, atât a celor din stradele Buzesci, Berzi, Grivița, Victoria, Romană, Dorobanților, Dréptă, Dionisie, Carol I, precum și prin mijlocirea micului canal care trece pe șoselele Bonaparte și Ștefan-cel Mare, ar fi servit pentru spălarea canalului din calea Moșilor. Rezervoriul de la șosea a fost înlocuit prin acela de la Iancu, cu capacitate mai mică, dar și acest rezervoriu ar putea înlesni spălarea canalelor, nu numai a canalului din strada Traian, care este excentric și are puține ramificațiuni, ci după o mică complectare a rețelei apa s'ar putea conduce din rezervoriu până la șoséua Kiselef, ar trebui însă ca pentru ca spălarea să devie mai puternică, să se construiască în interiorul canalelor mai multe porți (stavilare), cari ar permite formarea de curenți de apă mai tari. Se înțelege de sine că această spălare trebuie să se complecteze de cănălară prin curățirea canalelor cu mătura. În raportul general pe 1890 am menționat și proiectele, de a se spăla canalele Capitalei prin aducerea unei cantități mai mari de apă din Colentina sau din Argeș.

Gurile din stradă ale multor canale sunt infecte, din cauză că suprafața lor nefiind netedită, se lipesc pe pereții gurilor de scurgere diferite materii organice, suspendate în lături, pe cari le varsă din stradă în canal mulțime de locuitori din stradele canalizate, ale căror case și curți încă nu sunt puse în comunicațiune cu canalul public; acest rău s'ar putea îndrepta, dacă s'ar impune tuturor proprietarilor din stradele canalizate, ca să-și canalizeze curțile și dacă Poliția s'ar interesa și de salubritatea stradelor, dar organele poliției nu se cred obligate a opri vërsarea în canale din stradă a diferitelor lichide necurate. Prin spălarea acestor guri cu apă în abundență s'ar putea asemenea înlătura sau cel puțin micșora acest neajuns. O cauză ulterioară a greului miros ce produc unele guri de canale, este réua construcțiune a recipientilor aflați în gura canalelor și rara lor curățire, numărul cailor Primăriei nepermițând golirea lor mai désă.

Se mai află în Capitală un număr de gropi de nisip părăsite, umplute în parte cu băligare și alte necurățenii, cari gropi sunt adevărate focare de infecțiune. În grópa Neptun din strada Popa-Tatu s'aú clădit 30 case, pe un teren format din băligare, cari încă n'aú avut timp a se transforma în țărină, apele meteorice și lăturile se adună în mijlocul acestei gropi, se infiltră în zidurile caselor și infectă atmosfera. Emanațiunile băligarelor aflate în fermentațiune fac nesănătoșe și casele din stradele vecine. Sunt aprópe 10 ani de când s'a proiectat exproprierea acestor case, spre a se putea umple grópa cu dărămurile lor și cu pământ sănătos; pe atunci exproprierea ar fi costat mai puțin de 25.000 l., dar ea se amână din an în an și astăzi probabil va costa mai mult; bani ce se vor cheltui pentru acest scop vor reintra iar în casa comunală, căci după nivelarea terenului se va putea parcela și se va deschide p'acolo o stradă nouă; cu toate acestea nici în proiectul de budget al anului 1892—1893 nu s'aú prevădút fonduri pentru acéstă îmbunătățire.

Grópa Raionului din strada Raionului, suburbia Delea-Nouă, proprietatea d-lui inginer Cucu și a d-nei Stărotescu, este asemenea un focar periculos de infecțiune, în adâncimea gropii foarte vaste se adună lichide infecte, pe malurile gropii se depun neconținut băligare și alte necurățenii cari nu se aruncă în mijlocul gropii, nu se niveléză marginea ei și ast-fel malul este mai înalt de cât terenul vecin. După fie-care plóie de vară băligarele intră în fermentație și respândesc o odóre nesuferită. Este necesar ca proprietarul să așede la grópă un priveghetor, care să nu permite descărcarea de cât în interiorul gropii, care să îngrijéscă de nivelarea locului deja umplut și să desinfecteze succesiv partea deja nivelată prin semănare de ierbă sau de alte plante cari cresc repede, precum s'a făcut cu succes după umplerea gropii de la Icóna.

În gropile Pipăilă, situate la spatele pieței din calea Dudesci, colț cu strada Traian, se află mai multe case foarte insalubre. În vara anului 1881 unii proprietari de case din acea grópă aú

închiriat partea liberă a grópei la un număr de familii de țigani, cari au aședat acolo vr'o 12 corturi. Aglomerarea în grópă a acestei populațiuni nomade cu porci și cu alte animale și lipsa de latrine au mărit stricarea atmosferei și infecțiunea solului și dacă n'am putut remedia nesalubritatea locuințelor permanente din grópă, am oprit de o cam dată cel puțin crescerea acestei nesalubrități și am cerut intervențiunea poliției pentru strămutare acestor 12 familii nomade într'un loc mai puțin periculos.

În grópa «Călugărului» din strada Trifoiului, suburbia Delea-Nouă, s'au construit succesiv 12 case, fundul grópei este umplut cu apă, care nu se póte scurge prin nici un mijloc, puțul absorbitor care s'a săpat pentru acest scop s'a astupat și atât locuitorii acestor 12 case, precum și cei cari locuiesc în vecinătatea grópei, sunt expuși la emananțiunile otrăvitoare ale bal-tacului întins din fundul grópei. Și pentru acest rău nu există nici un alt mod de îndreptare, de cât exproprierea acelor 12 case miserabile din grópă și astuparea ei.

Proprietarul grópei din strada Popa-Nan este un d. Hagiescu din strada Romană. În grópă se aruncă băligar și la malul grópei s'a înălțat băligar de 1 metru. Acéstă grópă strică asemenea atmosfera și este de dorit ca să se astupe cât de curând, să se niveleze și să se planteze terenul.

Grópa Bădulescu situată în strada Grozăvesci, la spatele spit-alului Flantropia, a fost în parte astupată în anul 1890 cu pământ scos la facerea unor canale din apropiere, dar nu s'a nivelat terenul cu desevêșire și se mai depune în partea rămasă neastupată diferite necurățenii și se adună într'insa apă din ploii.

În vasta curte a caselor din strada Polonă No. 137 se află 3 gropi adânci de câte 4 metri și în fie-care din aceste gropi câte o casă locuită. Este de dorit că aceste gropi să se exproprieze și să se deschidă pe acel loc o stradă spre calea Doro-banților.

În strada Meteor No. 46, suburbiu Postovari, se află două gropi mari de câte 6 până la 7 metri adâncime, în una din ele se depun în timpul nopței diferite necurățenii.

În largă curte a proprietății cu No. 11 din strada Teii, suburbia Precupeții-Nouă, se află asemenea o grăpă veche părăsită care se umple succesiv cu bălăgar. În anii 1890 și 1891 proprietara grăpei, d-na Stanca Radu, a lăsat acele bălăgare să putrezască și apoi le-a vândut la grădinari. Îndată ce am fost informați despre acesta am oprit vânzarea țărinei din acea grăpă și am somat pe proprietară ca să grăbescă umplerea ei și nivelarea locului.

Prin desecarea Vechei-Gârlițe, care traversează calea Văcăresci și dă apoi în strada Plugarilor, s'a format un șanț care se află astupat numai în unele puncte, iar în altele a rămas neastupat și formează mai multe lacuri unde apele meteorice stagnează și tot-de-odată servă ca depozite de lături, de necurătenii solide și chiar de cadavre animale aruncate acolo de locuitorii circumvecini. O mică parte din această gârliță s'a vândut de Comună proprietarilor vecini, cari au fost obligați a împrejmui și a aplană porțiunile lor de teren; cea l'altă parte însă, rămasă teren public, care se întinde de la No. 211 și 213 calea Văcăresci până în strada Plugarilor la fabrica de săpun a d-lui Marin Ionescu, a rămas tot în stare primitivă de infecțiune. De la anul 1887 până astăzi, în urma cererilor mele repetate, d. Primar a ordonat în mai multe rânduri serviciului de Poduri și Șosele ca cotigele Primăriei să deșerte în acele șanțuri materiile uscate adunate la măturarea stradelor, dar acest ordin s'a executat numai un timp scurt. Solicităm dar din nou ca Vechia-Gârliță să se astupe și să se niveleze în întregimea ei.

Pe lângă vechile gropi de nisip părăsite și pe lângă vechia-gârliță neastupată mai avem în Capitală și alte focare malarice. Șanțurile necurate ale unor șosele rău întreținute și mai multe strade nepavate sunt asemenea isvóre ale paludismului. La facerea terasamentelor șoselei Grozăvesci și ale căiei ferate din acea parte a locului s'a luat pământ din amândouă laturile șoselei și s'au format o mulțime de baltacuri întinse, care provoacă infecțiune palustră. Emanațiunile malarice produc formele cele mai variate ale paludismului pe șoséua Pantelimon, în

stradele Baicu, Ceair, Sătucu, Fântânichi, Fundătura Ghîca, Câmpu-Ciupitului, șoséua Grozăvesci, în stradele Fundătura Spitalului, Lebedei, Rhea-Sylvia, Gropile Aristia, Rosetti, Valeriei, Crepusculului și în mai multe altele. Administrațiunea comunală și-a propus a pava în anul 1892 un număr însemnat de strade nepavate și sperăm dar că, în raportul general pe anul viitor vom avea satisfacțiunea, a înregistra stingerea unei părți însemnate din focarele malarice sus numite.

Grație stăruinței medicilor comunali și a comisarilor sanitari s'a mai împrejmuit în anul 1891 un număr de locuri virane, cari servise ca depozite diferitelor necurățenii, dar au rămas încă neîmprejmuite multe asemenea proprietăți, din cari mare parte aparține comunei.

V.

A p a.

Ca la cele mai multe alte îmbunătățiri am procedat foarte încet și la alimentarea Capitalei cu apă filtrată. Proiectul de a filtra apa Dâmboviței pe la Bâcu-Arcuda datéază din anul 1875—1876. Consiliul de Igienă publică al Capitalei, consultat atunci asupra proiectului d-lui Gouilloux, a opinat ca filtrele pentru purificarea apei Dâmboviței să se instaleze la Lungulesci, 43 kilometri în susul Capitalei, unde albia Dâmboviței mai este formată de pietriș, și unde, prin urmare, apa nu se poate încărcă cu cantități considerabile de pământ. Cause de natură financiară au făcut pe onor. Consiliu comunal ca să scurteze lungimea apeductului și să strămute punctul de luarea apei de la Lungulesci la Bâcu, mai apropiat de Capitală, unde însă Dâmbovița curge într'un pat format din lut și din humă, unde, prin urmare, apa se încarcă cu materii teróse. Proiectul s'a elaborat dar pentru instalarea filtrelor la Bâcu-Arcuda, într'un loc depărtat cu 18 kilometri de la rezervoriul de la Cotroceni

și după mai multe modificatii s'a pus în lucrare în toamna anului 1882, în anul 1888 partea principală a lucrărilor era terminată și a început a funcționa.

Basinele de decantațiune și filtrele cari filtrază apa prin nisip și pietriș, nu sunt zidite ci numai căptușite cu lemne, cari pe de o parte sunt expuse la putrețire, iar pe de alta permite ca prin interstițiile dintre scânduri apa să extragă din pământ diferite materii solubile și să devie necurată, apoi în filtrele neacoperite apa îngheța în timpul iernei și atunci filtrațiunea fiind întreruptă, se dă drumul apei numai decantată, pentru ca Capitala să nu fie lipsită de apă.

Aceste împrejurări au îndemnat pe administrația comunală ca să recurgă în anii 1890 și 1891 la înființarea de filtre sistematice, zidite și boltite, în care filtrațiunea s'ar putea opera într'un mod corect în toate anotimpurile. Din nenorocire construcțiunea filtrelor zidite și boltite s'a executat într'un mod vicios, și edificiul s'a dărâmat înainte de a fi cu totul terminat.

În ierna anului 1891—1892 apa nu s'a mai putut filtra și s'a decantat numai în stabilimentul Băcu-Arcuda. Pentru limpederea mai bună a apei ea ședea în basinul de decantațiune până la 8 zile, în timpul iernei acest repaos îndelungat al apei nu este periculos și rezultatele n'au fost prea rele, dar în anotimpul călduros stagnarea îndelungată a apei în basinul de decantare ar da ocaziune la o înmulțire teribilă a diferiților microorganisme. Acastă stare de lucruri reclamă dar o îndreptare urgentă și încă de la finele anului 1891 Primăria caută mijlocele care ar putea înlesni alimentarea orașului cu apă curată. Aflându-se în proces cu întreprinzătorul însărcinat cu construcțiunea filtrului boltit de la Băcu, ea n'a recurs îndată la clădirea din nou a unui filtru mare de pietriș și de nisip, zidit și boltit în condițiuni mai corecte de cât a fost zidit cel dintâiu, ci ea a experimentat cu diferite alte filtre.

Primul filtru care a fost recomandat Primăriei este acela al d-lui Maignen, format din țesături gróse de asbest (amiant) acoperit cu pulvere de cărbuni. Resultatul n'a fost satisfăcător,

d. Profesor V. Babeș a găsit în apa filtrată o mulțime de bacterii, numărul lor creștea proporțional cu presiunea cu care apa trecea prin filtru.

Al doilea filtru cu care Primăria a experimentat este acela al d-lui inginer Sonnenschein din Viena, care filtrază apa printr'un strat de celuloză. Fibrele de celuloză sunt de 10 ori mai groase decât ale asbestului, păsă de celuloză care reprezintă membrana filtrantă are, prin urmare, interstiții cu mult mai largi decât filtrul Maignen și promite rezultate mai slabe decât cel din urmă filtru.

Primăria a mai comandat pentru încercare un filtru al doctorului Gerson. D. doctor Gerson pune în comerț două filtre care se completează unul pe altul. Filtrul cel dintâi, pentru ante-filtrațiunea (pentru depărtarea substanțelor solide mai groase suspendate în apă), este umplut cu bureți îmbibați cu tanat de fer, iar filtrul al doilea, pentru depărtarea din apă a substanțelor suspendate mai fine, conține piatră ponce (Bimstein) impregnată cu tanat de fer, nisip și pietriș.

Al patrulea filtru pe care Primăria l'a avut în vedere a fost cel inventat de d. inginer Fr. Breyer din Viena. Atât fostul Primar d. Em. Protopopescu-Pake, precum și mai târziu autorul acestui raport general, au asistat la Viena la diferite încercări făcute cu acest filtru și între anexele acestei dări de semnă se află raportul medicului șef al Capitalei asupra rezultatului acestor încercări făcute în prezența sa. Filtrul d-lui Fr. Breyer permite filtrarea perfectă a apelor curgătoare necurate, el se compune dintr'o pânză de bumbac întinsă d'asupra unor plăci de cositor găurite și acoperită cu un strat subțire de pulvere de amiant (de asbest) care oprește trecerea micro-organismelor, după ce însă acest filtru s'a acoperit cu puține materii solide depuse de apă, el nu mai poate funcționa și trebuie să se curețe, să se sterilizeze și să se acopere din nou cu pulvere de asbest. Această operațiune complicată este descrisă la anexe.

Câte 4 filtre mecanice menționate, ale d-lor Maignen, Sonnenschein, Gerson și Breyer au un neajuns comun, acela că nu

posedăm experiențe asupra valorii lor pentru filtrarea cantităților de apă mai însemnate, filtrul Breyer filtrează într'un mod mai perfect, dar nici acest filtru n'a fost întrebuințat până acum, pentru alimentarea unui oraș întreg și experiențele făcute în porțiuni mai mici nu ne permit să facem conclusiuni sigure pentru scopul pe care noi 'l avem în vedere.

Astăzi nu ne mai putem gândi la aducerea în Capitală de apă de isvor, căci nu s'au făcut în această privință studii suficiente; asemenea studii trebuie să se bazeze pe observațiuni repetate în timp de aproximativ 10 ani asupra cantității de apă ce dau isvórele pe cari le captăm, căci în casul contrariu ne expunem la acele desilusiuni teribile, pe cari le-au încercat mai multe orașe, pe cari le încercă în momentul de față orașul Viena, unde isvórele dau numai a șeptea parte din cantitatea de apă prevădută în calculele cari au servit de basă la instalarea apeductelor actuale.

Nu putem recurge în momentul de față la alimentarea capitalei cu apă suterană, scóasă dintr'o adâncime óre-care prin galerii acoperite (prin drenagiul solului, prin galerii sugătoare, «Sangkanäle»), căci nu posedăm studii asupra calității și cantității de apă ce ne-ar putea da într'un teren óre-care acest sistem, el a fost și este întrebuințat cu succes în unele orașe, (Lipsca, Iași, etc.) Galerile de drenagiū au fost propuse deja pentru alimentarea Capitalei de d. inginer Guilloux, care în anii 1875—1876 a voit să le așeze într'o depărtare de Capitală mai considerabilă de cât Băcu-Arcuda, și în anul 1891 d. inginer C. T. Moulan a oferit asemenea Primăriei serviciile séle pentru construirea de galerii de drenagiū. Este însă probabil că generațiile viitoare vor recurge pentru alimentarea Capitalei la acest sistem, care promite cantități mai constante de apă curată de cât s'ar putea culege prin captarea de isvóre, și care apă obicnuit nu difere în privința calității de apă de isvor.

Asemenea nu putem propune filtrarea naturală a apei Dâmboviței prin galerii, aședate la Băcu alături cu gârla într'o depărtare mică de ea, din cauză că lutul (argila) care în partea

locului formeză albia Dâmboviței, nu este permeabil pentru apă. Filtre naturale se înființază cu succes numai acolo, unde albia curge într'un teren format de pietriș și de nisip, ele sunt recomandate numai ca măsură provisorie, căci cu timpul porii filtrelor naturali se astupă și apoi galeriile filtrante trebuie să se mute sau să se prelungească.

Noi n'avem vreme de pierdut, starea actuală, lipsa actuală de apă bună de băut nu se poate prelungi, Primăria trebuie să remedieze cu graba cea mai mare acest neajuns igienic și trebuie să mențină filtrarea artificială a apei de gârlă prin nisip, trebuie să îndrepteze și să completeze instalațiunile vițioase de la Bâcu, să nu părăsască însă opera începută ci să se ferescă numai de repetarea greșelilor comise. Filtrul de nisip nu este idealul nostru, el dă o apă care este inferioară apei bune de izvor, în cursul ei inferior apa Dâmboviței ține în suspensiune cantități însemnate ale unei pulveri foarte fine de argilă, care face filtrațiune dificile, dar în împrejurările actuale nu ne este permis a căuta ideale, ci trebuie să găsim o soluțiune practică, trebuie să aducem în oraș în timpul cel mai scurt posibil o cantitate suficientă de apă curată. Filtrele artificiale de nisip funcționează bine în multe orașe din Europa și din America, și metropola Marelui Britani, care excelază între toate capitalele Europei prin mortalitatea cea mai mică, este alimentată cu apă de riș filtrată artificial prin nisip. Din această cauză am propus d-lui Primar, ca pe de o parte să ordone repararea grabnică a filtrelor imperfecte actuale, (cară nu sunt betonate pe fund și cară sunt rău căptușite cu scânduri) pentru ca să mai pôtă funcționa într'un mod provisoriu și apoi să pună la cale construirea imediată de filtre noi zidite, boltite, aședate d'asupra unui teren făcut impermeabil printr'un strat gros de beton și umplute cu pietriș și nisip bine spelat. D. inginer-inspector Orăscu a propus asemenea ca să se înființeze la Bâcu trei filtre boltite, construindu-se un filtru nou și transformându-se 2 jumătăți ale filtrelor actuale tot în filtre zidite, boltite, aședate pe

fundațiuni solide. D. Orăscu și autorul acestei dări de sémă pledăm asemenea pentru acoperirea basinelor de decantare; acéstă acoperire va presinta mai multe avantaje, ea va opri încăldirea apei prin razele solare în timpul verei, înghețarea ei în timpul iernei și în tot timpul anului aruncarea de diferite necurățenii în basîn.

Se înțelege de sine că cerem ca operațiunea filtrării să fie priveghiată și controlată cu exactitate, ca serviciul de la Băcu să fie pus sub direcțiunea unui inginer consciințios și familiarisat cu progresele moderne ale idrologiei, care va inspecta toate instalațiunile idraulice cel puțin de 2 ori pe săptămână, ca bazinele de decantare să se curețe la intervale scurte, ca stratul subțire de depozite care se forméză în filtre pe suprafața nisipului să se depărteze în períodele determinate prin experiență, că, în considerațiune că îndată după depărtarea acestui strat de nomol, nisipul devine foarte permeabil și nu filtréză la început bine, să se depărteze, să nu se introducă în apeduct, apa filtrată în cele d'întăiū 12 ore după curățirea filtrului său într'un period mai lung, determinat prin observațiunī, în fine ca să se reînnoéscă nisipul după ce stratul lui prin curățire repetată a devenit mai subțire ca 70 centimetri și să nu se întrebuințeze de cât nisip spălat.

Atară de cercetările bacteriologice ale apei de băut, făcute de bărbatul cel mai competente în acéstă materie, de d. profesor V. Babeș, am mai pus la cale examinarea ei chimică repetată. Distinsul nostru chimist d-nul dr. A. Bernad-Lendway, directorul Institutului de Chimie al facultății de medicină, care conduce lucrările chimice necesarii Primăriei, a fost rugat de noi ca să supună la un control neîncetat apa cu care se alimentéză Capitala. D-sa a constatat că și astăđi apa filtrată adusă în oraș este puțin alcalină. Dâmbovița isvoresce din terenuri calcare, tot bicarbonatul de calce ce apa ei conține nu se menține însă în soluțiune ci se depune în mare parte pe fundul albiei, după un curs nu prea lung apa de gârlă a pierdut dar parte din sărurile calcare și ajunge la Brezovia foarte curată, al-

calinitatea apei filtrate nu p te dar proveni de c t de la filtr , este f rte probabil că la alegerea pietri ului din filtre nu s'a procedat cu scrupulositatea necesară  i că acel pietriș, pe lângă pi tra de silice conține  i pietre calcare, p te că chiar nisipul nu este compus numai din silice ci conține asemenea elemente calcare. Acest vi   reclamă o îndreptare serios , la alegerea pietri ului  i a nisipului trebuie să se procedă cu multă scrupulositate.

Popula ia Capitalei nu este cu totul lipsită de apă bună de băut chiar în  ilele când serviciul idraulic al Primăriei nu func ionez  corect, dar acea apă, care are să înlocuiască apa filtrată, nu ' i-o pot procura cetățenii fără  re-care sacrificii de muncă sau de bani. Nu trebuie să despre uim ast  i acele ape, cari în timpurile trecute au fost cu drept cuv nt considerate ca excelente  i ne mai putem servi de ele  i ast  i. Apa din isvórele de la Ferestr u este bună, ea isvoresce dintr'un teren calcar, perde însă alcalinitatea din cauza cantităților însemnate de acid carbonic liber ce conține. Apa din isvórele de la Filaret este asemenea bună, d. dr. A. Bernad-Lendway recomandă mai cu osebire isvórele situate jos la st nga  oselei, peste drum de isvorul G. Cantacuzino. Mai avem la Cotroceni, pe terenul Asilului Elena Dómna, două isvóre cu apă bună, isvorul Brâncovénu este cam neglijat  i ar trebui să se cure e, apa lui este după constatările d-lui dr. Bernad-Lendway excelentă, isvorul Carol Davila dă o apă curată dar mai alcalină, din cauza terenului calcar din care isvoresce.

 n centrul Capitalei, în albia actuală a D mbovi ei, în partea inferioară a malului ei, se află c te-va puțuri superficiale  nfin ate de Primărie, cari dau apă curată, liberă de materii organice dar bogată în carbonat de calce, din cauza terenului calcar prin care trece. Ac st  apă ar deveni mai bună, ar perde alcalinitatea, dacă pu urile în chestiune, f rte puțin ad nci, s'ar mai ad nci.  n părțile excentrice ale Capitalei pe platoul Cotrocenilor, pe platoul Colentinei, pe acela de la Văcăresci se găseşte un număr mic de puțuri mai profunde cari dau apă curată, mai s rac 

în săruri calcare, liberă de materii organice, dar cea mai mare parte din puțurile din Capitală sunt puțin adânci și apa lor conține din cauza solului necurat diferite materii organice, diferite micro-organisme, amoniac, nitate, chloride, acid sulfuric, cantități considerabile de săruri calcare și magneziane. Dintre puțurile care au fost examinate de d. dr. Bernad-Lendway dau apa cea mai rea cele din suburbia Vlădica, din gropile Aristia, din vecinătatea uzinei de gaz, aceste puțuri au fost închise de Primărie cu excepțiunea celui din curtea uzinei de gaz. Multe puțuri puțin profunde cari au dat apă foarte rea au secat în urma canalisării stradelor în cari s'au aflat. Ca regulă generală dau apă rea, toate puțurile din Capitală cari au o adâncime mai mică de cât de 26 până la 35 metri, sau acele a căror apă isvoresce dintr'o adâncime mai mică de cât de 10 până la 14 metri de desubtul nivelului Dâmboviței.

Cantitatea de apă decantată și filtrată adusă în Capitala de la Băcu variază foarte mult, după calculele inginerilor Primăriei ea este în termen mediu de 22.000 metri cubi pe zi, în zilele de vară chiar până la 40.000 metri cubi pe zi, în realitate se perde însă multă apă chiar în bazinele de decantare și în galeriile filtrelor, din cauza permeabilității pereților și fundului lor, apoi se mai pierde multă apă la rezervoriul de la Cotroceni, căci când rezervoriul este umplut cu apă, restul de apă curată ce mai sosesce se varsă direct în Dâmboviță, în loc de a se întrebuința pentru spălarea canalelor. Cantitatea de 40.000 metri cubi reali de apă pe zi, sau aproape 200 litri de locuitor pe zi, va mai fi suficientă pentru mai mulți ani, chiar după ce se vor obliga toți proprietarii din stradele canalisate ca să pună curțile lor în legătură cu canalul public și să introducă apă în curte, dacă se vor lua măsuri în contra risipei de apă, căci de fapt o parte însemnată a orașului nu se poate servi de apă filtrată și recurge la apă de gârlă nefiltrată și la apă de puț. Nu putem însă să ne mulțumim cu o cantitate mai mică de apă, nu putem să invocăm motivul că multe orașe din centrul și din occidentul Europei sunt foarte salubre de și acolo nu vine

nici 100 litri de apă de locuitor pe ȃi, (la Viena se consumă cîte 90, la Londra 136, la Buda-Pesta 150, la Hamburg 204, la Paris 210, la Varşovia 226, la Roma 600 litri de cap de locuitor pe ȃi, în care cantitate este coprinsă atît consumaţiunea privată precum şi serviciile publice), ci trebuie să recunoscem faptul, că la noi casele numără mai puţini locuitori de cît în occidentul Europei, că ele sunt mai depărtate una de alta, că, prin urmare, consumul apei din case este la noi mai mic de cît în altă parte în raport cu lungimea stradelor şi a canalelor, şi că ne trebuie dar o cantitate de apă mai mare de cît în Occident pentru spălarea lungimei din canal, pentru stropirea suprafeţei de stradă, calculate ca revenind la cîte 1 locuitor.

Cu tóte că în teorie pentru igienist nu există risipă de apă, că igiena este interesată ca adevăratul consum de apă în casă să fie cît se póte de mare, ca şi serviciile publice să întrebuinteze apă cu profusiune, ca să între o cantitate mare de apă în canalele private şi în cele publice, cu tóte acestea trebuie să recunoscem că o administraţiune înţeleptă nu póte permite împărţirea prea inegală a apei între diferiţi locuitori ai unui oraş, că ea nu póte rămâne indiferentă când unii consumă prea puţină apă, iar alţii țin robinetul fântanei în permanenţă deschis şi dau drumul apei ca să se scurgă neconţinut direct sau indirect în canal sau în şol, ca unele canale private şi publice să fie bine inundate şi să rămăie însă multe case, curţi şi canale lipsite de apă, din cauza risipei unui număr de locuitori. În timpul iernei unui proprietari, în loc de a deschide în tóte serile cu cheia robinetul de descăcrare, spre golirea părţii din apeduct între stradă şi între robinet, pentru ca apa să nu îngheţe în ţevă, lasă să curgă apa din robinet tótă nóptea şi să inunde curtea şi strada. Cu tóte acestea nu dorim ca să se realizeze proiectul, de a se înzestra fie-care casă abonată la apă cu un aparat măsurător pentru determinarea cantităţii apei consumată, acele aparate sunt costitoare şi scumpesc instalaţiunea apeductelor private, mai ales proprietarii mici s'ar putea speria de acéstă cheltuială şi intenţiunea noastră fiind de a înlesni aducerea apei în tóte

casele, de a obliga chiar pe toți proprietarii de case ca să aducă apă filtrată în curțile lor, nu trebuie să introducem inovațiuni cari vor lovi mai ales pe cetățenii săraci. La Viena și în unele alte orașe din Austria și Germania Primăriile instalează aparatul măsurător în contul proprietarului și proprietarii mai săraci îl plătesc cu anuități în timp de mai mulți ani; credem că la noi nici administrațiunea nici proprietarii nu vor dori ca să urmăim acest exemplu.

Cei mai mulți dintre proprietari se mulțumesc a aduce apă filtrată numai în curte, numai într'un număr mic de proprietăți apa este condusă în bucătărie, în unele camere și coridore, în latrine și în camera de băi, în foarte puține case au toate etajele câte un robinet de apă. Dorind în interesul igienei ca consumația apei să devie cât se poate de mare, trebuie să și dorim ca apa să fie condusă prin propria ei presiune în toate caturile caselor, ca toate caturile să aibă scurgeri pentru apa necurată, cari scurgeri, puse în raport cu canalul, trebuie să se spele neconținut cu apă în abundență. Proprietarii cari așează numai în curte o fontână, cari nu conduc apa în toate caturile casei, au spese de instalare mai mici, ei înlătură însă avantajul principal al serviciului de apă, care constă în economie de timp și de muncă, cari se perd când servitorii transportă apa cu hârdaș sau cu donița pe scări mai mult sau mai puțin înalte. Se înțelege de sine că la instalațiunea conductelor de apă din diferite caturi ale caselor trebuie să se ia toate precauțiunile necesarii, pentru ca în timpul iernei apa să nu înghețe în interiorul țevelor, țevele trebuie să se așeze dar nu în lungul ȃidurilor externe ale casei, ci pe lângă zidurile interioare, cu preferință pe lângă pereții bucătăriilor și altor locale bine încălzite și să se învelască bine cu țesături de lână, de cânepă sau cu alte materii cari conduc rău căldura. Aceleași precauțiuni trebuie să se ia și pentru apărarea țevelor de scurgere a apelor necurate.

La începutul anului 1892 numai 1.407 proprietăți au fost abonate la serviciul idraulic al Primăriei și s'au aflat în legătură

cu apeductele din stradă. În strada cea mai elegantă a Capitalei, pe calea Victoriei, sunt numai 97 case alimentate cu apa filirată.

VI.

Igiena locuințelor.

Există o solidaritate între salubritatea terenului public, a stradelor și piețelor publice și între salubritatea caselor și curțiilor private, între salubritatea unei locuințe și între cea a locuințelor vecine. Noroiul care acopere multe curți nepavate și necurate se transportă în strade prin intermediul rôtelor de trăsură și a încălțămintelor ómenilor; emanațiunile infecte ale băligarelor din curțile nemăturate și ale latrinelor necurate, ale maidanelor acoperite cu dejecțiuni organice, se comunică atmosferei din stradele și din casele vecine și vice-versa apele stătătoare din șanțurile șoselelor rău întreținute, din stradele nepavate și nenivelate, gurile canalelor nespălate, alterează prin efluviile lor aerul din casele și curțile aflate în apropiere. Imperfecțiunile serviciului de curățire a stradelor publice influențază dar atmosfera terenului privat și vice-versa necurătenia curților și caselor private se comunică aerului din stradă.

Acéstă solidaritate găsesce expresiunea ei în neajunsurile salubrității publice a Capitalei nóstre, pe de o parte mulți proprietari, neglijând regulele elementare ale Igienei, vatămă sănătatea familiei lor proprii și a vecinilor lor, iar pe de alta administrațiunea comunală nu dispune tot-d'a-una de mijlóce suficiente spre a menține toate stradele publice într'o stare de curățenie perfectă, nu utilizază tot-d'a-una mijlócele existente cu destulă energie, și este prea indulgentă față cu unii proprietari, cari nu-și îngărădesc proprietățile, cari nu țin curțile și latrinele curate, care, de și strada are canal, nu-și canalisază curtea, care de și strada are apeducte, nu aduc apă în curțile lor și care nu-și pavéză curțile.

Este de dorit ca rețeaua canalelor publice și a apeductelor să se întindă cu graba cea mai mare posibilă prin toate stradele, pentru ca toate proprietățile private să se pōtă pune în legătură nu numai cu conductele de apă ci și cu canalele publice. Dacă pe de o parte locuințele din stradele necanalizate nu pot fi cu desăvârșire salubre din cauza scurgerii imperfecte a apelor meteorice și a apelor necurate din casă, pe de alta canalele nu se pot întreține curate fără apă în abundență, aducerea de țevi de apă în curțile caselor trage după sine un consum mai mare de apă și necesită canalizarea curții, pentru ca lăturile să nu stagneze în curte pe sol sau în interstițiile solului aprōpe de suprafață.

Prescripțiunile igienice ale Regulamentului de construcțiuni și de alinieri nu se observă cu rigurozitate și arhitectii și proprietarii cari le calcă, în majoritatea casurilor nu sunt trași la răspundere, din cauza lipsei de organe competente de priveghere. Mai ales în părțile excentrice ale orașului se construiesc pe fie-care an case insalubre, dar și în centrul Capitalei se clădesc adese-orî case neigienice și mai ales construcțiunea latri-nelor și hasnalelor lasă mult de dorit.

Precum se calcă regulele igienice la construirea multor case, ele se neglijază asemenea la întreținerea multor locuințe și mai ales casele mari, ocupate de multe familii, sunt adese-orî necurate, fiind-că nimeni nu se crede responsabil pentru paza curățeniei, fiind-că proprietarul nu aședă în casă un îngrijitor orî un portar însărcinat cu privegherea salubrității casei.

Din an în an ne depărtăm mai mult de starea ideală, casele zidite pentru câte o singură familie, bine aerate, bine luminate, înconjurate de grădini și curți vaste dispar succesiv și pe terenuri parcelate în bucățele mici se clădesc casarme civile, case cu multe caturi suprapuse, lipsite de grădini și de curți, prin urmare de aer și de lumină, locuite de un număr mare de familii. În Capitală această aglomerațiune nu era dictată de necesitate, căci mai avem loc destul ca să ne întindem, nu în direcțiune verticală, prin suprapunere de multe caturi, ci în di-

recțiune orizontală, prin construirea de case pe numeroasele locuri virane care astăzi servă de depozite de necurătenii. Igiena publică și privată a făcut un pas înapoi, prin prescripțiunea ca pe splaiuri (cheiuri) și pe bulevarde să nu se mai construiască case modeste pentru o singură familie, ci numai palate sau case civile. În mai multe orașe engleze și germane administrațiunea procedează astăzi în mod invers și înființează străde noi, unde casa pentru o singură familie cu grădină în fața stradei și cu curte la spatele casei este de rigore. În Franța, în Anglia și în Belgia locuințele pentru lucrători, deși ieftine, corespund tot cu idealul nostru, căci în unele centre industriale casele zidite pentru mai multe familii sunt astfel dispuse, ca fie-care locuință să aibă intrare oșebită cu curte oșebită. Latrinele colective din casele mari, precum le vedem la noi chiar în curțile unor biserici, n'ar fi posibile în orașele mari din centrul și occidentul Europei.

Așemenea este contrarie intereselor Igienei ultima modificare din anul 1890 a regulamentului pentru construcțiuni și alinieri, care la art. 131 permite, ca în ocolul I curtea cu grădina să ocupe numai a cincea parte a terenului, de vreme ce înainte de anul 1890 era obligator ca să se reserve a treia parte a terenului pentru curte.

În părțile excentrice ale orașului se construiesc neconținut case cu deservșire insalubre, cu camere mici, lipsite de lumină, pline de umiditate, nepardosite, cu latrine primitive. Este de neapărată trebuință ca să se oprească construirea de asemenea locuințe nesănătoșe.

Pentru diferitele călcări ale regulamentelor relative la salubritatea locuințelor, mai cu oșebire la curățenia curților și a latrinelor și la golirea regulată a hasnalelor, comisarii sanitari au făcut în anul 1891 7.522 somațiuni și au format 1.269 procese-verbale de dare în judecată.

Insuficiența numărului cailor și a cotigelor Primăriei a cauzat și în anul 1891 ore-cari neregularități în depărtarea necurătenilor solide din străde și din curțile caselor. Sperăm că aceste neregule-

larități vor fi înlăturate în anul 1892, când se va mări numărul cailor și al cotigelor Primăriei. Serviciul Primăriei de depărtare cu abonamente a necurăteniiilor din curțile caselor ar putea să progreseze în proporțiuni largi, dacă agenții însărcinați cu facerea abonamentelor ar desvolta o activitate mai mare; în anul 1891 acel serviciu a avut 9.192 abonați.

VII.

Igiena școlară.

Școala este basa progresului național, unde școala nu este solidă, unde ea nu pregătește bine noulă generație pentru luptele vieții, acolo nu există propășire intelectuală și morală și prin urmare nici progres material și economic. Povața lui Platon asupra educațiunii, care trebuie să dea și corpului și sufletului totă frumusețea, totă perfecțiunea de cari sunt capabile, precum și versul lui Juvenal:

Optandum est, ut sit

Mens sana in corpore sano,

se reproduc și la noi de mai toți cari sunt chemați a se ocupa cu igiena școlară, se interpretă însă în diferite moduri. Consiliile comunale ale Capitalei, cari s'a suscedat de la anul 1875 până astăzi, au înțeles că partea materială a școlei reclamă o îngrijire egală cu partea morală; în anul 1875 s'a decis pentru prima oră ca să se dea școalelor primare locale proprii, ca să se înlocuiască casele cu chirie, în cari erau aședate toate școlele primare, cu edificii zidite special pentru școală și atunci s'a și pus fundamentul primei școle primare publice. D'atunci Capitala a fost succesiv înzestrată cu un număr însemnat de clădiri școlare, dar modul cum s'a făcut această reformă, mai ales în cei din urmă ani, nu poate satisface pe Igienistul, care cere ca locale școlare să însușescă unele condițiuni pe cari nu le posedă cele mai multe dintre școlele

noastre primare noi. S'a construit în Capitală un număr de școle cu grabă mare, și din cauza precipitațiunei n'a rămas timpul pentru ca Consiliul de Igienă publică să un Igienist afară din Consiliu să fi fost consultat asupra planului și asupra terenului; mai ales în ceea-ce privesce întinderea terenului, n'au fost luate în seamă progresele moderne ale Igienei și ale arhitecturii școlare. Posedăm deja o literatură bogată a acestei materii, unii Pedagogi și Igieniști români au indicat cu competență condițiunile cari trebuie să se observe la construirea școlilor și la confecționarea mobilierului școlar, dintre numeroasele scrieri respective menționăm numai acele ale d-lor V. A. Urechia, C. I. Istrati, Stef. C. Mihăilescu, Sp. Haret, N. Manolescu, ale d-șorei Hermina Walch, care trebuie să se consulte pentru ca să nu se repete neconținut aceleași erori.

Am arătat deja în Raportul general pe anul 1890, că din cele 17 școle construite în acel an, unele n'au curți, altele au curți puțin spațioase și că ast-fel copiii nu se pot bucura în timpul recreațiunei de acele mișcări libere în atmosfera curată, cari contrabalancează efectele vătămătoare ale șederei prelungite, că la confecționarea mobilierului școlar s'au comis asemenea ore-cari erori, neglijându-se variațiunea necesară a dimensiunei pupitrelor și că supra-popularea claselor cu un număr de elevi mai mare decât acelea pentru cari sunt construite, îndemnă pe institutori ca să așeze câte 3 școlari în pupitre alcătuite pentru câte două.

Asemenea am expus în Raportul general pe anul trecut ne-regularitățile observate la încălzirea unor școle, din cauză că sobele Meidinger nu sunt bine deservite; instrucțiunile populare asupra întrebuințării sobelor Meidinger și asupra mijloacelor de a se opri uscarea prea repede a aerului din salele de clase cari au asemenea sobe, instrucțiuni imprimate și împărțite d-lor directori și d-nelor directoare de școle primare publice, nici în anul 1891 n'au adus în toate școlile o îndreptare; unii d-ni directori și unele d-ne directoare nu se ocupă de loc de Igiena școlară, de ventilațiune și de încălzire și cred că nu le incumbă datoria de a îngriji și de salubritatea salelor de clase să nu

ordonă ca să se deschidă ferestrele claselor cel puțin de 2 ori pe zi, pentru ca să facă economie de combustibil.

Am mai constatat în unele școle primare lipsa de bună-voință din partea d-lori directori și a d-nelor directoare în ceea ce privește punerea de apă de băut curată și în cantitate suficientă la dispoziția școlarilor și școlarelor. Pe alocurea cantitatea apei a fost insuficientă din cauză, că filtrele Chamberland instalate în școle au dat o cantitate de apă filtrată prea mică în raport cu consumul mare. În unele școle din această cauză filtrele au fost puse la o parte și copiii beau apă nefiltrată.

Numărul școlarilor de ambe-sexe crește din an în an în nise proporționale, pe cari le vedem cu vie satisfacțiune, cari însă fac administrațiunei comunale foarte grea sarcina, de a îngriji de locale școlare suficiente și în condițiuni corecte.

La 1 Ianuarie 1892 din cele 61 școle primare publice aflate în Capitală

- 49 au fost instalate în case zidite special pentru școală,
- 6 în case cari aparțin Comunei cari însă n'au fost construite pentru școală și nu însușesc condițiunile cerute,
- 6 în case cu chirie cari asemenea nu corespund cu cererile Igienei.

Două școle primare construite în anul trecut în condițiuni bune, școla de fete din curtea bisericei Oboru-Nou și școla de băieți din curtea bisericei Popa-Nan, au devenit insalubre, din cauză că stradele precum și curțile bisericilor în cari sunt aședate aceste școli sunt lipsite de pavagiu. Ierna pardoséla vestibulului și a claselor este murdară, din cauză că copiii intră în școală cu cismele pline până la glesnă, la căldura saelor de clasă noroiul se usucă și din frecarea piciorélor atmosfera se încarcă cu cantități enorme de praf cari o fac irespirabilă. Sperăm că acest neajuns grav va fi în curând îndreptat prin pavarea stradelor și curților respective.

Pe lângă școlele publice primare și secundare există în Capitală un număr însemnat de școle Fröbeliane, primare și secundare private de ambe-sexé, din cari unele sunt numai ex-

ternate, altele internate sau mixte. Se crează neconținut școle private noi, fără ca administrațiunea comunală să fie informată despre deschiderea lor, și de fapt nu le cunoștem pe toate. Unele dintre ele se află în condițiuni deplorabile, altele lasă puțin de dorit, cu singura excepțiune a exercițiului corporal din școlile de fete, în această privință nu suntem satisfăcuți de nici unul dintre internatele și externatele de fete din Capitală. Se deschide o perspectivă tristă pentru viitoritatea viitoarelor mume, chemate a cresce viitorile generațiuni de apărători ai patriei; inteligența lor se supraescită, corpul lor se enervază prin imobilitate, prin sedentaritate excesivă, prin muncă intelectuală nemăsurată, forța lor fizică scade și nu trebuie să uităm, că viața morală este nedespărțită de cea fizică. Consecințele aglomerațiunii, ale claustrațiunii, ale imobilității, le vedem la o mulțime de fete care ies din aceste institute anemice, fără de energie, slăbite prin diferite perturbațiuni ale organelor digestiunii și circulațiunii, nervoase, mai mult sau mai puțin isterice, adese-ori afectate de germele tuberculoasei. Direcțiunea care se dă astăzi educațiunii fetelor este greșită, nesănătoasă; în loc de a cresce mume bune, care au să nască și să crească copii sănătoși, apărători voinici ai moșiei strămoșești, crescem fete cu sănătate șubredă, care nu voiesc a lua în familie rolul ce li-l dă natura, ci a intra în lupta vieții făcând concurență bărbaților. Asemenea tendințe sunt justificate în țările suprapopulate, unde celibatul se impune ca consecință a unor condițiuni economice cari din fericire nu există la noi. În interesul Igieniei, al moralei, al familiei care este fundamentul statului, admitem educațiunea clasică a fetelor numai ca excepțiune, pentru fetele dotate cu inteligență mai dezvoltată, nu însă ca regulă și pentru acele fete, care fiind înzestrate cu o capacitate mediocră și cu forța corporală insuficientă, nu pot suporta sedentaritatea și munca spirituală excesivă într'un șir lung de ani. Să nu uităm că chiar un număr însemnat de băieți se ruinează fizicesce și moralicesce, din cauză că nefind capabili a deveni bacalaureați, se luptă în zadar alături cu alți băieți cu cari nu pot concura.

Ne mai lipsește un fel de școle, în care în alte țări fetele sunt introduse în viața practică, pregătite pentru rolul ce trebuie să ocupe în familie ca soție și ca mamă, ne lipsesc școle bune de menaj și de bucătărie, în care fetele învață a împărți cu ordine și cu măsură budgetul cel mai modest al unei case în interesul și pentru binele familiei, a face distincțiune între ceea-ce este necesar, ce este util, ce este de lux, a pregăti hrana pentru familie într'un mod igienic și economic potrivit cu mijloacele de care dispun. Școlile de menaj și de bucătărie au făcut progresele cele mai mari în Suedia, la Stockholm o asociațiune filantropică îngrijesc ca copiii săraci din școlile publice să fie bine hrăniți în școală după terminarea clasei și școlile de bucătărie și de menaj sunt însărcinate cu pregătirea mâncărilor care se dau acestor școlari. În Anglia aceste școli dau asemenea rezultate bune; în anul 1891 au funcționat la Londra 68 școli de menaj și de bucătărie ca anexe ale școlilor centrale de fete și 6 asemenea școli de grad inferior, în care învățătura teoretică și practică era încredințată la 64 institutrice titulare, numite pe baza unui examen special și la 12 institutrice suplitoare. În Elveția există în mai multe cantone profesore ambulante de menaj și de bucătărie, care merg din comună în comună, se opresc în fie-care comună câte 4 până la 6 săptămâni, în care timp țin pentru fete mai mari un curs de menaj și de bucătărie. În Germania există multe asemenea școli întreținute de comune, de asociațiuni filantropice și de particulare, în unele centre industriale fabricanții au înființat școle de menaj și de bucătărie pentru lucrătoare. Sașii din Transilvania au fondat de curând școle analoge, în anul 1888 asociațiunea de dame evangelice a creat la Sibiu o școală de menaj și de bucătărie.

Primăria nu este competentă a prescrie singură îndreptarea neajunsurilor igienice ale școlilor primare private, ale școlilor publice și private secundare, ale internatelor de educațiune, precisarea condițiunilor fizice ale acestor instituțiuni ca și a celor morale este de datoria guvernului. Cu toate că atât legea

sanitară din anul 1874 precum și cea actuală din anul 1885 prescrie la art. 116, că un regulament special va prescri condițiile igienice ale școlilor și internatelor de educațiune publice și private, că pe lângă educațiunea spirituală cea fizică nu va fi neglijată, un asemenea regulament nu există. În anul 1887 colegul nostru, d. profesor Sp. C. Haret, atunci secretar general al Ministerului Cultelor și al Instrucțiunei, a proiectat un regulament asupra condițiunilor materiale ale școlilor primare. În anul 1888 autorul acestui raport general a proiectat, din ordinul d-lui Ministru al Cultelor și al Instrucțiunei, un regulament mai larg asupra condițiunilor igienice ale școlilor primare și secundare atât a externatelor precum și a internatelor; amândouă aceste elaborate au rămas proiecte, poate că amândouă conțin lacune și ar fi mai util ca o asemenea lucrare să nu se încredințeze exclusiv nici unui pedagog singur, nici unui igienist singur, ci prin colaborarea amândurora să se alcătuiască un proiect bun. Inițiativa pentru înzestrarea școlilor cu un asemenea regulament este învedereat de competența Ministerului de Interne (Direcțiunea generală a serviciului saniter), chemat a regula legea sanitară, este însă util ca să conlucreze la această regulamentare și Ministerul Cultelor și al Instrucțiunei publice ca autoritate școlară.

Medicii din serviciul Primăriei inspectează periodic școlile și internatele de educațiune, la aceste inspectiuni se dă o îngrijire mai mare școlilor primare publice, din cauză că cea mai mare parte dintre părinții copiilor cari le frecuentă și cari usază de dreptul gratuității instrucțiunii, așteptă de la Primărie ca ea să esercite un control eficace asupra acestor aședeminte publice, de vreme ce părinții cari încredințază copiii lor școlilor private, o fac de bună voe, esercită singuri un control ore-care și aleg acele școle despre cari cred că presintă garanții suficiente; cu toate acestea nu se neglijază inspectiunea școlilor private de ambe sexe. Inspectiunile medicilor comunali au un scop îndoit, ele sunt igienice și medicale. La inspectiunile igienice ale externatelor se constată mai ales salubritatea

localului, modul ventilațiunii și a încălzirii, starea mobilierului școlar, suficiența sa și insuficiența luminei, calitatea apei de băut, aglomerația elevilor în raport cu capacitatea localului, locurile unde elevii petrec timpul recreațiunii, curățenia latrinelor; la internate în special starea în care se află dormitoare, infirmeria, serviciul medical al internatului, localul de gimnastică, timpul acordat pentru recreațiune, sufrageria și bucătăria. Neajunsurile ce se găsesc la aceste inspecțiuni sunt după puțină înălțare.

Inspecțiunea medicală are mai mult scopul ca să preserve pe copii de bôle infecțioase și parazitare, apoi de miopie și de diformări scheletului; micul număr de medici din serviciul Primăriei, cari pe lângă multe alte lucrări au să inspecteze 61 școle primare publice, afară de cele private, nu ne permite ca să dăm deja astăzi inspecțiunilor medicale acea întindere, care se cere de autorii moderni de Igienă școlară, de d-nii Mangelot din Paris și Axel Key din Stockholm și care este și idealul nostru, adică atenuarea predispozițiunilor patologice ereditare sau dobândite ale școlarilor, privegherea bunei funcționări a organelor tuturor simțurilor și medicațiunea preventivă generală. O asemenea lucrare reclamă cunoștințe speciale și muncă îndelungată. Nu toți medicii sunt perfect familiarizați cu metodele de examinare a ochilor școlarilor și pentru acest scop trebuie să recurgem la concursul unor specialiști. În anii 1883 d. profesor dr. N. Manolescu a avut buna-voință a ne da gratis acest concurs, în anii 1887 și 1888 asemenea d. dr. G. Crăiniceanu a îndeplinit gratuit funcțiunea de oculist comunal și de medic special al școlilor, în anii 1889 și 1890 unul dintre medicii comunali, d. dr. Petrescu Hagi Stoica, poseda cunoștințe speciale de medicină oculară. Astăzi privegherea organelor vederii școlarilor lasă de dorit, dar medicii comunali fac ce pot și se luptă adese-ori cu dificultăți de necreșut. La inspecțiunea școlilor medicul comunal de secțiune găsește într-o școală primară lipsind un număr mai mare de copii, directorul crede că elevii absenți sufer de o bôlă epidemică, medicul însemnează numele și adresa acestor școlari și-i caută la casele lor, stră-

bate strade nepavate, acoperite de un strat de noroiu de 20 și de 30 centimetri grosime, unde nici birjarii nu se bizuesc a trece cu trăsurile lor, intră în curți unde fie-care pas trebuie disputat unui cârd de câini și rezultatul acestor revizii penibile este, că din 10 adrese care i-a dat directorlu școlei 7 sau 8 sunt greșite, că din 10 copii cari lipsesc de la școlă 2 sunt cu adevărat bolnavi sau convalescenți, cei-l-alți n'au mers la școlă din alte cauze.

Inspecțiunea școlilor secundare publice de ambe-sexe se face numai în casuri speciale și extra-ordinare, aceste școli cad cu totul în sarcina Statului și internatele publice au medicii lor speciali aflați sub ordinele directe ale onor. Minister al Cultelor și Instrucțiunii.

Terminând acest capitol, am onóre a pune în vedere autorităților competente, exemplul ce ne dă națiunea cea mai bogată și cea mai cultă, Marea Britanie. În vara anului 1891 am avut ocasiunea a admira mărețele instituțiuni școlare publice engleze, internatele lor magnifice pentru educațiunea gratuită a băeților și a fetelor, instalate în palate spațioase cu curți largi, cu grădini întinse, cu livezi vaste destinate pentru jocurile școlare. Întrebând la celebrul colegiu s-t Iocob din Cambridge, în care a fost crescut pe lângă alți ómenii mari ai secolului curent și Carol Darwin, întrebând pe rector despre împărțirea timpului elevilor, el mi-a răspuns: împărțirea timpului este cestiunea școlară cea mai importantă, noi am învățat de la cetățenii Statelor-Unite ale Americii, mai practic de cât noi, și am adoptat împărțirea lor, care se resumă în simpla formulă aritmetică $3 \times 8 = 24$, 8 ore de studiu, 8 ore de exercițiu corporal obligatoriu, 8 ore de somn. Germanii și Suedezi s'au pus pe lucru, au trimis pedagogi în Anglia ca să studieze instituțiunile școlare ale acelei țări și să introducă în patria lor pe lângă învățămîntul gimnastic jocurile școlare obligatorii după modul engles, căroră și Germanii le atribue astăzi un rol important în educațiune.

Am cetit, nu-mi aduc aminte în ce carte, că Principele Bismarck ar fi ȃis că bătăliele de la Königgrätz și de la Sedan le-au

câștigat dascălii prusiani; dacă în adevăr d. de Bismarck a ținut aceste cuvinte, ele nu sunt originale, ele au fost ținute cu mai bine de o jumătate de secol înaintea Principelui de Bismarck și în mai multe scrieri pedagogice engleze se menționează, că generalul Wellington, asistând o dată la jocurile elevilor la Eton-College lângă Windsor, a ținut: aci a fost bătut Napoleon, aci a fost câștigată bătălia de la Waterloo.

VIII.

Măsurile în contra bolilor infecțioase și epidemice.

Capitala, cu tot serviciul ei sanitar mai bine întocmit de cât acela al altor comune, nu se poate apăra singură în contra importățiunei bolilor infecțioase, prevențiunea epidemiilor trebuie să fie generală și toate administrațiunile comunale și județene ale țării trebuie să conlucreze pentru limitarea bolilor celor mai periculoase. În această privință intrăm într'o fasă nouă, noul Regulament pentru prevențiunea bolilor infecțioase, publicat pe la finele anului 1891, se va pune succesiv în lucrare în anul 1892 în totă țara și după aplicarea lui vom vedea, dacă el are lacune care reclamă completarea lui. Multe din prescripțiunile acestui regulament au fost deja de mai mulți ani introduse în Capitală, mai ales desinfecțiunea se operează la noi aproape cu aceeași rigoare, pe care o prescrie regulamentul, ne lipsește numai declarațiunea obligatorie a bolilor infecțioase, cu care trebuie să se deprindă concetățenii și mai ales confrății noștri.

Nu ne facem iluziuni asupra impresiunei ce va produce acest regulament, știm că unele prescripțiuni ale lui vor provoca nemulțumiri, mai ales la început, când ne lipsește experiența necesară, se va crede că unele articole nu se pot bine observa, că altele conțin prescripțiuni prea aspre sau cel puțin incomode și este bine ca să ne explicăm asupra scopului pe care l-au avut în vedere autorii regulamentului.

Precum administrațiunea militară este chemată a pregăti în timp de pace tot aparatul necesar pentru apărarea țării, precum ea nu așteaptă declarațiunea de resbel și încercă deja în timp de pace forțele națiunei armate, deprindând trupele cu lucrările resbelului, tot așa și administrațiunea sanitară trebuie să pregătască în timp normal tot aparatul pentru combaterea epidemiilor exotice sau autochtone, să deprindă diferitele servicii publice cu primele măsuri pentru prevențiunea bolilor infecțioase, să disciplineze tot corpul sanitar pentru marele scop cerut de interesele statului, apărarea sănătății și vieții cetățenilor. Prima noastră grijă este dar organizațiunea aparatului sanitar ast-fel, ca să poată funcționa perfect în timp de epidemii și în această privință toți conștrații noștri vor fi cu noi, nici unul din ei nu ne va refusa concursul său.

Cele-l-alte scopuri ale regulamentului vin în a doua linie. Sunt bóle sporadice mai grave, cari trebuie să se denunțe administrațiunei îndată după constatarea lor, precum Typhus exanthematic, variola, mușcătură de câini turbați, răpciuga la om, pentru ca administrațiunea să poată lua imediat măsurile preventive pentru apărarea vecinilor acestor bolnavi, dar aceste măsuri preventive se vor lua tot-d'a-una în înțelegere și în majoritatea casurilor cu consimțimântul medicului curant.

Se înțelege de sine că cele mai multe declarațiuni ale bolilor infecțioase mai puțin grave, vor forma, cel puțin în Capitală, în timp normal, numai un material statistic, că în marea majoritate a casurilor nu vom prescri desinfecțiunea de cât după vindecarea sau după decesul bolnavului și că vom primi în această privință cu recunoscință conlucrarea directă a conștraților și că contăm chiar pe această conlucrare, mai ales în ceea ce privește oprirea de la frecuentarea școlei a copiilor din familiile în care au apărut bóle infecțioase.

Scopul cel mai principal al noului regulament este, de a pune în evidență solidaritatea tuturor serviciilor sanitare ale Regatului român întreg, de a organiza conlucrarea lor armonică spre limitarea bolilor infecțioase, de a isola pe bolnavi

după putință în localitatea unde s'aŭ bolnăvit, de a stinge scânteele infecțiunei pentru ca să nu producă incendiu. Dacă în împlinirea acestui scop lucrarea principală este de atribuțiunea medicilor aflați în funcțiune publică, ei nu se pot lipsi de colaborațiunea medicilor privați și nu pot răsplăti această colaborațiune printr'un amestec inoportun în acele măsuri, cari pot rămâne de competența îngrijirei private cel puțin în Capitală, unde în interesul bolnavilor trebuie să domnască armonia perfectă între medicii cărora aparține clientela privată și între acei cari sunt însărcinați cu Igiena publică și cu poliția sanitară și în cât privesce pe autorul acestui raport general, el va face toate concesiunile compatibile cu interesele publice, pentru ca această armonie să nu fie turburată.

Deja în raportul general pe anul 1890 am expus necesitatea unei conlucrări a tuturor administrațiunilor publice în combaterea epidemiilor, am arătat că variola apărută între lucrătorii străini de la forturile din vecinătatea Capitalei a fost importată în Capitală în anul 1890, din cauză că bolnavii n'aŭ fost izolați la locul unde s'a ivit bóla. Pe la finele anului 1891 eram amenințați de un pericol analog și astă-dată focarul infecțiunei s'a format tot în locuințele murdare ale lucrătorilor bulgari și italieni de la forturi, unde s'aŭ bolnăvit mai multe persoane de typhus exanthematic. Bolnavii, nefiind izolați, bóla s'a transmis pe de o parte unor militari de la forturi, pe de alta lucrătorii bolnavi fiind primiți în spitalele din Capitală, aŭ fost infectate câte-va persoane din casele unde s'aŭ oprit acești lucrători la venirea în Capitală și chiar parte din personalul spitalelor, regretatul doctor Dimitrescu Marin a plătit cu viața lipsa de solidaritate a diferitelor servicii publice în combaterea bólelor infecțioase.

Primăria pune gratuit la dispoziția cetățenilor o trăsură-ambulanță pentru transportarea la spital a bolnavilor afectați de bóle infecțioase, această ambulanță se desinfectează regulat după fie-care transport. Cu toate acestea nu putem opri, ca asemenea bolnavi să se transporte în spital cu birja și administrațiunile

spitalelor sunt chemate a îngriji, ca birjele cari aduc în spital bolnavi cu bóle infecţioase să nu se întorcă înainte de a fi desinfectate în spital. În interiorul spitalelor noastre civile nu există încă instalaţiuni speciale pentru acest scop, ele trebuiesc dar create şi trebuie să funcţioneze în permanenţă în spitalele, cari au servicii speciale de bóle infecţioase.

Serviciul de desinfecţiune al Primăriei funcţionează regulat şi execută pe lângă numeroasele desinfecţiuni obligatorii, cari se operesă imediat după verificarea deceselor de bóle infecţioase, un număr însemnat de desinfecţiuni facultative, cerute de medici privaţi şi de familiile bolnavilor. Tóte aceste desinfecţiuni sunt de o cam dată gratuite, astădi Primăria pórtă singură cheltuiala materialului de desinfecţiune şi la desinfecţiunile facultative.

Primăria posedă un singur aparat mare transportabil pentru desinfecţiune cu vapori de apă sub presiune, este de dorit ca să se comande un al douilea asemenea aparat, căci de şi în timp normal serviciul de desinfecţiune funcţionează în mod corect, un singur aparat nu va fi suficient în cas de epidemii mai întinse.

Aparatul mare de desinfecţiune cu aburi n'a putut fi transportat tot-d'a-una până la locuinţa unde cine-va zăcuse de o bólă infecţioasă, a fost cu neputinţă de a-l duce chiar cu boi în unele strade nepavate, din cauza greutateii séle, şi în asemenea casuri am recurs la desinfectarea cu unele aparate mai mici pentru spălarea pereţilor, cu pulverisatori mari, la opărirea diferitelor obiecte cu apă fierbinte şi la spoirea interiorului locuinţelor cu var.

Pe viitor pe lângă móşe şi subchirurgii vor avea un rol important în combaterea bólelor infecţioase şi la examenul subchirurgilor am dat deja un loc larg cunoştinţei elementare de asepse şi antisepsie.

Ordonanţa Primăriei No. 12.525 din 23 Martie 1881 (reprodusă la anexe), prin care se prescrie regulele ce trebuie să observe bărbierii, coaforii şi pedicurii pentru ca să prevină bólele infecţioase ce s'ar putea transmite prin uneltele şi instru-

mentele lor necurate, are asemenea scopul de a familiariza aceste persoane cu noțiunile elementare de asepsie și antisepsie.

Școalele froebeliene și școalele primare sunt mediul principal al transmiterii bolilor infecțioase, n'am putut până astăzi generaliza măsura, ca și copii sănătoși din familiile în care a apărut o boală infecțioasă să fie opriți de la visitarea școlei pentru un timp determinat de medic, ca copiii cu tuse suspectă să fie congediați din școală. Acest rău se poate îndrepta numai prin conlucrarea medicilor (din clientela privată și din serviciile de căutare gratuită a săracilor), a institutorilor și a părinților copiilor.

IX.

Vaccinațiunea.

Ca în anii trecuți a funcționat și în anul 1891 Institutul vacinal al Primăriei cu personalul ordinar al serviciului sanitar, fără funcționari speciali; d. medic-veterinar al orașului L. Vincent asistat de d. vaccinator al secției I sanitare C. Costandinescu, doctorand în medicină, a cultivat vaccinul necesar pentru Căpităla, pe lângă celelalte lucrări cu care sunt însărcinați, amândoi funcționari sanitari numiți s'au familiarizat într'un mod perfect cu diferitele metode moderne de cultivare și de conservare a vaccinului animal.

În tot anul 1891 s'au inoculat pentru serviciul Primăriei 100 vițe și s'au recoltat 490 fiole cu magmă (pulpa) vaccinală pentru trebuințele vaccinatorilor comunali și 427 pene cu vaccin uscat care s'au împărțit gratis medicilor particulari pentru clientela d-lor; fie-care fiolă conține vaccinul necesar pentru cel puțin 30 vaccinațiuni sau 120 inoculațiuni (2 la fie-care braț). În anul 1891 n'am mai inoculat nici o capră și ne-am servit exclusiv de vițe, căci precum am arătat în raportul general pe anul 1890, rezultatele dobândite cu vaccinarea caprelor n'au fost sa-

tisfăcătoare. Numai cu mare dificultate putem produce cantitatea necesară de vaccin animal, suma de lei 1.500 alocată în bugetul Comunei pentru cultura vaccinului fiind absolut insuficientă. Din cauza concurenței ce ne face Institutul vaccinal al Statului s'a scumpit costul vițelor și numai împrejurarea că Institutul vaccinal al Primăriei avea încă din anii trecuți o mică rezervă de material, ne-a scăpat în anul 1891 de un deficit.

Ca în anii precedenți am cultivat și în anul 1891 vaccinul necesar armatei; în contul onor. Minister de Resbel s'a înoculat 107 vițele și s'a recoltat 680 fiole cu pupla vaccinală.

În tot anul 1891 personalul sanitar al Primăriei a făcut cu succes 7.330 vaccinații și 4.294 revaccinații, fără succes 165 vaccinații și 643 revaccinații, peste tot 12.432 inoculațiuni vaccinale.

Din cele 7.330 persoane vaccinate cu succes au fost :

2.777	în	etate	mai	mică	de	cât	1	an
1.860	»	»	»	»	»	»	1	până la 2 ani
1.020	»	»	»	»	»	»	2	» » 3 ani
541	»	»	»	»	»	»	3	» » 4 ani
1.088	»	»	»	»	»	»	4	» » 12 ani
44	»	»	»	»	»	»	12	ani în sus.

Din cele 4.294 persoane revaccinate 4.073 au fost școlari în etate până la 12 ani și numai 221 în etate mai mare de cât de 12 ani.

Numărul vaccinațiilor făcute cu succes este dar satisfăcător, căci el întrece pe acela al născerilor pe anul 1890, (6.649) precum și pe anul 1891 (7108), numărul revaccinațiilor reușite însă, de și este cu 1.023 mai mare de cât acela din anul 1890, tot nu ne satisface și dorim ca populațiunea să se convingă de utilitatea revaccinațiunilor și de necesitatea generalisării lor.

În anul 1891 nu s'a înregistrat în Capitală nici un deced de Variolă, deși au apărut mai multe cazuri de vârsat între lucrătorii de la forturi din vecinătatea Capitalei și deși acei bolnavi au fost aduși spre căutare în spitalele din Capitală.

X.

Privegherea prostituțiunei.

Afară de puține excepții Primăria supune la control administrativ și sanitar numai pe acele femei, a căror prostituțiune este constatată prin declarația lor proprie. Numeroasele femei care esercită prostituțiunea într'un mod clandestin și care propagă bólele venerice într'o proporțiune destul de largă, nu sunt supărate de nimeni. La înregistrarea femeilor prostituate organele poliției statului ne dau un concurs foarte slab și totă lucrarea se face aproape exclusiv de un singur comisar sanitar al Primăriei. Nu putem cere ca prostituțiunea clandestină să dispară cu desăvârșire și nu dorim ca să se acorde agenților polițieneschi subalterni puterea, de a declara de prostituată o femeă óre-care fără probe serioase, nu putem însă să rămânem indiferenți în fața întinderii excesive ce ia prostituțiunea liberă, necontrolată, în fața numărului crescând de femei care în mod patent exercită prostituțiunea ca profesiune fără a fi înscrise, și cerem intervențiunea administrațiunei mai ales pentru supravegherea fetelor mai tinere (minóre) care exercită prostituțiunea în mod clandestin și care, din cauza neexperienței lor, se bolnăvesc într'o proporțiune mai largă de cât prostituatele mai experimentate.

De și prostituțiunea clandestină este focarul principal al infecțiunilor venerice, se mai constată și numeroase contagiuni de la femeile prostituate înregistrate și controlate, cu toate că cea mai mare parte dintre ele se vizitează de 2 ori pe săptămână și numai un număr mic de femei prostituate, de condițiune mai bună, o dată pe săptămână. Acest fapt nu este izolat, în nici un oraș vizitele preventive nu presintă o garanție suficientă în contra contaminațiunei, în toate orașele mari însă prostituțiunea clandestină provócă mai multe infecțiuni de cât cea

controlată, într'o proporțiune care variază după împrejurarea, dacă prostituatele locuiesc singure sau în case de prostituțiune colective (bordele). Bordелеle înlesnesc numai în aparență controlul sanitar și administrativ, ele produc infecțiuni mai numeroase de cât femeile cari locuiesc singure, această diferență nu se observă numai la noi și se constată asemenea prin statisticele orașelor Paris, Copenhaga, Hamburg, Berlin; ea se explică prin frecventarea mai mare a bordelelor și prin faptul că femeia care locuiesc singură 'și alege singură pe visitor, iar cea din bordel nu poate refusa pe nimeni, căci patróna bordelului este interesată ca să primescă pe toți cari intră.

În rapórtelle generale pe anii trecuți am expus și un alt neajuns pe care 'l aduc bordelele: infecțiunea morală. Bordелеle înlesnesc seducerea multor fete, care ar rămânea oneste dacă n'ar exista bordele, ele atrag în mrejele lor o mulțime de ființe nenorocite care sub alte condițiuni nu s'ar corupe așa lesne. În bordele fetele sunt exploatate de patróna bordelului, ele ies din casa de prostituțiune sêrace cum au intrat într'însa, dar vestejite din punctul de vedere moral și fisis, fôrte adese-orî afectate de bóle incurabile și de vițiul beției. Ne luptăm în zadar în contra tiraniei patrónelor de bordele, protecțiunea oficială ce noi acordăm fetelor din bordele este aprópe ilusorie, în fața multiplelor protecțiuni private ale patrónelor din partea numeroșilor funcționari. Bordелеle sunt șcôla cea mai infamă de diferite forme ale corupțiunii.

Propunem dar din nou o reformă radicală: desființarea bordelelor și tolerarea numai a prostituatele înregistrate care locuiesc singure. Această reformă nu s'ar putea opera de cât cu încetul, în timp de 2 până la 3 ani, prin suprimarea succesivă a bordelelor.

Pe lângă femeile care fac din prostituțiune o meserie, mai există un număr însemnat de prostituate de ocaziune și de alte femei cari contribue la propagarea bólelor venerice, precum parte din lucrătore și din servitore, asupra acestor din urmă două categorii n'avem și nu trebuie să avem altă acțiune de cât

acea, că le înlesnim căutarea gratuită ori de câte ori se bolnăvesc.

Examinarea femeilor prostituate, ast-fel precum ea se face astăzi în cele mai multe orașe mari, nu corespunde cu progresele științei moderne, dar mijlocele și organizațiunea actuală a serviciului nostru nu ne permite de o cam-dată, ca să introducem noi cei d'întâiu reforma dorită. Nu dispunem astăzi de un local cuviincios pentru visitarea comodă a acestor femei și de un personal special, familiarisat cu acele lucrări microscopice și bacteriologice, cari de acum înainte trebuie să facă parte integrantă din examinarea preventivă a femeilor prostituate. Această reformă se va putea realiza numai atunci, când Primăria va avea un spital comunal special pentru femeile bolnave de bôle infecțioase, în acel spital se vor putea face vizitele femeilor prostituate cu metoda cerută.

Astăzi comuna nu posedă nici un spital, ea plătesce Eforiei pentru căutarea femeilor prostituate suma neînsemnată de 8.000 lei pe an. Până la anul 1890 — 1891 acești 8.000 lei s'aũ soldat cu suma de lei 5.000 alocată în buget și de lei 3.000 din plata vizitelor femeilor de condițiune mai bună, care în loc de a se examina la dispensariũ se viziteză acasă, în ultimul an s'aũ suprimat din buget cei 5.000 lei pentru ca să se plătescă totă suma de 8.000 lei din banii percepuți de la prostituate, dar în luna Decembre 1891 s'a sleit acel fond și am mai rămas datorĩ Eforiei plata pentru primul trimestru al anului 1892. Căutarea prostituatelor într'un spital care nu aparține Comunei mai presintă alte inconveniente; astăzi nu putem să trimitem tot-d'una la spital tôte femeile bolnave îndată după visita la care s'a constatat bóla, trebuie să așteptăm adese-ori până ce devine vacant un număr de paturĩ din serviciul respectiv, n'avem putere să facem ca să se primescă peste complex 2—3 bolnave periculoase pentru societate.

Numărul paturilor din spitalele Capitalei destinate pentru căutarea bolnavilor de bôle venerice este cu totul insuficient, nu numai femeile bolnave nu sunt tot-d'una primite, ci și bărbații

afecțați de bóle sifilitice umblă adese-ori din spital în spital și nu găsesc un pat vacant. Medicii comunali caută un număr însemnat din acești bolnavi, la unii însă sărăcia extremă face acest tratament dificil și chiar ilusoriu.

În mai multe rînduri am solicitat concursul d-lor medici militari, pentru ca să pot constata isvórele infectiunilor venerice observate la trupele din Capitală, acest concurs mi l'a dat numai d. medic al regimentului I de geniú, care a avut bunăvoința a trimite la Primărie pe toți soldații bolnavi de asemenea bóle, pentru ca să arate unde s'aú infectat. În multe casuri indicațiunile acestor soldați n'aú avut nici-o valóre, unii uitase strada în care se află bordelul și prezentându-li-se fotografiile tuturor prostituatelor din partea locului, ei n'aú mai recunoscut pe aceea de la care s'aú infectat; în alte casuri însă arătările soldaților aú servit ca motiv de înregistrare și de trimitere la spital a unor prostituate clandestine bolnave din apropierea casarmelor, mai ales din vecinătatea cârciumelor frecventate de soldați.

În anul 1891 aú fost supuse privegherii succesiv 521 femei prostituate; la 1 Ianuarie 1891 s'aú aflat înregistrate numai 242, în cursul anului 1891 s'aú mai adăogat 279 și s'aú scădut 260, din care unele aú încetat de a mai exercita prostituțiunea, altele s'aú sustras de la visite fără să se scie ce s'aú făcut. La finele anului 1891 aú mai rămas dar înscrise 261. Cu tótă întinderea vedită ce prostituțiunea ieá în Capitală, numărul femeilor înregistrate nu crește și scade chiar. Aú fost peste tot înscrise :

în anul 1888, 540 femei prostituate

»	1889, 539	»	»
»	1890, 517	»	»
»	1891, 521	»	»

Din cele 521 femei, care în anul 1891 aú fost supuse controlului sanitar și administrativ, 361 erau aședate în 58 bordele și 160 aú locuit singure. La inspecțiunile preventive s'aú constatat 451 casuri de bólă, în realitate numărul absolut al

femeilor bolnave este mai mic, căci multe din ele s'au bolnăvit de mai multe ori în cursul anului.

Dintre cele 451 casuri de bôle infecţioase predominesc ulceratiunile cu numărul de 328, blenoragiile însă au fost reprezentate prin micul număr de 53, care nu poate corespunde cu adevărul şi care probază, că la noi ca şi în altă parte mijlocele de constatare ale acestei bôle sunt astăzi insuficiente şi că trebuie să recurgem la metode diagnostice mai exacte. În clientela privată şi la consultaţiunile gratuite predominesc la bărbaţi blenoragiile, prin urmare trebuie să sufere şi femeile într'o proporţiune mai largă de blenoragii de cât de diferite ulcere.

XI.

Poliţia sanitară a alimentelor şi a băuturilor. .

Despre apa de băut am vorbit mai sus în capitolul V, ea joacă rolul cel mai însemnat în igiena alimentară, căci de calitatea apei cu care se alimentează un oraş depinde şi calitatea multor alte băuturi şi alimente.

La nici o băutură această influenţă nu este mai bine exprimată de cât la apa gazoasă, fabricanţii de apă gazoasă dispun astăzi de apă mai bună de cât în trecut şi le putem dar cere un licuid curat, liber de piatră acra cu care mai înainte purificau apa de gârlă; liber de chloride, azotate şi de alte săruri minerale cari se găsesc la noi în cele mai multe ape de puţ; liber de microorganisme cari se dezvoltă cu profusiune nu numai în apa necurată, ci şi în apa curată rău conservată; liber de acid sulfuric, provenit din fabricaţiunea neglijentă; liber de plumb provenit din sifóne confecţionate din aliage de metal prea bogate în plumb. Fabricile de apă gazoasă sunt necontrolate, pe de o parte se inspectează cu scrupulositate usina, aparatele de fabricaţiune şi materialul întrebuintat, pe de alta se supune la examen chimic periodic apa gazoasă din

comerciù și se secuestréză apa de calitate rea și sifónele cari nu corespund cu ordonanța Primăriei No. 24.987 din 3 Iunie 1891; acea ordonanță prescrie între altele, că aparatele în cari se fabrică apa gazósă să fie curate și bine nikelate, că căpěțina sifonului să fie de cositor curat saũ de un aliagiũ de cositor și de plumb în care cel din urmă metal nu póte fi reprezentat printr'o proporțiune mai largă de cât de 5%, iar canula interióră din căpěțina sifonului nu se póte confecționa din alt material de cât din cositor curat. Din cauza neobservării acestei ordonanțe, Primăria a închis o fabrică de apă gazósă, a secuestrat mai multe mii de sifóne din 3 fabrici, a intentat unui fabricant de apă gazósă proces corecțional; apoi am somat pe doui fabricanți de apă gazósă ca să înceteze cu întrebuințarea de apă de puț și cu colorarea siropurilor cu materii colorante sintetice.

La examinarea gheței din comerciù vom putea fi de acum înainte mai riguroși de cât în trecut, înființarea în Capitală de fabrici de ghiéță artificială, care se serve la fabricațiune de unelte curate și de apă curată, ne permite ca să excludem din consumațiune ghiéța naturală necurată, mai ales cea formată din apă infectată prin diferite dejecțiuni organice, tăiată din multe lacuri din vecinătatea Capitalei. Ultima iernă a fost puțin aspră, debitanții de ghiéță n'aũ putut face la timp provisii suficiente și din acéstă cauză în anul 1892, cu tótă concurența ghietei artificiale, prețul ghietei în general va fi prea ridicat. Dorim ca să se mai înființeze fabrici noi de ghiéță artificială, saũ ca cele douē cari există astăđi să lărgescă fabricațiunea, să producă cantități mai mari de ghiéță de cât astăđi. Consumul ghietei cresce din an în an, în timpul verei se consumă în capitală aproximativ 100.000 kilograme de ghiéță pe ȕi.

Industria privată a făcut primul pas, acum vine rindul administrațiunei comunale a Capitalei, ea nu va mai putea amâna mult timp înființarea de aparate frigorifere în abator, în hale și în pescării. Suntem încă fórte înapoiati în ceea-ce privesce conservarea cárnei și a pescelui, astăđi se strică cantități enorme

de alimente prețioase din cauza instalațiunilor noastre primitive. Carnea va deveni și mai gustosă, când nu o vom mai mânca puține ore după tăierea vitei și când o vom conserva cel puțin 20 de ore după tăiere.

Controlul aspru la care sunt supuse vinurile din comerciū a dat rezultatul dorit, cu tóte că nu putem descoperi tóte falsificațiunile băuturilor alcoolice, din cauză că cetățenii nu ne dau concurs prin denunțarea debitelor de vin suspect, scade din an în an atât numărul sofisticațiunilor, precum și numărul alterațiunilor vinului datorite relei conservări, localelor și vaselor necurate. În anul 1890 am oprit la gara de Nord intrarea în oraș a peste 200 butóie de vin ce conțineau acid salicylic și am dat în judecată 17 comercianți de vin pentru salicylarea vinului, în anul 1891 s'a mai constatat un singur cas de falsificare a vinului cu acid salicylic, care cas a fost denunțat parchetului și vinul exclus din consumațiune. Nu s'aū mai repetat în anul 1891 casuri de alcoolisare mai grosolană a vinului și de aromatisarea lui cu diferite etere, am dat însă în judecată 2 comercianți pentru vîndare de vin stricat, oțetit, și unul pentru vîndarea de vin limpedit cu gelatină necurată și am pus la cale secuestrarea acestor băuturi. Asemenea aū devenit mai rari casurile de diluare a vinului ordinar din comerciū cu cantități mai mari de apă, căci cărciumarii, vedënd că considerăm cantitatea de alcool de 7% și 1.6% extract ca limită pentru vinurile ordinare și că secuestrăm vinurile care conțin mai puțin alcool de 7% și mai puțin extract de 1.6% se feresc de subțierea excesivă a vinului prin apă. Am dat în judecată 3 cărciumari pentru diluarea vinului cu apă în cantitate mai considerabile.

Asemenea constatăm un progres în ceea-ce privesce calitatea rachiului din comerciū. Campania întreprinsă în Capitală în cei din urmă 7 ani în contra rachiului fabricat din spirt brut, nerafinat, a dat rezultate bune, spirtul necurat a dispărut nu numai din Capitală, ci el dispare succesiv și din cele mai multe județe de dincóce de Milcov. Cu tóte acestea se mai vînd excepțional unele rachiuri, produse ale industriei mici, ca rachiū

de drojdie, de tescovină, bogate în alcool amylic, în alte alcoole superioare și în furfurole; s'au sequestrat la 5 debitanți asemenea băuturi încărcate cu alcoole superioare, la 7 debitanți rachiuri aromatisate cu esențe cari conțin eter amyl-acetic, eter amyl-nitric și acid cyanidric și am dat în judecată 5 debitanți pentru colorarea rachiurilor cu substanțe colorante nepermise. Asemenea am exclus din consumațiune nisce cognacuri artificiale foarte acide.

Falsificările berei din comerț sunt astăzi asemenea mai puțin numeroase de cât în anii trecuți, unii dintre debitanții mici o diluază cu apă, alții o conservă rău și nu o apără în contra fermentațiunei acide.

Dorind să posedăm cunoștințe asupra cantității aproximative de băuturi alcoolice ce se consumă în Capitală, le-am cerut serviciului acciselor, care evaluează consumul pe tot anul 1891 cu cantitățile următoare:

Vin nou	2.519.693	decalitri
Vin vechiu	20.882	»
Bere	136.687	»
Spirt	75.888	»

Ast-fel, în București, fie-care locuitor ar consuma pe an în termin mediu 125 litri de vin (la Paris 182 litri), 6.₈ litri de bere și 3.₇ litri de spirt (sau 18.₈ litri de rachiuri).

Examinarea oțetului din comerț a constatat că tăria lui variază foarte mult, cantitatea acidului acetic oscilează între 2.₂₅ % și 11 %. Se găsesc la noi în comerț diferite esențe pentru fabricarea oțetului prin simpla diluare a esenței cu apă și pentru imitarea oțetului de vin, aceste esențe conțin acid acetic, eter acetic și culori sintetice. Este de dorit ca onor. Minister de interne să stabilească o regulă asupra calităților oțetului admisibil, fixând cantitatea acidului acetic cu minimum de 5 %.

Laptele din comerț este supus la un control neconținut, se sequestră cantități considerabile de lapte care a pierdut calitățile sale normale prin decemare (scoterea smântanei) și prin adăogire de apă, acest control nu este însă suficient, căci

nimeni nu opresce pe lăptar, ca după terminarea examenului, după ce laptele lui s'a găsit admisibil, trecând pe lângă o fântână publică lăptarul să adauge laptelui o cantitate de apă sau să facă această operație în curtea unei cârciumi. Lactometrul este un instrument foarte lesne de mănuit și ieftin, se pot cumpăra lactometri bune cu 5 lei, este dar de dorit ca și publicul să participe la examinarea laptelui pe o scară întinsă, ca lăptarii să fie controlați și de cumpărătorii laptelui. Nu ne mărginim la examenul laptelui în constatarea greutății specifice cu lactometru, procedura expeditivă care este suficientă numai pentru constatarea decremării și a adăogirei directe de apă, ci recurgem și la concursul institutului de chimie al facultății de medicină, dar în tot cursul anului 1891 nu s'a găsit nici-o falsificație mai rafinată a laptelui, nici măcar adăogire de făină sau de scrobělă pentru îndreptarea greutății specifice alterate prin diluare cu apă. Pe lângă secuestrarea cantităților însemnate de lapte am dat în judecată, în cursul anului 1891, 14 lăptari cari adăogase laptelui cantități mai mari de apă.

Falsificațiunea untului de lemn din comerciu se operază cu oleuri vegetale de calitate inferioară, mai ales cu oleu de rapiță și de susan; am dat în judecată pe un comerciant pentru o asemenea falsificație și la 5 debitanți am exclus din comerț unt-de-lemn natural dar rîncețit. Asemenea am dat în judecată un comerciant care a pus în comerciu drept unt topit curat unt amestecat cu untură de porc.

Importul însemnat de zaharină ne-a făcut să bănuim, că și la noi zaharina va servi pentru înlocuirea fraudulósă a zahărului în diferite băuturi dulci, în dulcețuri, în cofeturi și în alte comestibile, cercetările făcute de d. dr. Bernad-Lendway număróselor probe de asemenea băuturi și comestibile ce i-am trimis n'aũ confirmat temerile noastre.

Am vorbit mai sus despre colorarea unor băuturi cu colorii sintetice, asemenea materii colorante, oprite și de regulamentele noastre, servă și pentru colorarea unor cofeturi și rahaturí. Am dat în judecată un cofetar pentru întrebuițarea unor ma-

terii colorante toxice, cu toate că cantitatea substanței tinctoriale de care s'a servit era mică și am sequestrat atât ore-cari cantități de cofeturi și de rahat colorate, precum și materii colorante în natură de cari s'a servit cofetarii și rahagii în chestiune; în această ramură a poliției sanitare ne mai lipsesce o basă sigură, căci știința încă n'a stabilit acțiunea fiziologică a multor materii colorante sintetice care formază un obiect al comerțului.

Cafeua pisată din comerț se mai falsifică în casuri mai rari cu frank-cafea și cu alte surogate fabricate din rădăcinii de cicore prăjite, din orz sau năut prăjit. Am sequestrat câte-va kilograme de asemenea cafea sofisticată, am dat în judecată pe un comerciant pentru imitarea bóbelor de cafea cu ajutorul unor tipare speciale, înaintând parchetului un asemenea tipar ca corpus delicti.

Excluderea din comerț a fructelor necópte prezintă ore-cari dificultăți, chiar dacă reușim a opri intrarea lor în oraș pe la bariere, nu putem tot-d'a-una opri vânzarea pómelor nemature din multele grădini aflate în interiorul Capitalei. Cu toate sequestrările repetate, unii precupeți nu voiesc a se supune regulilor stabilite în această privință.

Constatăm cu satisfacțiune progresele realizate de unii fabricanți de conserve alimentare din Capitală, cari concură cu succes cu conservele străine, atât în ceia-ce privesc materialul brut și modul de fabricațiune, precum și în ceia ce privesc calitatea cutiilor.

Falsificările de făină sunt la noi foarte rari, asemenea și cele ale pâinei, în casuri excepționale sequestrăm pâinea fabricată din făină încinsă, în casuri mai numeroase pâine care n'a fost bine cóptă și care conține multă apă.

Examenul cărnii de vite bovine din comerț este întreit, vitele bovine se inspectază la abator în viață și după tăiere și în fine se mai examinează toate cărnurile în măcelării, marșeuri și în hale. Controlul veterinar dă publicului garanții suficiente, că nu se póte aduce în comerț carne de vite bolnave, se ex-

clud din consumațiune și vite prea slabe, dar acéastă din urmă excludere are ore-carî limite, pe la finele iernei și pe la începutul primă-verei, când țeranii neprevădețori. au sleit tot nutrețul și vînd vitele lor emaciate, când nu se mai aduc în obor vite bine hrănite, d-nii medici-veterinari ai abatorului nu pot opri cu desêvêrșire tăierea de vite slabe, căci în cazul contrar provisiunile de carne din hale și măcelării ar fi insuficiente. Conservarea cărnii este la noi dificilă, nici în abator, nici în hala centrală din piața Ghica n'avem, pentru acest scop, instalațiuni frigorifere, pivnițele halei centrale pe de o parte nu sunt destul de adânci ca să fie apêrate în contra căldurei de vară și atmosfera lor se strică prin tăierea mieilor care se o-peréză în acele pivnițe până la jumătatea verei, până la Sf. Petru. Singura hala Grivița are pivnițe mai bune.

Salubritatea abatorului lasă de dorit. Topitorul de seû construit cu multă cheltuială, a funcționat numai un timp scurt, ca în trecut se mai permite măcelarilor și astăđi ca să păstreze în abator seul de vite până ce s'a descompus, fiind-că nu le convine să-l vîndă în stare prospêtă, când valórea lui este mai mare, ci așteptă până când s'a adunat o cantitate mai mare; legea de poliție sanitară-veterinară nu se păzesce în ceea-ce privesce orele de tăiere a vitelor, căci măcelarii sunt copii rês-fățați ai tuturor administrațiunilor. Asemenea nu se observă prescripțiunea ca tóte vitele să se taie în abator. Măcelarii de rîmători nu găsesc în abator instalațiunile de cari au trebuință, compartimentele de rîmători și pârlitorul au dimensiuni prea mici în raport cu consumul mare de carne de porc din Capitală și administrațiunea comunală nu mai póte amâna înființarea unui abatoriû sucursal pentru rîmători și pentru miei, pentru berbeci și oi. Asemenea este de trebuință ca să se construiască la abator, însă afară din curtea comună, o locuință mai confortabilă pentru veterinarul-director și pentru ajutorul seû, care să aibă o intrare specială.

În anul 1891 s'au tăiat în abatoriû :

48.521 boi

15.316 vaci
 931 bivoli
 1.001 bivolițe
 10.702 vițe
 941 malaci

77.412 vite bovine; în anul 1890, 73.607; în anul 1889, 77.538.

Afară din abatorii s'au tăiat vitele următoare, după statistica serviciului acciselor:

In anul 1891:	9.502 oi și berbeci;	în anul 1890:	21.394
»	» 53 țapi și capre;	»	» 2.352
»	» 222.755 miei;	»	» 155.446
»	» 23.423 rîmători;	»	» 22.474
	<u>255.723</u>		<u>201.666</u>

în anul anul 1889, 252.475 vite mici.

În abatoriu s'au respins de la tăiere în viêtă în tot anul 1891 871 vite bovine din cauză de bôlă și de slăbiciune, în anul 1890 s'au respins în viêtă 1.608 vite bolnave și slabe.

După tăiere s'au secuestrat în abatoriu în tot anul 1891 vite și cărnuri afectate de bôlele următoare:

Tuberculoza generală	37 vite întregi.
» pleuropulmonară	76 cartiere anteriore și 53 pulmoni.
» pulmonară	65 plămâni.
» hepatică	104 ficați.
» splenică	3 spline.
Helmintiasă	284 plămâni, 254 ficați, 57 spline.
Actynomicosa	24 ficați, 2 căpățini.
Emoglobinurie bacterienă	3 vite întregi, 4 ficați, 2 plămâni, 2 corduri, 3 stomacuri, 7 spline, 16 rinichi intestinale a 7 vițe.
Cărbune bacterian	1 vită întreagă.
Pleuresie gangrenosă unilaterală	1 cartier.
Emphyem	1 cartier cu plămâni.

Traumatisme	3 cartiere și 85 kilgr. carne.
Enterita gangrenosă	3 vite întregi.
Cancer	1 uger.
Congestiiuni viscerele	30 spline, 7 pulmonii, 8 ficiai, 5 rinichi, 1 stomac, 1 cord.
Diferite degenerescențe viscerele	4 ficiai.
Abscese viscerele	2 ficiai, 1 splină.
Absces al articulației coxofemorale	10 kilograme carne.
Ramoliment	3 ficiai, 1 splină,
Febre de surmenagiū	3 vite, 1 cartier.
Periostita	1 căpățină.
Absces intercostal	1 cartier, 1 plămân.

Pentru vitele tuberculose secuestrate, ale căror bōlă s'a constatat în abatoriu după tăiere, Primăria a plătit drept despăgubire a treia parte din valoarea cărnii, care în tot anul 1891 a fost soldată cu lei 1.332 bani 10.

În hale, piețe, măcelării, pescării și băcăni s'a secuestrat în tot anul 1891 următoarele alimente:

Carne de rimător bolnavă de cysticerc	3.230 kilograme	
» rimător descompusă	210	»
» boū descompusă	3.970	»
» miel tăiat după mōrte	265	»
» ôie și de berbec descompusă	151	»
Vênaturī în putrefacție	600	»
Mezelicuri de carne de rimători bolnavă de cysticerc	133	»
Pastramă intrată în putrefacție	150	»
Pesce crud și sărat ordinar alterat	15.640	»
Lacherdă stricată	15	»
Icre descompuse	42	»
Raci mōrți	985	»
Ouē	1.400 bucăți	
Unt falsificat	12 kilograme	

XII.

Igiena industrială și comercială.

În anul 1891 Primăria a dat permisiune pentru înființarea din nou și pentru strămutarea a 22 stabilimente industriale insalubre și supuse privigherii sanitare (în anul 1890 pentru 70, în anul 1889 pentru 80 asemenea stabilimente) și a-sume:

- 2 brutării,
- 2 săpunării,
- 1 deposit de oșe,
- 2 cârnățării,
- 1 fabrică de paste alimentare,
- 1 fabrică de conserve vegetale,
- 1 lăcătușerie,
- 1 fabrică de țesături,
- 1 fabrică de parchete cu locomobilă,
- 1 cărămidărie,
- 2 simigerii,
- 2 măcelării,
- 1 fabrică de mobile de fier,
- 1 usină cu ferestre,
- 1 tâmplărie mecanică cu locomobilă,
- 1 cuptor de calcinat oșe (permisiune provisorie),
- 1 fabrică de frînghii.

 22

Tot în anul 1891, în interesul Igienii publice, Primăria a refuzat darea permisiunii pentru înființarea și strămutarea a 8 stabilimente industriale insalubre în locuri și în locale neapte pentru acele industrii și a-sume:

- 3 fabrici de săpun,
- 1 grăpă de nisip,
- 1 fabrică de cărămidă,
- 2 măcelării,
- 1 deposit de oșe și de cârpe.

 8

Diferite stabilimente industriale din Capitală se inspectează periodic de medici comunali și se înlătură, după puțință, neajunsurile cari vatamă pe lucrătorii sași pe vecinii stabilimentului.

Dintre intoxicațiunile profesionale se observă în Capitală mai adese-orî cele produse prin plumb, mai cu osebire la lucrătorii tipografi, pentru combaterea lor d. Primar, luând avisul Consiliului de Igienă publică al Capitalei, a publicat o ordonanță, care prescrie precauțiunile necesarii ce trebuie să se observe în tipografii în interesul lucrătorilor.

O altă intoxicațiune profesională, în contra căreia am luat măsuri, este cea prin protoxid de carbon observată în unele usine rău ventilate de călcat pălării.

Ôlele ordinare de lut (de pământ ars) cari se fabrică în mai multe comune rurale și cari se vînd în Capitală sunt în general rău smălțuite, smălțul lor conține cantități considerabile de oxid de plumb nevitrificat (netransformat în sticlă prin topire cu acid silicic la căldură mare) și prin urmare solubil în alimente și băuturi acide. În anul 1889 am solicitat intervențiunea onor. Minister de interne (direcția generală a serviciului sanitar) pentru ca industria de olărie ordinară să se privegheze mai d'aprobe și pentru ca olarii să se povățuiască asupra condițiunilor unei fabricațiuni corecte, am propus atunci ca onor. Minister de agricultură, comerț, industrie și domenii să însărcineze un meșter cu experiență, ca umblând prin comunele unde se fabrică ôle să instruiască pe olari asupra confecționării de vase smălțuite inofensive, totul a rămas însă în starea d'atunci, nici-o îmbunătățire nu s'a adus industriei de olărie ordinară.

O inovațiune tehnologică, care va înlătura multe intoxicațiuni mercuriale, s'a introdus și la noi, cea a fabricațiunei moderne a oglinzilor cu argint (cu nitrat de argint și amoniac) în loc de mercur. O fabrică de oglinzi din calea Griviței se servă deja de acest sistem.

Am pus la cale tacerea de examinări periodice hârtiilor de

țigarete din comerciū și am exclus din comerciū un fabrițat de calitate rea.

Regulamentarea fabricațiunei și a industriei de petrol destilat nu se mai pôte amâna, pe lângă unele fabrici mari cari produc o marfă curată, există în țeră o mulțime de distilatori mici cari aduc în comerciū nisce petroleuri periculose, explo-sibile la temperatură ordinară a aerului, din cauza cantităților ex-cesivă, de benzină ce conțin. In Capitală se constată în fie-care an numeroase combustiuņi, în parte mortale, produse prin ase-menea petroleuri rău destilate sau bine destilate și amestecate cu Benzină. Acum 3 ani, în urma intervențiunei autorului acesteї dări de sémă, onor. direcție a serviciului sanitar a numit o co-misiune însărcinată cu examinarea comparativă a diferitelor destilate de petrol și cu proiectarea unui regulament asupra fabricațiunii și comerciului cu petrol. Comisiunea compusă din d-nii A. Bernad-Lendway, St. Cucu, I. Felix, C. Istrati și O. Saligny, a supus elaboratul ei d-lui director general al servi-ciului sanitar în luna Iunie 1891, ea a propus ca să se excludă din comerciū ca oleū pentru iluminat tôte petroleurile cari emit vaporī inflamabili la o temperatură mai mică de cât 25° C, (în Germania limita este de 21° C, în Anglia de 73° F= 22° C, în Rusia de 27° C), ca să se oblige toți fabricanți și toți vân-dătoriī de cantități mai mari de petrol a posede câte un aparat Abel-Pensky pentru examinarea petroleului, ca să se prescrie fabricelor și depositelor măsurile necesariī de salubritate și pre-cauțiunile necesariī în contra incendiilor, ca să se stabiléscă asemenea ore-cari reguli pentru transportul și pentru cemerciul ambulant cu petrol. Este necesar ca aceste măsuri, cari spe-răm că se vor admite și regulaenta, să se mai completeze prin ore-cari prescripțiuni asupra fabricațiunii lămpilor; până astăzi numai unele cantóne ale Elveției au regulamentat con-fecțiunea lămpilor de petrol; petroleurile cele mai inflamabile devin inofensive în lămpi bine construite, cu canalul pentru fitil îngust și lung, la cari lămpi rezervoriul de petrol este dar depărtat de flamă; în Franța se ard cantități însemnate de

benzină pură în lămpile construite special pentru acest scop, chiar în unele mine din Germania este introdusă lampa cu benzină inventată de Wolff. Petrolul român este cel mai bogat în benzină, chiar mai bogat de cât cel american și ar fi bine ca să utilizăm benzina care astăzi nu se poate nici bine întrebuința în țară, nici exporta, să o admitem pentru unele servicii publice; în loc de a ilumina unele orașe și suburbii excentrice ale Capitalei cu petrol destilat, am putea să le iluminăm cu benzină în lămpi construite ad-hoc, imitând pe americani cari iluminează orașul Filadelfia și alte orașe cu benzină.

Spălătoriile de mațe din apropierea abatorului se află într'o stare insalubră și toate stăruințele noastre de a o îndrepta au dat rezultate slabe, din cauza sărăciei industriei respective. Am recurs dar la singurul remediū radical, încurajând un întreprindător cu mijloce, ca să construiască în apropierea abatorului o usină mare și salubră pentru curățirea și spălarea mațelor pentru export și sperăm că numai printr'o asemenea concurență vom înlătura spălătoriile de mațe infecte, cari produc și o marfă próstă, ne-aptă pentru export în proporțiuni mai mari.

Uzinei de gaz de la Filaret s'a prescris neutralizarea neconținută a apelor amoniacale înainte de vërsarea lor în canal; aceste ape, provenite din spălarea gazului luminător, au dat naștere în canalul public la cantități însemnate de gaz amoniacal, care a pus în pericol pe lucrătorii însărcinați cu curățirea canalelor.

Serviciul depărtării cadaverelor animale și al prinderii câinilor se află în aceeași stare primitivă ca în anii trecuți, exploatarea industrială a acestor cadavre este foarte imperfectă, din cauză că întreprindătorul nu dispune de usine cuviincióse. Igiena este interesată ca cadavrele animale să fie complet utilizate de industrie, fără a lăsa residue capabile a produce infecțiune, dar acéstă utilizare perfectă va fi posibilă numai atunci, când Primăria va construi singură un stabiliment special cu cazane închise de fierț cleiū și de topit seū, cu cuptóre pentru calcinat óse,

cu tăbăcărie, cu cremator pentru arderea cadavrelor mai periculoase, de la animale cari au zăcut de bóle mai infecțioase ce se transmit lesne la om. Pe câte vreme însă întreprinderea depărtării cadavrelor se dă cu litație pe termen scurt, în contra unei despăgubiri minime, nu putem aștepta ca întreprindătorul să înființeze singur usine curate și un serviciu corect.

XIII.

Serviciul veterinar.

Serviciul veterinar al Primăriei se bucură de fapt de totă autonomia, compatibilă cu interesele administrațiunei sanitare, pusă sub direcțiunea unui șef comun al medicilor și al medicilor-veterinari din serviciul Primăriei; în cestiunile cari nu privesc direct pe Igiena publică, d-nii medici-veterinari ai Comunei corespund direct cu d. Primar, în toate cestiunile însă ei lucrează fără acea înrîurire din partea medicului-șef, care în alte servicii sanitare provacă numeroase neînțelegeri și călcări de competență; în multe casuri medicii-veterinari din serviciul Primăriei primesc chiar ordine direct de la Direcțiunea generală a serviciului sanitar. În interesul medicinei preventive omenesci nu dorim, ca să se introducă deja astăzi o separațiune mai complectă a serviciului veterinar de cel medical, ast-fel precum o voesce corpul nostru veterinar; separațiune de competență și de atribuțiuni există de fapt, separațiunea absolută a acestor două servicii, cari au un scop comun, aparține viitorului. Cu toate că dorim a mai rămânea strîns uniți cu medicii-veterinari, nu ne vom opune la separațiunea cerută de d-lor, atunci când nu se va mai putea amâna, când ea va fi dictată chiar de interese de ordine superioară. Respectând însă aspirațiunile corpului veterinar, conlucrăm cu el pentru a pregăti în serviciul Primăriei Capitalei reformele cari se vor opera atunci, când Tribunalul competente, Corpurile legiuitoare îm-

preună cu Guvernul, vor pronunța divorțul, în nici un cas însă nu vom permite ca să se turbure înțelegerea perfectă și raporturile de absolută colegialitate, care lăgă între ei pe toți membrii corpului sanitar al Primăriei Capitalei și care au înlesnit realizarea prin conlucrare comună a unor progrese însemnate, cari n'ar fi posibile fără această unire.

Precum am arătat la Capitolul II, numărul medicilor-veterinari ai Primăriei este insuficient pentru toate lucrările strict necesarii și prescrise de lege, d. medic-veterinar însărcinat cu serviciul hălelor, piețelor, măcelăriilor, cu visitarea periodică a cailor de birjari, căruțași, sacagii, tramcare și cu mai multe alte lucrări, nu mai pôte să îndeplinescă singur toate aceste atribuțiuni; d. medic-veterinar al orașului care conduce stabilimentul vaccinal al Primăriei și care pe lângă multe alte lucrări îngrijesce și de sănătatea cailor Primăriei, nu este mai puțin împovărat; d-nii medici-veterinari ai abatorului și oborului au asemenea destul de lucru și ast-fel, din cauza insuficienței personalului, nu s'a putut termina în anul 1891 o lucrare din cele mai importante, inspecțiunea grajdurilor lăptarilor din Bucuresci și din toate comunele rurale vecine din care se aduce lapte în Capitală.

Despre cultivarea vaccinului animal am vorbit la Capitolul IX, despre inspecțiunile animalelor și cărnurilor în abator și despre examinarea cărnurilor, pescelui și altor alimente de origină animală din hale, marșeuri și măcelării, piețe și băcănii, la Capitolul XI.

D. Medic-Veterinar al hălelor și piețelor, însărcinat și cu examinarea periodică a cailor particulari, inspectează dilnic halele, pescăria, marșeurile, piețele și adese-orî măcelăriile mai excentrice, depozitele de pastramă, băcăniile și alte locale unde se vind produse animale, uzinele în cari se fabrică mezeluri; numărul celor din urmă este foarte mare, căci pe fie-care săptămână se improvisează câte-o asemenea uzină în condițiuni primitive. Există însă în Capitală un număr mic de fabrici de conserve

animale (de mezeluri) cu instalațiuni moderne, cari pot concura cu charcuteriile din orașele principale ale Europei.

Cu aceași facilitate cu care se crează la noi uzine de afumat șunci și costițe și de fabricat cărnați, se înființază și măcelării. De și există un regulament care prescrie condițiunile pentru deschidere de măcelării, funcționează unele prăvălii de măcelărie în mod intermitent și unele cârciumi se transformă asemenea adese-orî în măcelării; aceste împrejurări fac controlul veterinar foarte greu; aceste din urmă debite de carne sunt debușeurî pe unde se pot strecura vite bolnave.

Oborul de vite se inspectează regulat de d. veterinar-ajutor al directorului abatoriului, însărcinat cu acastă lucrare. Serviciul oborului lasă de dorit, din cauza insuficienței localului de cancelarie, a lipsei de despărțiri pentru clasificarea animalelor și aședarea lor după o ordine ore-care, spre a se înlesni examenul lor, cari despărțiri s'ar putea forma numai prin bariere de lemn și prin conovețe. Afară de acesta oborul nu se întreține într'o stare curată.

D. medic-veterinar al orașului, însărcinat cu controlul sanitar al comerciului cu animale și cu produse animale brute, a liberat în tot anul 1891 583 certificate de proveniență și de sănătate pentru produse animale în stare brută și 532 certificate pentru transport de animale vii (în anul 1890 s'aū liberat 527 certificate pentru produse de animale și 420 certificate pentru transport de animale vii.)

Dintre bólele infecțioase ale animalelor domestice s'aū constatat în anul 1891 14 cai afectați de răpciugă, 5 în obor și 9 în oraș, (în anul 1890 16, 6 în obor și 10 în oraș), cari aū fost omorîți și grajdurile respective desinfectate conform legii; într'un cas a fost dat în judecată corecțională fostul întreprindător al depărtării cadavrelor animale, din caasă că nu s'a conformat cu prescripțiunile legii de poliție sanitară veterinară la secuestrarea și omorîrea unui cal răpciugos.

Ca în alți ani, nici în anul 1891 nu s'aū adus direct la cunoștința Primăriei tóte casurile de câini turbați și de mușcă-

turi de câini turbați, am fost înștiințați direct numai despre 9 asemenea casuri, 3 ni s'au comunicat de d. director al școlii superioare de medicină veterinară și 6 de organele polițienesci. Animalele turbate și cele mușcate au fost secuestrate și trimise la institutul de patologie și de bacteriologie, cu excepția celor din școala superioară de medicină veterinară și ómenii mușcați, ale căror răni nu fusese bine cauterisate imediat după mușcătură, au fost povățuiți ca să se supună la tratamentul antirabic în institutul de patologie și de bacteriologie. Din informațiile culese de acel institut, cari ne-au fost comunicate de d. director profesor V. Babeș, rezultă că în anul 1891 în Capitală 107 câini turbați au mușcat 128 persoane, cari au și fost tratate, și că la 14 câini aduși în institut s'a constatat că nu sunt turbați și 11 persoane mușcate de acești din urmă 14 câini n'au fost dar supuse la tratamentul antirabic. (În anul 1890 am fost informați direct despre mușcăturile produse de 6 câini turbați, în institutul de patologie și de bacteriologie s'au tratat în acel an 112 persoane din Capitală mușcate de animale turbate și s'au adus la institut, din Capitală 38 câini turbați).

Întreprindătorul exterminării câinilor vagabonți și al depărtărilor cadavrelor animale a prins și a ucis în anul 1891 4.467 câini (în anul 1890 3.725) și a ridicat din oraș :

în anul 1890, în anul 1891		
cadavre de cai	505	695
« de vite bovine	26	18
« porci și oi	40	36
« câini	3.096	1.750
« pisici	751	915
« catări, măgari	1	2
« pasări	8.035	3.400
	<u>12.454</u>	<u>6.816</u>

Privegherea sanitară a grajdurilor Primăriei, căutarea cailor bolnavi, remontarea lor, controlul nutrețului, sunt lucrări care ar putea consuma munca unui singur veterinar și a 2 interni. Lipsa de personal face ca d. medic veterinar al orașului, însă-

cinat și cu serviciul grajdurilor, mai are și numeroase alte atribuțiuni, dintre cari cea mai importantă este cultivarea vaccinului animal.

Grajdurile Primăriei din suburbia sf. Ștefan Cuibu cu Barcă (Calea Plevnei) au devenit un așezământ model, în care domnesce ordinea perfectă, igiena exemplară.

Efectivul cailor Primăriei a fost la finele anului 1891 și la începutul anului 1892 de 280. Acest efectiv a crescut de la anul 1885 în proporțiunea următoare:

efectivul mediu a fost în a.	1885	de	77	cai
«	1886	113	«	
«	1887	131	«	
«	1888	163	«	
«	1889	190	«	
«	1890	240	«	
la începutul anului	1891	278	«	
«	1892	280	«	

Acest număr este cu totul insuficient pentru trebuințele diferitelor servicii ale Primăriei, serviciul curățirii stradelor suferă din cauza lipsei de cai, gunóiele adunate din măturarea stradelor nu se pot depărta regulat, căci la împărțirea cailor s'a lăsat tocmai serviciului de poduri și șosele (curățirea stradelor) numărul derisoriu de numai 16 cai. Asemenea este cu totul insuficient numărul de 48 cai pentru serviciul gunóelor particulare, abonamentele s'ar înmulți într'o proporțiune însemnată și curțile s'ar ține mai curat, dacă pe de o parte s'ar completa materialul acestui serviciu și dacă pe de alta agenții însărcinați cu facerea abonamentelor și-ar împlini datoria; asemenea va trebui să se adaoge 2 cai și 1 car mortuar pentru serviciul morgei, căci transportul cadavrelor de la morgă la cimitir privește pe comună.

Cei 280 cai ai Primăriei se împart după cum urmează:

10 cai pentru sacalele cu turbine,

25 » » » ordinare de lemn și de fier,

10 » » » wagonete,

45 de transportat

45 transportat

6 cai pentru periile mecanice,

16 » » serviciul de poduri și șosele,

48 » » serviciul gunóielor particulare cu abonamente,

47 » » butóiele pneumatice pentru golirea hasnalelor,

6 » » carele funebre și furgonul de morți,

4 » » trăsura de ambulanță,

31 » » trásurile de inspecție,

4 » » aparatele de desinfecție,

29 » » garda municipală de accise,

2 » » pompa de incendiu,

2 » » trăsura serviciului filtrelor de la Băcu,

1 » » serviciul grădinei Cismegiú,

4 » » serviciul aprovizionării grajdurilor,

1 » » mașina de risipit nisip,

10 mânzi născuți în anul 1889,

4 » » » » 1890,

11 » » » » 1891,

9 » la începutul anului 1892.

280.

În anul 1891 nu s'a făcut nici o reformă, au murit însă în cursul anului 13 cai (în anul 1890 4 cai).

În infirmeria grajdurilor s'au căutat în anul 1891 558 casuri de bółă în 6.859 ȃile de căutare, în termen mediu fie-care cal a fost dar bolnav în anul 1891 câte 12 ȃile aproximativ.

Bólele de cari au suferit caii în acest an sunt cele urmátóre:

Febră tifoidă 20 casuri.

Gurmă 34 »

Septicemie 1 cas.

Osteosarcom 1 »

Ficuri 3 casuri.

Congestiune cerebrală 1 cas.

Mielită traumatică 1 »

Paraplegie 1 »

Oftalmie traumatică 16 casuri.

Oftalmie periodică	2 casuri
Keratitis traumatică	1 cas.
Conjunctivita	2 casuri.
Catar nasal	1 cas.
Bronchita	18 casuri.
Idrotorace	1 cas.
Emfizem pulmonar	2 casuri.
Aneurism al aortei	1 cas.
Stomatita	1 »
Faringita	3 casuri.
Ruperea stomachului	1 cas.
Indigestiune	42 casuri.
Diarree	1 cas.
Parturițiune	10 casuri.
Avort	3 »
Eczema	3 »
Eritem	1 cas.
Edem al membrelor	3 casuri.
Contuziuni de șea	12 »
» » ham	57 »
Aricelă simplă	70 »
Necroza pielii	5 »
Arsură de ștreang	3 »
Periostita	5 »
Rupere de ligamente	1 »
Artrita traumatică	9 »
Luxații și entorse	10 »
Idrartroze, Igrome	4 »
Tenalgie	2 »
Reumatism generalizat	1 cas.
Psoite (Lumbago)	5 casuri.
Călcătură la corónă	32 »
Fisura unghiei	11 »
Bătăături	58 »
Unghie casantă	1 cas.

Călcăt în cuiu de stradă	40 casuri.
Putrețirea maielei	8 »
Furbură acută	7 »
» cronică	1 cas.
Rană mușcată	8 casuri.
» zdrobită	4 »
» înțepată	6 »
» tăiată	7 »
» contusă	13 »
Coseală	5 »

Operațiunile chirurgicale cari s'aū executat în anul 1891 în infirmeria grajdurilor Primăriei sunt cele următoare:

38 operațiuni de unghii,

4 cauterizații penetrante,

2 » în raze transcurante.

Costul medicamentelor întrebuințate în anul 1891 a fost de lei 965, saū de câte lei 3, bani 45 de cal.

Mórtea celor 13 cai periți în anul 1891 a fost cauată prin bólele următoare:

1 Pneumo-Enterică,

1 Ruptura stomachului,

1 Pleuropneumonie (Idrotorace),

1 Osteo-sarcom,

1 Ancurism al aortei,

1 Emfisem pulmonar,

1 Rupere de ligamente,

1 Reumatism generalizat,

1 Marasm senil,

1 Paraplegie,

1 Enterită subacută,

1 Mielită traumatică,

1 Septicemie.

13.

Am arătat într'un alt Capitol, că abatoriul nu însușește tóte condițiunile legii și că administrația comunală trebuie să avizeze

la completarea lui sau la crearea unui abatoriu sucursal pentru rimători și pentru miei. Tăierea mieilor în suteranele halei infectă atmosfera și face imposibilă conservarea cărnii în acele suterane, căci emanațiunile mieilor, ale sângelui și ale pieilor strică cărnurile atârinate în suterane și o altă desinfecțiune energetică a acestui local, afară de spălătura radicală, ar comunica cărnei o altă odore neplăcută.

XIV.

Exercițiul medicinei și al farmaciei.

În anul 1891 s'au înscris din nou în registrele personalului medical și farmaceutic din Capitală :

- 8 Medici,
- 4 Farmaciști,
- 3 Asistenți în farmacie,
- 5 Elevi în farmacie,
- 4 Mōșe,

și s'au examinat din mica chirurgie 5 persoane cari au primit gradul de subchirurg.

La 1 Ianuarie 1892 au funcționat în Capitală 28 farmacii comerciale (fără farmaciile spitalelor și ale armatei) și au exercitat în Capitală arta lor :

- 161 Doctori în medicină,
- 4 Licențiați în medicină,
- 19 Medici-veterinari,
- 7 Dentiști (3 doctori în chirurgia dentistică și 4 dentiști vechi),
- 28 Farmaciști-dirigenți (fără farmacisti-dirigenți ai spitalelor și ai armatei),
- 20 Farmaciști (fără cei din serviciul spitalelor și ai armatei),
- 31 Asistenți în farmacie (fără cei din serviciul spitalelor),
- 18 Elevi în farmacie,

112 Mőşe,
6 Vaccinatori,
27 Subchirurgi.

Unele persoane exercită în capitală chirurgia dentistică fără autorisaţiune, am intervenit pe lângă onor. direcţiune generală a serviciului sanitar pentru darea lor în judecată şi le-am intentat direct proces prin intervenţiunea serviciului conţenţios al Primăriei, ei au fost condamnaţi la amende bănesci, continuă însă exerciţiul ilegal al artei de chirurg dentist.

Exerciţiul moşitului se mai află într'o stare înapoiată, din cele 112 mőşe din Capitală multe stau fără ocupaţiune, chiar mőşele comunale, plătite pentru ca să asiste la faceri pe femeile sêrace, sunt puţin ocupate, căci majoritatea femeilor mai chêmă la faceri de preferinţă nisce mőşe empirice, care posed din practică ore-carî noţiuni incomplete ale moşitului şi care instalându-se pentru câte-va zile în casa lăuzei, îndeplinesc tot de odată ore-carî servicii, ca spălarea rufelor, gătirea bucatelor, etc. cu care adevăratele mőşe nu voesc şi nu pot a se însărcina. Aceste femei provocă adesea-ori prin ignoranţa lor bóle grave şi mórte a lăuđei sau a pruncului. Dar şi unele mőşe autorizate mai vechi sunt lipsite de cunoscinţele asepsiei şi antisepsiei şi onor. Direcţiune generală a serviciului sanitar nu va putea amâna mult timp organisaţiunea unor conferinţe speciale, pentru ca acea categorie de mőşe să 'şi pótă completa cunoscinţele lor.

XV.

Lucrările Medico-Legale.

În anul 1891 d-nii medici comunali au verificat 5.561 decese, (998 decese au fost verificate în spitale de d. medici ai spitalelor civile şi militare, 103 decese au fost verificate la morgă de d. medic legist al Capitalei) şi au sêvêrşit 417 lucrări medico-legale (în anul 1890 520, în anul 1889 598) cari au avut de obiect:

4	constatări ale facultăților mentale,
1	deflorare,
173	răniri,
157	contuțiuni,
1	mușcătură de câine,
81	diferite bóle.
417	

XVI.

Serviciul copiilor găsiți și orfanî.

În anul 1881, printr'o lege specială, serviciul copiilor găsiți a fost mutat de la Eforia spitalelor civile la Primărie. Eforia avea înlesniri pe cari Primăria nu le posedă, căci asilul Elena Dómna era până la anul 1881 administrat tot de Eforia spitalelor civile. Astăzi Primăria pórtă singură, fără nici o subvențiune, toate cheltueele și totă răspunderea pentru acest serviciu.

Am descris în rapórtetele generale precedente dificultățile cu cari se luptă Primăria, pentru a da o educațiune morală copiilor nenorociți încredințați tutelei séle, aceste dificultăți persistă și astăzi. Pe lângă sarcina ce legea impune Comunei, de a îngriji de copiii găsiți și orfanî din Capitală, ea mai cresce o mulțime de copii originari din alte comune, lepădați pe stradele Capitalei sau născuți de mume din alte comune în spitalele și închisorile din Capitală.

Administrația publică nu póte înlocui într'un mod perfect familia, dragostea și îngrijirea maternă nu se cumpără cu banii din budgetul Comunei, nu putem aștepta de la doica unui copil mic și de la crescătórea plătită a unui copil mai mare același devotament și acea abnegațiune, pe care muma o are pentru copilul propriu, dar lipsa de familie este o nenorocire pe care trebuie s'o micșorăm cum putem și administrația nóastră se silește, ca copiii nenorociți, încredințați tutelei ei, să nu su-

feră prea tare din cauza acestei lipse. Pretutindeni mortalitatea copiilor crescuți afară din familia lor este mai mare de cât cea a copiilor îngrijiți de mumele lor proprii, avem satisfacțiunea a constata, că în serviciul copiilor găsiți și orfanî din Capitală mortalitatea scade succesiv și este deja aprópe egală cu mortalitatea medie corespundătoare a tuturor persónelor în etatea respectivă. Mortalitatea generală a copiilor găsiți și orfanî, crescuți de Primărie, a scăđut de la 16% (în anul 1882) la 9% (în anul 1891) și tot de o dată am dobândit o îmbunătățire morală prin instrucțiunea profesională, care o dăm unui număr de fete internate într'o școlă privată. Sistemul nostru de a cresce copiii, nu centralisați într'o singură casă, ci împrăștiați într'o mulțime de familii în contra unei plăți modeste, presintă avantaje însemnate din punctul de vedere físic, nici o dată n'am putea să avem o mortalitate de numai 9% într'un stabiliment cu centralisațiune, într'un orfelinat în care 40% din copii se află în etate mai mică de cât de 3 ani; dar acest sistem bun pentru copiii mici, nu este practic pentru cei ajunși în etatea școlarității, nu este util din punctul de vedere moral: copiii găsiți și orfanî nu fac în școlele publice primare aceleași progrese ce le fac alți copii, ei rămân în mare parte repetenți în fie-care clasă, unii repetéză câte 3 ani succesiv clasa II fără a putea fi promovați în clasa III, sunt școle unde este regulă ca «copiii de cutie» să rămâie repetenți și numai un număr mic dintre ei termină cu succes clasa IV primară. Primăria nu va putea dar amâna mult timp crearea a două orfelinate comunale pentru copiii de ambe sexe în etate de la 7 ani în sus.

Mișcarea copiilor găsiți și orfanî ai Primăriei din anul 1891 este cea următoare:

La 1 Ianuarie 1891 s'aú aflat în ființă 137 băeți, 177 fete, total 314

In cursul anului s'aú primit	35	«	25	«	«	60
In cursul anului aú murit	21	«	13	«	«	34
S'aú dat în adopție	1	«	10	«	«	11

S'aũ dat în cãpãtuire — bãeți, 5 fete, total 5
 « la meșteșug 12 « — « « 12

Se aflã în șcõla profesionalã Po-
 tropopol Teodor cu burse din
 partea Primãriei — « 20 « « 20

La 1 Ianuarie 1892 rãmãne în
 ființă 150 « 174 « 324

Bõlele de carĩ aũ murit cei 34 copii menționati mai sus sunt:

Epilepsie, Eclampsie 4 bãeți, 2 fete, suma 6

Mening. tuberculõsã — « 1 « « 1

Bronchopneumonie 2 « 3 « « 5

Crup 1 « — « « 1

Põjar 2 « 1 « « 3

Disenterie — « 1 « « 1

Gastro-Enterita 6 « 4 « « 10

Scrofulosa 2 « — « « 2

Rachitism 1 « — « « 1

Sifilis congenital 2 « — « « 2

Septicemie — « 1 « « 1

Extropia bãșiceĩ urinare 1 « — « « 1

21 13 « « 34

Copiii gãsiți și orfanĩ rãmãși în ființă la 1 Ianuarie 1892 sunt
 în etatea urmãtõre:

Pãnã la 1 an 15 bãeți, 20 fete, suma 35

de la 1 an pãnã la 3 ani 24 « 16 « « 40

de la 3 ani « 5 « 25 « 30 « « 55

« 5 « « 8 « 19 « 24 « « 43

« 8 « « 10 « 14 « 24 « « 38

« 10 « « 12 « 19 « 29 « « 48

« 12 « « 14 « 20 « 12 « « 32

« 14 « « 16 « 9 « 14 « « 23

« 16 « « 18 « 5 « 2 « « 7

« 18 « « 26 « — « 3 « « 3

150 « 174 « « 324

Din acești copii sunt 4 băieți și 8 fete infirme și anume:

Paralitici	2	băieți,	5	fete	suma	7
Epileptici și idioți	2	«	—	«	«	2
Mute și surdo-mute	—	«	2	«	«	2
Scrofulosa generalisată	—	«	1	«	«	1
	4	«	8	«	»	12

Școalele primare frecventează 49 băieți, 58 fete, suma 107

Școla profesională de fete a statului — « 1 « « 1

Internatul școlei profesionale Proto-
popul Teodor. — « 20 « « 20

În atelierul de ferărie și lemnărie
al Primăriei învață 5 « — « « 5

La diferiți meșteșugari în oraș și
tipografii sunt așezați ca elevi 14 » — » » 14.

Copiii găsiți ni se aduc adese-ori într'o stare deplorabilă, slăbiți din lipsa de hrană și de căutare, afectați de bôle ereditare, de infirmități incurabile. Ei și doicele lor aũ dar trebuință de o îngrijire medicală specială și este drept ca orî-ce muncă să fie retribuită. Regretăm dar că s'a suprimat din proiectul nostru de budget mica plată de birje, propusă pentru cei 2 medici comunali însărcinați cu serviciul copiilor găsiți și orfani.

XVII.

Căutarea bolnavilor sĕraci.

Serviciul sanitar al Primăriei dă o îngrijire specială căutării bolnavilor sĕraci la domiciliul lor, încă din timpurile regulamentului organic populația sĕracă s'a deprins a recurge la ajutorul medical gratuit al «medicilor de colóre» și sub regimul legii sanitare asistența medicală gratuită la domiciliu constituie ocupațiunea principală a medicilor comunali de secțiune. Numărul paturilor din spitalele Capitalei este mic în raport cu trebuința, Primăria încă n'a putut deschide un spital comunal,

de consultațiunile gratuite pentru bolnavii ambulanți se pot folosi numai acei bolnavi cari pot eși din casă, și ast-fel căutarea bolnavilor săraci la domiciliu cu medicamente gratuite constituie o parte foarte importantă a asistenței medicală, care incumbă Primăriei.

Pe lângă căutarea gratuită a bolnavilor săraci la domiciliu, d-nii medici comunali n'au neglijat serviciul consultațiunilor gratuite cu medicamente gratuite, n'am dat însă căutării bolnavilor ambulanți acea desvoltare care i-o dă onor. Eforie a spitalelor civile, căci nu dispunem de un personal special pentru consultațiunile gratuite speciale, precum le-a instituit cu succes onor. Eforie și nici nu se simte lipsa unui asemenea serviciu municipal mai întins, în fața număróselor biurouri de consultațiuni gratuite, deschise în toate spitalele.

Din an în an cresce numărul bolnavilor săraci căutați la domiciliu de medicii Primăriei, cu toate acestea asistența la domiciliu trebuie să se mai întindă din 2 puncte de vedere, pe de o parte mai zac în locuințele lor o mulțime de bolnavi cari nu chiamă pe nici un medic și mor cu ȃile, pe de alta numărul vizitelor cari se fac fie-cărui bolnav în parte nu este tot-d'a-una suficient. Pentru a mai putea perfecționa serviciul asistenței la domiciliu, trebuie însă să înmulțim numărul medicilor comunali, căci acești medici lucrăză astăȃi cu destul zel și activitate, ei se luptă cu dificultăți cari sunt necunoscute în orașele mari din alte țări, unde medicii săracilor, medicii asistenței la domiciliu, medicii biurourilor de bine-facere și medicii caselor lucrătorilor caută un număr cu mult mai mare de bolnavi de cât medicii noștri și nu putem dar face o comparațiune între activitatea acestor medici din străinătate și între cea a medicilor noștri comunali. La noi medicul comunal străbate adese-orî depărtări însemnate spre a găsi un bolnav în părțile excentrice ale orașului, unde stradele nu sunt însemnate, unde casele nu sunt numerotate, unde noroiul profund acopere strada în cât birjarul refusă a intra în stradă și unde cârduri de câini opresc pe medic care voesce a'și găsi un drum

mai practicabil, trecând prin curțile vecinilor și sărind peste garduri, unde câte o dată necesitatea îl face să aștepte sosirea unui car cu boi sau cu bivoli, singurul vehicul posibil în acele strade depărtate de centru și cunoscute multora numai din planul orașului și după numele frumos ce poartă.

În anul 1891 medicii comunali au căutat 12.315 bolnavi săraci, cu 1855 mai mult de cât în anul 1890 și au liberat 10.726 ordonanțe gratuite, cu 1.492 mai mult de cât în anul 1890; medicamente gratuite nu s'au dat la toți bolnavii ci numai la cei adevărat săraci. Din acești bolnavi 8.297 au fost căutați la domiciliu și 4.018 au fost bolnavi ambulanți, în majoritate copii aduși în cancelaria medicului (în anul 1890 s'au căutat 7.301 la domiciliu și 3.159 la dispensar); după religie 11.099 dintre ei au fost creștini, 53 mahometani și 1.163 israeliți; după naționalitate 10.816 români și 1.499 străini. În acest număr nu sunt cuprinși bolnavii căutați de însuși medicul-șef, în majoritate lucrători din serviciul Primăriei, grădinari, măturători de strade și de canale, vizitii, rindași din grajdurile Primăriei, lucrătorii de la cimitirele comunale, etc.

Suma alocată în budgetul Comunei pentru medicamente gratuite nu este suficientă și forța majoră ne-a silit și în anul 1891 a o depăși, nu putem să împărțim din nainte acea sumă cu strictețe între diferitele secțiuni și pe tot timpul anului, epidemii și alte împrejurări neprevăzute fac ca alocățiunea bugetară să fie câte odată sleită cu mult înainte de finele anului. Una din aceste împrejurări este intrarea în serviciul Primăriei a câte unui medic nou, tânăr și neexperimentat, căruia îi trebuie un timp oarecare pentru ca să se deprindă cu prescripțiunea simplă de medicamente, desbrăcată de oricare lux, pentru ca să învețe a îndeplini cu medicamente mai estine același scop pe care alții îl urmăresc cu prescripțiuni scumpe. Nu refuzăm unui bolnav sărac nici un medicament absolut necesar, dar nu putem admite unele forme ale farmacopeei elegante care ar reduce numărul ordonanțelor gratuite.

În anul 1891 medicamentele gratuite prescrise bolnavilor să-

raci au fost taxate, după scăderea rabatului de 30% ce ne dau farmaciștii noștri, cu suma de lei 16.825 bani 24 (în a. 1890 cu lei 15.726 bani 72); osebit de acesta s'au prescris pentru sergenții de oraș medicamente în valoare de lei 1.795 bani 68, după scăderea rabatului de 30% și pentru copii găsiți pentru lei 313 bani 52, asemenea după scădemîntul de 30%.

Moșele comunale au asistat în anul 1891 332 femei sărace (în anul 1890 tot 332), la 277 faceri normale, 3 faceri patclogice, 2 faceri premature și 50 avorturi.

Spitalele din Capitală nu sunt suficiente pentru trebuințele populațiunei, un număr însemnat de bolnavi săraci, cari nu pot fi căutați la domiciliu din cauza sărăciei extreme, umblă adeseori din spital în spital și nu găsesc un pat vacant. Mai cu osebite pentru bărbații bolnavi de bôle venerice nu există un serviciu special și numărul paturilor pentru femeile afectate de asemenea bôle este insuficient. Când vom esecuta cu rigore izolarea bolnavilor, prescrisă de noul regulament de prevențiunea bôlelor infecțioase, nu vor mai fi suficiente vechile barace din curtea spitalului Colentina, destinate pentru bôle infecțioase, și prevențiunea epidemiilor va fi incomplectă, din cauza lipsei unui al doilea local de izolare într'o parte opusă a orașului. Deschiderea spitalului comunal, pentru care generosul d. Chr. Zerlendi a dăruit Comunei în anul trecut o casă frumoasă cu grădină întinsă, situată în Délul Filaretului și obiectele spitalicesci necesarii, s'a amânat din cause budgetare și nici în proiectul de budget al anului 1892—1893 nu s'au înscris alocațiunile pentru micile zdaptațiuni ale casei și pentru întreținerea spitalului. Este de necesitate imperioasă, ca să se deschidă imediat spitalul comunal, în care vor încăpea 40 paturi și ca să se mă construiască în vasta grădină a spitalului succesiv 2 până la 4 barace permanente de câte 20 paturi.

Primăria suportă o mică parte a speselor căutării bolnavilor din Capitală în spitalele Eforiei, plătind pentru căutarea femeilor prostituate bolnave în spitalul Colentina lei 8.000 pe an, iar pentru bolnavii incurabili și pentru infirmii trimiși la spi-

talul Sf. Pantelimon și pentru alienații internați la Mărcuța Primăria are un cont curent cu onor. Eforie. În anul 1891 plata pentru bolnavii căutați în spitalul Sf. Pantelimon a făcut lei 10.096 bani 90 și costul alienațiilor așezați în ospiciul Mărcuța lei 19.069 bani 34, sume cari trec peste prevederile bugetare.

XVIII.

Bólele predominitoare și cauzele principale ale deceselor.

În lunile August, Septembre și Octombre 1891 populația Capitalei a fost bântuită de o mică epidemie de febră tifoidă, favorisată prin secete mare, epidemie care a produs decese în oraș și în spitalele militare și civile. Mortalitatea cea mai mare de febră tifoidă s'a înregistrat în săptămâna de la 1 până a 7 Septembre cu 14 decese. În tot timpul epidemiei numărul deceselor de febră tifoidă a fost cel următor :

În săptămâna de la 21 — 27 Iulie 3 decese.

»	»	28 Iulie — 3 Aug.	2	»
»	»	4 Aug. — 10 »	5	»
»	»	11 — 17 »	3	»
»	»	18 — 24 »	5	»
»	»	25 — 31 »	7	»
»	»	1 Sept. — 7 Sept.	14	»
»	»	8 — 14 »	7	»
»	»	15 — 21 »	4	»
»	»	22 — 28 »	1	»
»	»	29 — 5 Oct.	3	»
»	»	6 Oct. — 12 »	2	»
»	»	13 » — 19 »	2	»
»	»	20 » — 26 »	5	»
»	»	27 » — 2 Nov.	2	»

În tot anul 1891 au murit în Capitală de febră tifoidă 113 persoane (în anul 1887 96, în anul 1888 166, în anul 1889 115, în anul 1890 78 persoane), 65 bărbați și 48 femei. Cel mai mare contingent la aceste decese a dat etatea de la 10 până la 20 de ani (26 de sex bărbătesc și 16 de sex femeesc), apoi etatea de la 20 până la 40 de ani (16 bărbați, 10 femei).

Am studiat cestiunea, dacă epidemia de febră tifoidă nu este provocată prin filtrarea imperfectă a apei în filtrele de la Băcu, dar primele casuri ale bolii și majoritatea casurilor s'au observat în unele suburbii mai excentrice, în casele și stradele cari n'au nici o legătură cu apeductele municipale și unde se consumă apă de puț. Orașul Bucuresci nu este singura comună sau singură garnisonă din țară, în care în vara anului 1891 numărul casurilor de febră tifoidă a fost neobiceiuit de mare.

În celelalte orașe principale ale Europei numărul deceselor de febră tifoidă n'a fost în anul 1891 cu mult mai mare de cât în alți ani, morțile cele mai numeroase din această boală s'au înregistrat:

La Moscova	656
» Londra	598
» Paris	476
» Marsilia	325
» Berlin	191
» Bruxelles	189
» Roma	182
» Hamburg	144
» Varșovia	126
» Bologna	121
» Torino	102

Pe la începutul lunii Noembrie 1891 a apărut din nou și în Capitală o epidemie de influență (de gripă infecțioasă), însă cu mai mică extensitate și intensitate de cât cea care bântuise de la Decembrie 1889 până la Martie 1890; ca în altă parte și la noi mersul epidemiei era mai puțin rapid de cât al celei

precedente, migrațiunea ei de la o țară la alte era mai lentă, i-au trebuit 2 luni ca să sosască din Franța și din Germania în România.

Pe la jumătatea lunii Februarie 1892 această a doua epidemie s'a stins. Nu cunoșcem nici cu aproximație numărul total al persoanelor cari s'au bolnăvit, medicii comunali au căutat în timpul de la 1 Noembrie 1891 până la 10 Februarie 1892 de diferite forme ale influenței 764 bolnavi săraci. Asemenea nu cunoșcem exact numărul deceselor de influență, din cauză că diferiții medici particulari au dat pentru clienții d-lor decedați certificate de deces cu diagnosele cele mai variate și numai în 18 casuri s'a declarat adevărata diagnosă de influență. Mare număr din bolnavii înregistrați ca decedați de tuberculosă, pneumonie, bronchopneumonie, bôle cardiace, senilitate, meningita au murit în realitate de influență, dar în general mortalitatea era mai mică de cât în epidemia de la finele anului 1889 și de la începutul anului 1890. S'au observat câte treiele forme ale influenței, cea respiratorie era mai frecventă, cea nervoasă mai puțin frecventă, forma gastrointestinală mai rară. Numărul morților de pneumonie și de tuberculosă pulmonară a fost în timpul epidemiei cu mult mai mare de cât în lunile corespunzătoare din alți ani. De pneumonie și bronchopneumonie au murit în luna Noembrie 1891 99, în luna Decembre 190, în luna Ianuarie 1892 191 persoane; de tuberculosă pulmonară au murit în Capitală în luna Noembrie 1891 62, în luna Decembre 113, în luna Ianuarie 1892 97 persoane. Dintre elevii școlilor primare s'a bolnăvit un număr foarte mic, 3% până la 4%, bóla a afectat mai mult pe adolescenți și bătrâni.

Ca în anul 1880 se explică și în anul 1891 prin epidemia de influență marea mortalitate de pneumonie. În Capitală au murit de pneumonie și de bronchopneumonie :

In anul 1888	699	persóne
» » 1889	700	»
» » 1890	766	»
» » 1891	928	»

de bronchită a murit în anul 1891 129 persoane; de bronchită, de pneumonie și peripneumonie împreună 1.051 persoane (în anul 1890 1.155 persoane). În multe alte orașe principale ale Europei mortalitatea de Bronchită și de Pneumonie a fost asemenea în anii 1890 și 1891 mai mare de cât în alți ani. În anul 1891 a murit de bronchită, de pneumonie și bronchopneumonie :

La Londra	20.052 persoane
» Paris	7.924 »
» Moscova	4.727 »
» Viena	4.614 »
» Glasgow	3.894 »
» Berlin	2.593 »
» Roma	2.121 »
» Marsilia	1.938 »
» Varșovia	1.921 »
» Budapesta	1.859 »
» Lyon	1.805 »
» Bruxelles	1.705 »
» Edimburg	1.313 »
» Torino	1.289 »
» Geneva	1.289 »
» Breslau	1.186 »
» München	1.068 »

Tuberculoza pulmonară a produs în București în anul 1891 863 decese, 515 de sex bărbătesc, 348 de sex femeesc, (în anul 1888 1.014, în anul 1888 865, în anul 1890 838 decese). Contingentul cel mai mare la mortalitatea de Ftizie pulmonară l'a dat etatea de la 20 până la 40 ani (262 bărbați, 168 femei), apoi cea de la 40 până la 60 de ani (150 bărbați, 67 femei).

Din câte 100.000 locuitori mor pe an de tuberculoză pulmonară :

La Lemberg	650 până la 700
» Budapest	590 » 600

La Moscova	550 până la 560
» Viena	550
» Paris	500
» Praga	460
» Bucuresci	440
» Bruxelles	330
» Copenhaga	320
» Stockholm	300
» Berlin	275
» London	200

De laryngită tuberculoasă au murit numai 8 persoane (6 bărbați, 2 femei).

Tusea convulsivă a cauzat în anul 1891 104 decese (49 băieți și 55 fete). Mortalitatea cea mai mare de tuse convulsivă, 68 cazuri (38 băieți și 30 fete), cade în primul an al vieții; apoi vin 35 cazuri (11 băieți și 24 fete), în etate de la 1 an până la 5 ani. În anul 1891 tusea convulsivă a cerut dar mai multe victime de cât în anii precedenți, căci în anul 1888 au murit de această boală 64, în anul 1889 numai 38, în anul 1890 84 copii.

1 Crupul a provocat în anul 1890 25, în anul 1891 33 decese a 20 băieți și 13 fete.

Angina difterică a fost în anul 1891 mai rară de cât în anii precedenți, au murit de această boală în Capitală:

In anul 1888	69
» 1889	28
» 1890	54
» 1891	22 persoane (9 băieți, 13 fete),

de vreme ce alte orașe mari n'au fost așa norocite, perdând mulți copii de această boală. Au murit de angina difterică în anul 1891:

la Moscova	1.789
» Londra	1.766
» Paris	1.648
» Viena	1.212

la Berlin	1.089
» Budapest	958
» Marsilia	779
» Varşovia	523
» Copenhaga	511
» Roma	505
» München	337
» Breslau	325
» Frankfurt a. M.	280
» Lyon	265
» Colonia	260
» Amsterdam	230 copii.

Dintre exantemele acute nici unul n'a luat în anul 1891 formă de epidemie.

De variolă n'am înregistrat în anul 1891 nici un deces, (în anul 1890 8 decese), de vreme ce tot în anul 1891 au murit de variolă la Marsilia 390, la Viena 349, la Bruxelles 335, la Varşovia 119, la Praga 112, la Moscva 105 persoane.

De pojar am pierdut în anul 1891 30 copii, 17 băieți, 13 fete (în anul 1890 56 copii). În alte orașe principale au murit în anul 1891 de pojar:

la Londra	1.807
» Paris	983
» Viena	680
» Stockholm	507
» Glasgow	434
» Moscva	277
» Amsterdam	274
» Bruxelles	252
» Gand	231
» Berlin	182 persoane.

De scarlatină au murit în anul 1891 16 copii, 6 băieți și 10 fete (în anul 1890 37 copii); în toate orașele mari ale Europei mortalitatea de scarlatină a fost în anul 1891 relativ mică.

Din cauza secetei neobicinuit de mare în timpul verei 1891 febrele palustre au fost mai frecvente și au avut un caracter mai malign de cât în alți ani, am înregistrat 77 decese cauzate de impaludațiune (în anul 1890 55), din cari o parte locuitori din alte comune, încetați din viață în spitalele din Capitală.

Asemenea au fost domiciliati în alte comune 7 din cele 8 persoane încetate din viață de turbare în spitalele Capitalei precum și 3 încetate din viață de pelagră.

Cu diagnosa febră puerperală s'au înregistrat 14 decese, dar și parte din decesele înscrise ca provenite din eclampsia puerperală, din metrită, perimetrită, și din peritonită au fost datorite infecțiunei puerperale. Onor. Direcțiune generală a serviciului sanitar este dar rugată, să avizeze la punerea în lucrare a prescripțiunilor speciale din regulamentul de prevențiune a bolilor infecțioase, cari privesc pe móșele lipsite de cunoscințele asepsiei și antisepsiei.

Gastro-enterita, datorită în general hranei iraționale, este o cauză permanentă a deceselor la copii. În capitala gastro-enterita a provocat:

în anul 1888	682
« 1889	650
« 1890	534
« 1891	688 decese, 459 în pri-

primul an al vieții, 206 în etate de la 1 până la 5 ani.

Disenteria a cauzat în anul 1890 52, în anul 1891 84 decese, din cari a treia parte la copii mici. Aceste cazuri de morțe prematură a copiilor mici provin în mare parte din ignoranța mamelor asupra regulilor alimentațiunii, le putem împuțina numai prin răspândirea noțiunilor asupra alimentațiunei corecte a copiilor mici și în această privință ar putea să ne vie în ajutor móșele, dacă n'ar fi și ele în mare parte lipsite de cunoscințele de Igienă. Nu rămâne dar de cât ca medicii comunali și vaccinatorii cari sunt toți absolvenți sau studenți ai facultăței de medicină, la toate ocasiunile, când vin în contact cu mamele de copii, să le povățuiescă asupra regulilor alimen-

tării și ale înțărării. Orașul București perde în raport cu numărul locuitorilor prin Enterită un număr mai mare de copii mici de cât celelalte orașe principale ale Europei, cu singura excepțiune a orașelor Moscva, Varșovia, Breslau, Königsberg, Dantzig și Le Havre. În anul 1891 au murit de «Diaree» și de Enterita în alte orașe mari copii în numărul următor :

la Moscva	5.782
la Berlin	5.531
la Paris	5.304
la Londra	3.217
la Viena	2.918
la München	1.872
la Hamburg	1.649
la Budapesta	1.597
la Varșovia	1.590
la Breslau	1.289
la Odesa	1.190
la Bruxelles	1.011
la Marsilia	976
la Roma	941
la București	772
la Königsberg	696
la Torino	587
la Stockholm	519
la Danzig	497
la Dresden	494
la Nürnberg	475
la Copenhaga	449
la Le Havre	439
la Bordeaux	434
la Praga	410
la Venezia	410
la Geneva	354
la Christiania	311
la Stuttgart	310

XIX.

Serviciul deceselor.

Edificiul noei morgi, construit de Primărie pe splaiul stâng al Dâmboviței, a fost predat onor. Minister al justiției, care va trebui să-l mobilizeze și să completeze instalațiunile interioare printr'un aparat frigorifer și prin câte-va alte obiecte; Primăriei va incumba numai transportarea cadavrelor la cimitir. După ce noua morgă va începe a funcționa, vor înceta ore-cară mici desordine, cară nu s'au putut înlătura pe cât timp nu exista un deposit permanent al cadavrelor cu cauza morții necunoscută sau bănuită și pe cât timp acel deposit era înființat în mod provisoriu în câte un spital, din buna-voința admnistrațiunii aceluși aședemînt.

Conform noului regulament pentru prevențiunea bólelor infecțioase urmază, ca de acum înainte să se desinfecte cadavrele persónelor decedate de bóle infecțioase. În interesul Igienei este însă necesar, că nu numai cadavrele persónelor cară au încetat din viață de bóle transmisibile și că toate cadavrele omenesci aflate în locuințe neîncăpătoare, în case suprapopulate, să se depărteze din acele locuințe îndată după verificarea decesului și după terminarea desinfecțiunei, în casurile când ea este prescrisă. Camerele mortuare și capelele din cimitire sunt pentru acest scop la dispoziția publicului. Primăria face cetățenilor toate înlesnirile, pentru ca să pôta duce în camera mortuară ori în capela cimitirului ori-ce mort în mod provisoriu, fără ca să aștepte îndeplinirea formalităților la oficiul stării civile și liberarea permisiunei de înmormîntare. Astăzi toate cimitirele comunale și cele ale diferitelor comunități religioase au capele și camere mortuare și nu mai există necesitate ca bisericile din oraș să se transforme în depozite de morți; s'a și făcut primul pas pentru înlăturarea acestui abus. Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul primat a încuviințat propunerea Primăriei și a or-

donat, ca morții să nu se mai depue în biserică în zilele de Duminică și de sărbători, ei se pot aduce în biserică pentru oficierea serviciului funebru în orî-ce zi, dar nu pot sta în biserică în timpul serviciului divin ordinar de Duminică și de sărbători.

Din cele 6.662 decese înregistrate în Capitală în anul 1891 (317 copii născuți morți și 6.345 decese)

5.561	a	fost verificate de d-nii medici comunali,
998	«	« de d-nii medici ai spitalelor,
103	«	« la morgă de d. medic legist.

În anul 1891 Primăria a dat la cimitirele comunale 2.586 mor-minte gratis, a dăruit asemenea familiilor sărace 474 cosciuge și subvențiuni de înmormîntare în sumă de lei 7.000 și a trans-portat 474 morți la cimitir gratis cu dricurile Primăriei.

Numărul înmormîntărilor făcute în anul 1891 în diferite ci-mitire din Capitală a fost cel următor:

Cimitirul comunal Șerban-Vodă (Belu)

195	în	mormîntări pe perpetuitate,
377	«	« 10 ani,
<u>1</u>	«	« gratuite,
573		;

Cimitirul comunal sf. Treime (Ghencea)

14	în	mormîntări pe perpetuitate,
75	«	« pe 10 ani,
<u>758</u>	«	« gratuite,
847		;

Cimitirul comunal sf. Vineri-nouă

43	în	mormîntări pe perpetuitate,
274	»	pe 10 ani,
<u>755</u>	»	gratuite,
1.072		;

Cimitirul comunal Colentina

4	în	mormîntări pe perpetuitate,
141	»	pe 10 ani,
<u>1.065</u>	»	gratuite,
1.210		;

Cimitirul comunal Isvorul nou

69 înmormântări pe perpetuitate,

4 » pe 10 ani,

25 » gratuite,

98;

Cimitirul Iancu-Noi (cu restricțiune numai pentru enoriașii)

61 înmormântări pe perpetuitate;

Cimitirul militar 117 înmormântări;

» armean 15 » pe perpetuitate,

10 » gratuite,

25;

Cimitirul catolic 3 înmormântări pe perpetuitate,

168 » pe 10 ani,

27 » gratuite,

198;

Cimitirul luteran 44 înmormântări pe perpetuitate,

119 » pe 10 ani,

163;

Cimitirul calvin 3 înmormântări pe perpetuitate,

93 » gratuite,

96;

Cimitirul israel. occidental 676 înmormântări;

» » spanioli 39 » pe perpetuitate,

18 » gratuite,

57;

Cimitirul mahometan 12 înmormântări.

1.457 morți au fost îngropați în mănăstirile din vecinătatea Capitalei și la cimitirele multor comune mai depărtate.

XX.

Mișcarea populațiunei.

În raportul general pe anul 1890 am arătat, că nu cunoșcem într'un mod precis numărul locuitorilor Capitalei, din cauza im-

perfectiuneî ultimului recensiment. Acéstă stare de lucruri nu s'a schimbat în anul 1891, menținem însă în calculele noastre demografice, ca număr aproximativ al populațiunei, acelea de 206.000 suflete.

În anul 1891 s'au născut în Capitală 7.214 copii vii (în anul 1890 6.649) 3.724 băieți și 3.490 fete, cea ce ar da o natalitate de 35 la 1.000 suflete, dacă mai menținem pentru populația Capitalei cifra oficială de 206.000, stabilită prin votul onor. Consiliu Comunal din 2 Octombre 1886, și de 37 la 1.000, dacă admitem ca exact recensemîntul Primăriei de la finele anului 1890, după care Capitala era la începutul anului 1891 populată de 195.000 suflete. În anul 1890 natalitatea era mai mică, de 32 la 1.000 (calculată pe 206.000 suflete). Dintre orașele principale ale Europei au avut în anul 1891 o natalitate mai mare :

Varșovia cu 40.8 nașceri de câte 1.000 locuitori.

Düsseldorf « 40.7 «

Leipzig « 40.6 «

Colonia « 40.4 «

Rotterdam « 38.1 «

München « 37.8 «

Breslau » 37.8 »

Nürnberg « 37.1 «

Budapesta « 35.9 «

Anvers « 35.6 «

Amsterdam « 35.1 «

Natalitate mai mică au avut-o în anul 1891 orașele :

Christiania cu 17.4 nașceri la câte 1.000 locuitori

Lyon « 19.5 «

Geneva « 20.9 «

Torino « 26.3 «

Paris « 27.1 «

Bruxelles « 27.8 «

Marsilia « 28.4 «

Roma « 28.5 «

Băle (Basel) cu 29.6 nașceri la câte 1.000 locuitori

Genua « 29.9 «

Berna « 30.4 «

Berlin « 30.4 «

Praga « 31.6 «

Viena « 31.8 «

Londra « 31.8 «

În anul 1891 au murit în Capitală 6.345 persoane, fără cei născuți morți, 3.579 de sex bărbătesc, 2.766 de sex femeesc, în anul 1890 s'au înregistrat numai 5.779 decese; este natural ca creșterea numărului nașcerilor în anul 1891 să tragă după sine și înmulțirea deceselor, dar această înmulțire a fost prea mare în proporțiune cu nașcerile, în comparație cu anul precedent s'au născut în anul 1891 cu 565 copii mai mult și au murit cu 566 persoane mai mult de cât în anul precedent. Populația Capitalei a crescut dar prin nașceri în anul 1890 cu 870, în anul 1891 cu 869 suflete. Mortalitatea mai mare a bărbaților este în Capitală un fapt constant, care se explică prin predominarea largă a numărului bărbaților în populațiunea flotantă.

În anul 1891 mortalitatea populațiunei Capitalei a fost de 30.8 din câte 1.000 locuitori, calculată pe populațiunea de 206.000 suflete și de 32.6 din câte 1.000 locuitori, calculată pe populațiunea de 195.000 suflete. În anul 1890 mortalitatea era numai de 28 la 1.000 (calculată pe 206.000 suflete), căci natalitatea mai mare din anul 1891 a avut ca consecință naturală și mortalitate mai mare. În realitate mortalitatea din Capitală a fost în anul 1890 mai mică de cât de 28‰, în anul 1891 mai mică de 30.8‰, căci parte din decesele înregistrate privesc pe locuitorii domiciliați în alte comune și morți în spitalele din Capitală. Serviciul statistic al Primăriei trebuie să clasifice pe viitor aceste decese, pentru ca să șcim cu precisiune cum stăm cu mortalitatea populațiunei curat bucureștene.

O mortalitate mai mare de cât Bucureșcii au avut-o în anul 1891 numai puține orașe și a-nume:

Moscova de 37.0 la 1.000 suflete

Rouen	de 35.8	la 1.000 suflete
Cracovia	» 33.9	»
Lemberg	» 30.9	»
Breslau	» 30.9	»

Mortalitate mai mică de cât Capitala noastră au avut în anul 1891 orașele următoare:

Bâle (Basel)	de 17.1	la 1.000 suflete
Christiania	» 19.8	»
La Haye (Haga)	» 19.9	»
Berna	» 20.0	»
Torino	» 20.1	»
Geneva	» 20.3	»
Berlin	» 20.5	»
Leipzig	» 20.7	»
Londra	» 21.4	»
Copenhaga	» 21.8	»
Bruxelles	» 22.3	»
Viena	» 23.0	»
Paris	» 23.1	»
Roma	» 23.4	»
Budapesta	» 27.9	»
München	» 28.1	»
Marsilia	» 28.1	»

Numărul copiilor născuți morți în anul 1891 a fost de 317, 190 băieți și 127 fete; în anul 1890 de 311 din cari 192 băieți și 119 fete.

Din cei 7.214 copii născuți vii în anul 1891 au fost din părinți cununați 3.137 băieți și 2.961 fete, peste tot 6.098 sau 84.5% (în anul 1890 84.1%) din suma totală a nascerilor; din părinți necununați 567 băieți și 507 fete, peste tot 1.074 copii sau 14.8% din suma totală a nascerilor; copii găsiți 20 băieți, 22 fete, suma 42 sau 0.58%. Numărul nascerilor de copii naturali în raport cu cei legitimi este în Bucuresci cu puțin mai mare de cât la Berlin (la Berlin proporțiunea celor naturali

este de 13% din numărul total al născerilor) și cu mult mai mică de cât la Paris (la Paris 26%).

După religie copii născuți în anul 1891 au fost din părinți :

Ortodoxi 5.211 (5.194 români) sau 72.2% din numărul total al născuților,

Catolici 629 sau 8.7% din numărul total al născuților,

Protestanți 318 sau 4.4% » »

Armeni 3 sau 0.4% » »

Israeliti 1.053 sau 14.6% » »

Din cele 6.345 persoane încetate din viață în anul 1891 au fost :

Ortodoxi 4.908 (4.834 rom.) sau 74.2% din numărul total al morților

Catolici 529 sau 8.3% » »

Protestanți 220 sau 3.4% » »

Armeni 3 sau 3.4% » »

Mahometani 12 sau 0.19% » »

Israeliti 581 sau 9.1% » »

de religie necunoscută 92 sau 1.4% » »

De fapt locuitorii ortodoxi din Capitală au participat la mortalitate cu mai puțin de cât 74.2%, căci în acest număr sunt însumate multe persoane domiciliat în alte comune și decedate în spitalele Capitalei. În raport cu proporțiunea în care locuitorii de diferite religii participă la compunerea populațiunii Capitalei, Israeliti au natalitatea cea mai mare și mortalitatea cea mai mică.

Populația Capitalei a crescut prin născeri în anul 1891 cu 869 suflete. În cei din urmă 25 ani deficitul și excedentul născerilor din Capitală, după scăderea deceselor, a fost cel următor :

1867	deficitul născerilor	1.197
1868	»	167
1869	»	319
1870	»	2.852
1871	»	2.094
1872	»	2.126

1873	deficitul nascerilor	3.490
1874	»	500
1875	»	285
1876	excedentul nascerilor	832
1877	deficitul nascerilor	202
1878	»	1.839
1879	»	1.158
1880	»	410
1881	excedentul nascerilor	1.007
1882	»	474
1883	»	414
1884	»	754
1885	»	1.056
1886	»	784
1887	»	645
1888	»	430
1889	»	918
1890	»	870
1891	»	869.

Dacă analizăm excedentul nascerilor din anul 1891 constatăm, că el se compune din elementele următoare :

Ortodoxi 303 suflete (în anul 1890 252 suflete) sau 34.8⁰/₀.
din totalul excedentului (în anul 1890 28.9⁰/₀);

Catolici 100 suflete (în anul 1890 117 suflete) sau 11.5⁰/₀.
din totalul excedentului (în anul 1890 13.4⁰/₀);

Protestanți 98 suflete (în anul 1890 tot 98 suflete) sau 11.2⁰/₀.
din totalul excedentului (în anul 1890 tot 11.2⁰/₀);

Israeliti 472 suflete (în anul 1890 468 suflete) sau 54.8⁰/₀.
din totalul excedentului (în anul 1890 53.8⁰/₀);

armenii nu s'au înmulțit prin nașteri (3 născuți 3 morți);
mahometanii au avut un deficit de 12 suflete (0 născuți, 12 morți);
cu religiunea necunoscută s'au înregistrat 92 decese.

În cei din urmă 11 ani ortodoxii au participat la creșterea populațiunii prin nașteri, după scăderea deceselor, în proporțiunea următoare :

În anul 1881 cu 51.9% din numărul total al excedent. născerilor

»	1882	»	13.5%	»
»	1883	»	16.6%	»
»	1884	»	25.0%	»
»	1885	»	20.0%	»
»	1886	»	39.0%	»
»	1887	»	47.5%	»
»	1888	»	36.8%	»
»	1889	»	33.8%	»
»	1890	»	28.9%	»
»	1891	»	34.8%	»

Cele 6.345 persoane încetate din viață în Capitală în anul 1891 s'au aflat în etatea următoare:

De la naștere până la 3 luni 515 băieți, 394 fete, suma 809 sau 12.7% din numărul total al deceselor și 11.2% din numărul total al născerilor;

De la 3 luni până la 6 luni 174 băieți, 168 fete, suma 342 sau 5.3% din numărul total al deceselor și 4.7% din numărul total al născerilor;

De la 6 luni până la 1 an 262 băieți, 203 fete, suma 465, sau 7.3% din numărul total al deceselor și 6.4% din numărul total al născerilor;

De la 1 an până la 2 ani 233 băieți și 203 fete, suma 436 sau 6.8% din numărul total al deceselor și 6.0% din numărul total al născerilor;

De la 2 ani până la 3 ani 119 băieți și 120 fete, suma 239 sau 3.7% din numărul total al deceselor și 3.3% din numărul total al născerilor;

De la 3 ani până la 4 ani 62 băieți și 46 fete, suma 108, sau 1.7% din numărul total al deceselor și 1.4% din numărul total al născerilor;

De la 4 ani până la 5 ani 44 băieți și 39 fete, suma 83 sau 1.3% din numărul total al deceselor și 1.1% din numărul total al născerilor;

De la 5 ani până la 10 ani 68 băieți și 91 fete, suma 159,

saŭ 2.5‰ din numărul total al deceselor  i 2.2‰ din numărul total al nascerilor;

De la 10 ani p n  la 20 ani 161 de sex bărbătesc, 151 de sex femeesc, suma 316, saŭ 5.0‰ din numărul total al deceselor  i 4.3‰ din numărul total al nascerilor;

De la 20 ani p n  la 30 ani 358 de sex bărbătesc  i 179 de sex femeesc, suma 537 saŭ 8.4‰ din numărul total al deceselor;

De la 30 ani p n  la 40 ani 270 de sex bărbătesc  i 227 de sex femeesc, suma 497 saŭ 7.8‰ din numărul total al deceselor;

De la 40 ani p n  la 50 ani 354 de sex bărbătesc  i 204 de sex femeesc, suma 558 saŭ 8.8‰ din numărul total al deceselor;

De la 50 ani p n  la 60 ani 335 de sex bărbătesc  i 180 de sex femeesc, suma 515 saŭ 8.1‰ din numărul total al deceselor;

De la 60 ani la 70 ani 275 de sex bărbătesc  i 205 de sex femeesc, suma 480 saŭ 7.5‰ din numărul total al deceselor

De la 70 ani în sus 332 de sex bărbătesc  i 315 de sex femeesc, suma 647 saŭ 10.2‰ din numărul total al deceselor.

Numărul căsătoriilor înregistrate în Capitală în anul 1891 a fost de 1119 ( n anul 1890 de 1.179, în anul 1889 de 1.170, în anul 1888 de 1.092). Din cele 2.238 persoane căsătorite la oficiul stării civile al Capitalei aŭ fost după religieune:

Ortodoxi	în anul 1891	1.635,	în anul 1890	1.777,	
			în anul 1889	1.770,	
Catolici	»	»	147,	în anul 1890	110,
				în anul 1889	112;
Potestanți	»	»	58,	în anul 1890	76
				în anul 1889	68;
Israeliti	»	»	385,	în anul 1890	385
				în anul 1889	384.

 n raport cu numărul locuitorilor de diferite religiiuni, orto-

doxii se căsătoresc dar mai rar de cât Israelitiî; la numărul total al căsătoriilor în anul 1881 au participat :

Ortodoxii	cu	73.0 ⁰ / ₀ ,	în anul 1890	cu	75.2 ⁰ / ₀
Catolicii	»	6.5 ⁰ / ₀	»	»	4.6 ⁰ / ₀
Protestanții	»	2.5 ⁰ / ₀	»	»	3.2 ⁰ / ₀
Israelitiî	»	17.2 ⁰ / ₀	»	»	16.3 ⁰ / ₀ .

Totă populația Capitalei a avut în anul 1891 5.4 căsătorii la câte 1.000 locuitori, în anul 1890 5.6 căsătorii la câte 1.000 locuitori, în multe alte orașe mari ale Europei numărul căsătoriilor este de 9 și 10 la câte 1.000 locuitori.

În cei din urmă 14 ani nici numărul absolut al căsătoriilor, nici acela al căsătoriilor ortodoxe n'a crescut; s'au înregistrat la oficiul stării civile al Capitalei :

în anul 1878	1.141	căsătorii din cari	622	ortodoxe
»	1879	1.206	»	993
»	1880	1.244	»	901
»	1881	1.132	»	921
»	1882	1.114	»	924
»	1883	1.210	»	1.011
»	1884	1.105	»	816
»	1885	1.177	»	715
»	1886	1.070	»	832
»	1887	1.142	»	909
»	1888	1.042	»	848
»	1889	1.170	»	885
»	1890	1.179	»	889
»	1891	1.119	»	818

Menținem și astăzi opinia exprimată în rapoartele generale precedente, că cauzele micului număr de căsătorii ortodoxe sunt de natură economică, pe de o parte comerțul, industria, meseriile sunt în mare parte în mâinile străinilor, pe de alta funcționarii și numeroșii aspiranți la funcțiuni nu se căsătoresc în mare număr din cauza nesiguranței pozițiunii lor și a luxului femeilor. Dar mulți bărbați tineri, cari ar putea prin munca lor proprie să întrețină o familie, substituie concubinagiul căsă-

toriei legitime, scopul acestor uniuni timporare este însă nefecunditatea și pentru asigurarea ei se întrebuintează fără scrupul toate mijlocele.

Numărul mic de căsătorii nu este singura cauză care opresce crescerea mai repede a populațiunii, ci pe lângă această cauză conlucrează și numărul mic de copii ce se nasc în fiecare familie și numărul și mai mic al acelor cari rămân în viață. Pentru mulți scopul căsătoriei nu este fundarea unei familii, ci altul, multe femei măritate doresc să n'aibă copii și fac tot ce poate realiza această dorință. Causele natalității mai mari la israeliți sunt dependente de rasă, căci și în alte țări, mai ales în Germania, s'a constatat că Israeliții au mai mulți copii de cât creștinii.

Causa principală însă care face ca numărul locuitorilor indigeni ai Capitalei să rămâie staționar, este pe lângă micul număr al nascerilor marea mortalitate, provocată prin mai multe împrejurări, unele de natură igienică, altele de natură economică.

Causele mortalității însemnate de natură igienică sunt: nesalubritatea orașului, calitatea rea a apei de băut, lipsa de canalizațiune corectă, construcția și întreținerea vițioasă a latrinelor și hasnalelor, necurătenia multor strade și curți și mai ales hrana irațională a copiilor mici; cauzele de natură economică sunt: sărăcia unui număr însemnat al populațiunii, provenită din lipsa de prevedere și de economie, din luxul femeilor, scumpetea relativă a alimentelor de prima necesitate, a lapte-lui, a pâinei și a cărnii. O cauză ulterioară a mortalității însemnate este lipsa de căutare medicală la începutul bôlei, la mulți bolnavi medicul nu este adus de cât prea târziu, la alții el nu este chemat de loc, și cum am dîs mai sus, mulți bolnavi săraci zac necăutați în locuințele lor și nu chiamă pe medicul comunal, care ar veni și le-ar da ajutorul său medical dacă ar fi înștiințat.

Pentru combaterea mortalității excesive a populațiunii trebuie dar să conlucreăm cu toți, tot aparatul administrativ, tehnic și sanitar al Comunei trebuie să încordeze activitatea co-

mună, pentru îmbunătățirea mai grabnică a salubrității orașului, medicii comunalî în parte trebuie să dea medicinei preventive un loc larg pe lângă cea curativă și să povățuiască la toate ocașunile pe femeî asupra hranei raționale a copiilor, misiunea principală însă incumbă școleî, care trebuie să crească pe tineret la muncă și la economie și institutóarele nu vor putea combate luxul mai bine de cât prin exemplu, prin simplitatea portului. Inițiativeî private rămâne însă un câmp larg de activitate, în organizarea muncêi naționale, în înființarea de asociațiuni de consumațiune, în povățuirea bolnavilor sêracî asupra dreptului ce au la ajutorul medical gratuit, în aducerea la cunoscința administrațiunii a tuturor neajunsurilor sanitare, în sprijinirea morală și materială a tuturor întreprinderilor menite a îmbunătăți traiul populațiunii.

A N E X E.

1.

Consiliul de Igienă publică și de salubritate al Capitalei.

Președinte :

D. Orbescu D. Primarul Capitalei.

Vice-Președinte :

D. Felix I. Dr. Medic-șef al capitalei.

Membri :

D. Athanasiu Gr. dr. Medic comunal,
» Constantinescu P., med.-veter . Veterinar comunal,
» Demetriade G. dr. Medic comunal,
» Dufour, inginer sanitar . . . Șeful serviciului salubrității,
» Georgescu N. dr. Medic comunal,
» Mandrea G., architect . . . Șeful serv. construcțiilor,
» Orlénu C. dr. Medic comunal,
» Penescu C. dr. idem
» Roșu D. farmacist Farmacist proprietar,
» Roth M. dr. Medic comunal,
» Savini N. dr. idem
» Turbure Em dr. idem
» Varnali L. dr. idem
» Vincent L., med..veter. . . . Veterinar comunal,

Secretar :

D. Vraca I.

2.

TABELA

causelor deceselor înregistrate în Capitală în anul 1891.

	Bărb.	Fem.	Total
Congestiune cerebrală	3	2	5
Emoragia cerebrală	42	63	105
Comoțiune cerebrală	1	—	1
Meningita, meningo-encefalită	103	60	163
» tuberculósă	24	21	45
Fractura óselor craniului	5	1	6
Trism, tetan al copiilor	156	112	268
Tetan al adulților	4	—	4
Spasm, convulsii, eclampsia copiilor	41	33	74
Epilepsie	17	17	34
Idrocefal	—	3	3
Emiplegie, paraplegie	20	30	50
Ramoliment cerebral	3	5	8
Aterom cerebral	2	4	6
Embolie cerebrală	3	3	6
Fungus sarcomatos al duri-mater	—	1	1
Atrofia cerebrală	1	—	1
Demența, mania	—	2	2
Paralizia generală	23	11	34
Mielita, inflamația măduvei spinării	7	4	11
Tabes dorsalis	2	—	2
Ataxia locomotrice	4	—	4
Fractura coloanei vertebrale	5	—	5
Cardita, endocardita	9	11	20
Aterom generalizat	1	1	2
Ipertrofia cordului	2	1	3
Degenerescenta cordului	1	—	1
Alte leziuni organice ale cordului	81	79	160
Paralizia cordului, asistolie, sincopă	10	5	15
Aneurism al aortei, ruptură de aneurism	12	2	14
Aneurism al cordului	1	1	1
Ruptura cordului	1	—	1
Arterio-sclerosă	4	4	8

	Bărb.	Fem.	Total
Trombosa trunchiului cefalic	—	1	1
Gușă exoftalmică	—	1	1
Persistența orificiului lui Bottal	2	—	2
Cyanosa	3	—	3
Lymfadenie	4	—	4
Angina flegmonosă	1	—	1
» pultaceă	1	—	1
» difterică	9	13	22
Edem al glotei	—	4	4
Spasm al glotei	5	4	9
Laryngita	2	2	4
» tuberculosă	6	2	8
Cancer al laryngelui	1	—	1
Crup	20	13	33
Tuse convulsivă	49	55	104
Congestiune pulmonară	11	5	16
Bronchită	54	37	91
» capilară	25	13	38
Pneumonie, bronchopneumonie	506	422	928
Emfisem pulmonar	95	33	129
Gangrena pulmonară	3	—	3
Absces pulmonar	1	—	1
Cancer pulmonar	1	—	1
Emoragie pulmonară	12	4	16
Ftisie pulmonară	515	348	863
Tuberculosa miliară	—	1	1
Edem pulmonar	4	2	6
Asthma, angina pieptului	9	5	14
Pleurita, exsudat pleuretic	16	5	21
Empiem	2	1	3
Pio-pneumotorace	1	—	1
Idro-pneumotorace	2	—	2
Asfixia copiilor noi-născuți	2	—	2
» prin strangulație	3	1	4
» prin submersie în apă	8	1	9
» sub ovéz	1	—	1
» prin astuparea gurei	1	—	1
» prin tumori ai laryngelui	—	1	—
» prin cărbuni (oxid de carbon)	4	2	6
Gușă coloidă	1	—	1

	Bărb.	Fem.	Total
Dentițiune dificilă	5	5	10
Muguet	—	3	3
Stomatita gangrenosă	1	—	1
Camcer al limbei	3	—	3
Paralisia vălului palatin	—	1	1
Gastrita	8	9	17
Ulcer al stomachului	6	4	10
Cancer al stomachului	20	14	34
Enterita, Gastro-Enterita	381	307	688
» tuberculosă	4	3	7
Emoragie intestinală	1	1	2
Perforațiunea intestinelor	1	—	1
Paralisia intestinală	1	—	1
Invaginațiunea intestinelor	2	1	3
Tumori abdominale	1	1	2
Disenterie	45	39	84
Tiflita	2	—	2
Ernie incarcărată	8	5	13
Oclusiune intestinală	14	6	20
Tuberculoza intestinală	4	4	8
Tabes meseraică	6	4	10
Cancer al mesenterului	—	1	1
Cancer al rectului	2	1	3
Absces al ficatului	5	—	5
Ciroza ficatului	43	17	60
Colici epatice	—	1	1
Icter grav	2	2	4
Cancer al ficatului	7	4	11
Kyst idatic al ficatului	—	2	2
Ruptura ficatului	2	—	2
» splinei	2	2	4
Peritonita	15	19	34
» tuberculosă	4	1	5
Fistule anale	2	—	2
Anus artificial	1	—	1
Laparatomie exploratrice	—	1	1
Intoxicațiune prin alcool, delirium tremens	3	—	3
Intoxicațiune cu fosfor	—	2	2
» cu sublimat corosiv	1	1	2

	Bărb.	Fem.	Total
Intoxicațiune cu morfină	1	—	1
» cu sulfat de cupru	—	1	1
» saturnină	1	—	1
» cu acid fenic	2	—	2
» cu o substanță neuroste-			
nisantă	1	—	1
Pojar	17	13	30
Scarlatina	6	10	16
Influență	3	3	6
Febre tifoidă	65	48	113
Febre palustră	30	42	72
Febre continuă	2	3	5
Sifilis	12	11	23
Pelagra	3	—	3
Scrofule	17	22	39
Anemie	1	—	1
Rachitism	—	1	1
Purpura emoragică	—	1	1
Scorbut	—	1	1
Inanițiune	5	2	7
Debilitate congenitală	124	111	235
Marasm infantil	7	2	9
» senil	208	233	441
Diabet	2	4	6
Uremie	7	5	12
Piemie	4	3	7
Septicemie	3	6	9
Infecțiune purulentă	4	—	4
Reumatism	—	4	4
Artrita	1	—	1
Antrax	1	2	3
Răpciugă (morvă, maliasm)	1	—	1
Turbare (rabie, lyssa)	6	2	8
Morbul lui Brigt	10	10	20
Albuminurie	12	6	18
Glycosurie	—	1	1
Nefrita	41	29	70
Polinefrită	2	—	2
Hydrops, anasarcă, ascit	15	11	26

	Bărb.	Fem.	Total
Calculi vesicale	2	—	2
Cancer al vesiceî	2	—	2
Cistita	2	—	2
Infiltraţiune urinosă	8	—	8
Incontinenţa urinei	1	—	1
Ematurie	1	—	1
Metrita, perimetrita	—	4	4
Metroperitonita, pelvipertonita	—	3	3
Peritonită puerperală	—	3	3
Febre puerperale	—	14	14
Eclampsie puerperală	—	11	11
Emoragie din facere	—	2	2
Emoragie din placenta praevia	—	1	1
Alte afecţiuni puerperale	—	2	2
Metroragie	—	1	1
Cancer al mamelei	—	6	6
Cancer al uterului	—	54	54
Epiteliom al uterului	—	1	1
Miom uterin	—	3	3
Fibrom uterin	—	1	1
Ematocel periuterin	—	3	3
Fistulă vesico-vaginală	—	1	1
Kyst al ovarului	—	2	2
Difteria organelor genitale	—	1	1
Flegmon	4	—	4
Absces	1	—	1
Erysipel	13	2	15
Pemfigus	3	1	4
Noma	—	1	1
Cancer diferitelor organe	7	3	10
Adenită cervicale	—	1	1
» tuberculoasă	—	2	2
» inguinale	1	—	1
Sarcom	2	2	4
Lypo-sarcom	1	—	1
Epiteliom al gâtului	1	—	1
Combustiune	7	11	18
Trăsnit de fulger	1	—	1
Congelaţiune	6	—	6

	Bărb.	Fem.	Total
Vulneri contuse	2	—	2
» tăietate	8	—	8
Călcăt de tren	—	1	1
Vulneri prin armă de foc	11	—	11
Ulcer cronic	—	1	1
Gangrena senilă	3	—	3
» diferitelor organe	4	4	8
Coxalgie	—	1	1
Caria óselor	1	—	1
Osteo mielita	2	1	3
Periostita femurului	—	1	1
Necroza maxilarului	1	—	1
Morbul lui Pott	1	1	2
Tumóre albă	—	1	1
Flegmasia albă dolens	—	1	1
Fractura colului femoral	1	—	1
Diferite fracturi de óse	7	—	7
Neviabili	20	19	39
Născuți-morți, aborturi	190	127	317
Moribunđi, diagnose nedeterminate .	270	99	369
	<u>3.769</u>	<u>2.893</u>	<u>6.662</u>

3.

PRIMĂRIA ORAȘULUI BUCURESCI

SERVICIUL SANITAR

Ordonanță.

Având în vedere că mai mulți meseriași, precupeți și alți comercianți au în serviciul lor un număr însemnat de ucenici și servitori, fără a dispune de locuințe destul de spațioase pentru adăpostirea lor și că acești ucenici și servitori, atât din cauza aglomerațiunii în locuințe neîncăpătoare, precum și din cauza alimentațiunii insuficiente, a muncii excesive și a altor neajunsuri igienice, se bolnăvesc în mare număr, că mai ales servitorii olteni mai junii ai precupeților sunt însărcinați de stăpânii lor cu transportarea de poveri prea grele;

Aușind Consiliul local de igienă și salubritate publică;

Vedând cele prescrise de art. 68 și 69 din legea comunală și de art. 12 și 13 din legea sanitară;

Având în vedere ordonanțele acestei Primării cu No. 14.848 din 25 Septembrie 1879 și 35.863 din 6 Octombrie 1887;

Sub-semnatul Primar am ordonat:

1. Meseriași, precupeții și comercianții în genere, cari țin în serviciul lor călfi, ucenici sau servitori, sunt obligați a le procura locuințe sănătoase, alimente bune și suficiente, îmbrăcăminte și încălțăminte. Nu este permis nici unui meseriaș, precupeț sau alt comerciant a tine mai mulți ucenici sau servitori de cât poate adăposti în locuința sa fără vătămarea sănătății lor. Nu este permis a se grămădi într'o cameră mai mulți ucenici sau servitori de cât încape, fără înghesuială și fără suprapunere de paturi. Nu este permis precupeților și meseriașilor a împovăra servitorii și ucenicii lor mai junii cu poveri mai grele.

2. Fabricanții și meseriași nu vor primi ca ucenici și ca servitori copii în etate prea frageță sau de constituție slabă.

3. Meseriași și precupeți vor înștiința pe medicul comunal al secțiunii în care locuiesc sau vor chema un medic particu-

lar, în cas când s'ar bolnăvi un ucenic sau servitor aflat în serviciul lor, pentru ca să'i dea ajutorul medical necesar.

4. Medicii comunali și comisarii sanitari vor face visite periodice locuințelor în cari sunt aglomerați mai mulți ucenici sau servitori și vor constata prin procese-verbale contravențiunile descoperite cu ocasiunea acelor visite, precum și cele constatate cu ocasiunea excursiunilor prin oraș.

5. Cei cari vor contraveni ordonanței de față vor fi pasibili de penalitățile prescise de lege, iar localele nesănătose și neîncăpătoare, în cari sunt locuiți ucenici și servitorii, se vor închide.

No. 3.843. 1891, Ianuarie 22.

4.

PRIMARIA ORAȘULUI BUCURESCI

SERVICIUL SANITAR

Ordonanță.

Având în vedere că unele bóle infecțioase se transmit prin intermediul uneltelor și instrumentelor de cari se servă bărbierii coaforii și sub-chirurgii;

Auđind Consiliul de igienă publică și de salubritate al Capitalei;

Având în vedere art. 12 și 13 din legea sanitară;

Noi, Primarul Capitalei, am ordonat :

1. Persónele care lucrăză în oficinele sub-chirurgilor, coaforilor și bărbierilor vor fi cât se póte de curate, sănătose și neatinse de nici o bólă de pele contagiósă, mai cu osebite pe mâini, pe figură sau pe cap, ele se vor spăla cu săpun pe mâini înainte de a începe orice lucrare.

2. Bricele, fórfecele și cele-l'alte instrumente de metal vor fi înainte de întrebuințare afundate într'o soluțiune de acid carbolic 3% și apoi în apă ferbinte, unde vor sta cel puțin câte 2 minute, după acesta vor fi șterse cu vată antiseptică.

3. Periile, peptenii și tóte cele-l'alte unelte necesare pentru toaletă vor fi bine curățate după fie-care întrebuințare și se vor spăla în fie-care séră cu leșie și cu săpun.

4. Șervetele și toate celelalte albituri vor fi cât se poate de curate și cât de des spălate.

5. Părul care provine din tunsore se va aduna imediat după operațiune și se va depărta din oficiină.

6. E cu totul interzis ca lucrătorul în timpul tunderei să se peptănească să și fixeze peptenele în părul capului său.

7. În caz când vre-un client va fi tăiat cu briciul în timpul rasului, imediat se va lua o bucăciță de vată fenicată înmuiată în soluțiune de acid fenic 3% cu care se va șterge tăietura și se va apăsa asupra ei.

8. Lighianele și celelalte unelte se vor spăla după fie-care întrebuințare și se vor afla tot-d'auna în stare curată.

9. Publicul se înștiințează că cosmeticul solid în formă de baston de care se servă succesiv mai multe persoane poate deveni vătămător sănătății.

10. Sub-chirurgii, înainte de a procede la punerea ventuselor și la alte operațiuni de mică chirurgie, sunt obligați ca să spele mai întâi pelea la locul de operațiune cu săpun și cu apă caldă, apoi să desinfecteze acest loc cu o soluțiune de acid carbolic 3%.

11. Toate instrumentele de mică chirurgie precum scarificatorul, lanteta, paharele de ventuse și altele, trebuiesc desinfectate înainte de operațiune prin ținerea lor în apă ferbinte și spălarea cu o soluțiune de acid carbolic 5%.

12. Aceste instrucțiuni sunt obligatorii și pentru pedicuri (cei ce se ocupă cu tăierea bățăturilor).

13. Bărbierii și coaforii vor avea instrumente și unelte osebite pentru raderea și peptănarea celor decedați.

14. Fie-care medic comunal în circumscripțiunea sa, va inspecta cel puțin de 12 ori pe an oficinele de mică chirurgie, de bărbieri și coafori (friseri) pentru a observa dacă prezenta ordonanță este păzită.

Ordonanța de față va fi afișată în toate oficinele sub-chirurgilor, bărbierilor și coaforilor, într'un loc expus la vederea vizitatorilor.

5.

PRIMĂRIA ORAȘULUI BUCURESCI

SERVICIUL SANITAR.

Publicațiune

Noi, Em. Protopopescu-Pake, Primarul Capitalei, vedând că există în Capitală o mortalitate excesivă a copiilor ilegitiimi în general și a copiilor proprii ai doicelor în special;

Auđind Consiliul de igienă publică și de salubritate al Capitalei;

Avënd în vedere art. 13 din legea sanitară și art 66, 68 și 70 din legea comunală;

Vedënd încheierea Comisiunei interimare a Comunei Bucuresci, din 14 Maiu 1888 și aprobarea d-lui Ministru de Interne dată prin adresa No. 9.744 din 4 Iulie 1888;

Public din nou spre cunoscința cetățenilor următorul regulament :

REGULAMENT

pentru privegherea copiilor în etate până la 6 ani, crescuți afară din casa părintescă.

Art. 1. Orî-cine va voi să iea în locuința sa un copil străin mai mic de 6 ani, pentru a-l cresce, va cere, pentru acêsta permisiunea Primăriei Primarul delegă medicului-șef al Capitalei dreptul de a da în casuri ordinare acêstă permisiune. In casuri când medicul-șef va crede că nu se pôte aproba cerearea, el va raporta Primarului care va decide.

Art. 2. Petițiunea prin care se va cere permisiunea de a se putea primi în casă un copil străin pentru a-l cresce va conține: arătarea numelui, locuinței și ocupațiunea petiționarei, (dacă petiționara are bărbat este necesar ca și bărbatul să subscie petițiunea drept consimțimint), numele și etatea copilului conform cu buletinul de nascere, numele și locuința părinților.

Art. 3. Permisieunea se va da numai persónelor cari dispun de o locuință sănătoasă, și care se află în condițiuni spre a putea

îngriji bine de copilul luat în creștere. Permisieunea se va da înseris pentru fie-care cas a-nume.

Art. 4. Permisieunea este valabilă numai pentru locuința pentru care s'a liberat; la fie-care schimbare de domiciliu al crescătorei se va cere permisieune din nou.

Art. 5. Primarul sau medicul-șef ca delegatul Primarului pot retrage permisieunea dată, dacă copilul nu este bine îngrijit, dacă doica unui copil de țîță se află în condițiuni, cari nu permit alăptarea ulterioară fără pericol pentru doică sau pentru copil.

Art. 6. Serviciul sanitar al Primăriei va ține un registru al copiilor, pentru care s'a dat permisieunea ca să fie crescuți afară din casa părintescă. Revizorul copiilor găsiți și orfanî va inspecta acești copii de o potrivă cu copiii găsiți și orfanî îngrijiți de Primărie.

Art. 7. Fie-care medic comunal va primi o listă a copiilor din secțiunea lui, cari sunt crescuți cu permisieunea Primăriei afară din casa părintescă și-i va visita în casuri ordinare la câte trei luni o dată. În cas de mörte a unui asemenea copil medicul comunal va nota pe buletinul de deces, destinat pentru medicul-șef, dacă îngrijirea rea a contribuit la mörtea lui.

Art. 8. Pentru copii care în momentul publicării acestui regulament sunt deja dați la creștere afară din casa părintescă, crescătorele vor cere permisieunea Primăriei în timp de două luni.

Art. 9. Persónele cari vor lua în creștere copii până la 6 ani, fără permisieunea Primăriei, sau cari nu vor îngriji bine acei copii, vor fi date judecătii.

Acest regulament votat de Consiliul de Igienă publică și de salubritate al Capitalei în ședința de la 1 Aprilie 1886, încuviințat de Comisia interimară a Comunei în ședința din 14 Maiu 1888, și aprobat de d. Ministru de Interne, prin adresa No. 9.744 din 4 Iulie 1888, se va pune în lucrare cu începere de la 1 Octombrie 1888.

No. 22, 697. 1891, Maiu 23.

6.

PRIMĂRIA OAȘULUI BUCURESCI

SERVICIUL SANITAR

Ordonanță.

Subsemnatul Primar,

Considerând că unii fabricanți de apă gazeasă din Capitală se serv de unelte necurate și de proceduri vițioase, cari compromit puritatea produsului lor și că s'a pus în comerț apă gazeasă în sifone fabricate de amestecături de metale cari conțin cantități mari de plumb;

Având în vedere art. 71 din legea comunală și art. 13 și 123 din legea sanitară;

Aușind părerea Consiliului local de igienă și de salubritate publică;

Am ordonat cele următoare:

1. Nimeni nu pôte deschide o fabrică de apă gazeasă fără permisiunea Primăriei.

2. Apă gazeasă se va fabrica în aparate curate, bine nichelate, bine întreținute. Fabricanții vor întrebuința numai apă curată, adică apă de rîu filtrată de la serviciul municipal de apă, ea va fi liberă de piatră acră și de alte substanțe străine.

3. Acidul carbonic liquid (condensat) ce se va întrebuința va fi de puritate absolută.

4. Marmora, dolomitul și creta, cari servă pentru producerea acidului carbonic, se vor spăla cu apă curată, înainte de a se infunda cu acide concentrate.

Acidul carbonic produs în acest mod se va spăla bine; fabricantul va îngriji ca apa gazeasă să fie cu totul liberă de acid sulfuric și de alte acide cari aș servit pentru degajarea acidului carbonic.

5. Flacónele cu sifóne nu vor conține de cât apă gazeasă pură. Apa gazeasă amestecată cu siropuri nu se pôte vinde în sticle cu sifóne, ci numai în sticle ordinare fără sifóne, bine astupate cu dop de plută sau de sticlă.

6. Căpățîna sifonului va fi de cositor. Este cu totul oprită

întrebuințarea de sifóne de plumb, precum și de cositor cu plumb sau de alte aliage cu plumb, dacă plumbul se află în acele aliage într'o proporțiune mai mare de cât 5 părți plumb la 100 părți cositor, iar canula interioară din căpățina sifonului va fi de cositor curat.

7. Este oprită vîndarea apelor gazóse amestecate cu siropuri artificiale (adică cu imitațiune de siropuri de fructe) colorate cu diferite substanțe colorante vătămătóre sănătăii.

8. Fabricanții și vîndătorii de apă gazósă cari vor contraveni acestei ordonanțe vor fi dați în judecată și fabrica li se va închide. Vîndarea apei gazóse amestecată cu siropuri artificiale colorate cu anilină sau cu alte substanțe vătămătóre sănătăii, precum și vîndarea apei gazóse care conține plumb, din cauza marelui cantități de plumb din sifónele în cari se conservă sau din aparatele în cari se fabrică, se va pedepsi cu închisóre de la 15 zile pînă la 2 luni, conform art. 247 din Codul Penal.

No. 24.987. 1891, Iunie 3.

7.

Filtrul Fr. Breyer.

**Raportul cu No. 177 din 15 Aprilie 1892, către Domnul
Primar al Capitalei.**

Domnule Primar,

În timpul vacanțelor de Pasce, cu ocasiunea excursiunii ce am făcut la Viena, am examinat acolo, conform ordinului verbal ce 'mă-ați dat, filtrul iuventat de d-l Inginer Fr. Breyer și am studiat chestiunea, dacă acel filtru póte servi pentru alimentarea Capitalei cu apă. Cestiunea ne fiind numai de competența Igienei, m'am informat tot de odată asupra aprecierilor cu cari autoritățile tehnice și igienice din Viena au primit această invențiune și asupra valorii practice pe care administrația publică 'i atribue în momentul de față, când se studieasă complectarea alimentațiunei cu apă a capitalei imperiului austriac.

D-l inginer Frideric Breyer a inventat un filtru, care permite filtrarea perfectă a apelor curgătóre necurate. Filtrațiunea după metoda d-lui Breyer constă în două operațiuni, la cea d'întăiu.

pe care d-sa o numesce antefiltrațiune, apatrece printr'o pânză désă de bumbac, întinsă d'asupra unei plăci metalice găurite, care reține materii mai gróse suspendate în apă, și apoi la a doua operațiune apa ast-fel limpedită trece prin adevăratul filtru, care constă tot dintr'o pânză de bumbac întinsă d'asupra unor plăci găurite de cositor, dar acoperită cu un strat subțire de pulvere de asbest (amiant), compusă din fibre fórt fine; asbestul preparat se depune pe pânză prin presiune, cu ajutorul unei pompe care trece prin acea țesătură de bumbac o cantitate de apă, care conține în suspensiune pulvere de asbest preparată după un metod special; acest metod este secretul d-lui Breyer. D-l Breyer închide într'o cutie metalică câte o baterie de 20 asemenea filtre, din carē fie-care element are o suprafață filtrantă de aprópe 100 decimetri pătrați și tótă bateria o suprafață de 19 metri pătrați.

Cercetările facute în Institutul de Igienă și în Laboratorul de Bacteriologie al facultăței de Medicină din Viena, precum și cele întreprinse în Institutul de Igienă al facultăței de medicină din Buda-Pesta, constată că filtrul d-lui Breyer póte purifica într'un mod perfect apa necurată, că diferite microorganisme nu trec prin acel filtru.

D. inginer Fr. Breyer și-a asigurat proprietatea invențiunii prin patente luate în mai multe state, și la Viena s'a format un consorțiu pentru exploatarea ei industrială (Hof No. 7). Acest consorțiu a înființat la Viena o mică fabrică în Moserstrasse 13 și a instalat într'o baracă, construită pentru acest scop la malul Dunării, la Donauspitz aprópe de Nussdorf, un aparat mai spațios cu mașina cu aburi pentru executarea de experimente pe o scară mai mare. Sub-semnatul am asistat la unele din aceste încercări, esecutate cu filtre de dimensiuni mai mari; apa care a servit pentru aceste încercări n'a fost prea necurată și a dat în 24 ore pentru fie-care metru patrat al filtrului 26 metri cubi de apă, prin urmare aprópe de 8 orē atâta cât dă obicinuit un filtru de nisip.

Cutie metalică (cazanul) în care este închisă bateria filtrantă se află în comunicațiune cu un tub pentru aducerea asbestului pulverizat suspendat în apă, cu un alt tub pentru aducerea apei necurate care urmăză a se filtra, cu un al treilea tub pentru introducerea de vaporē de apă, necesariē pentru sterilisarea aparatului, apoi cu un al patrulea tub pentru scurgerea apei filtrate, cu un al cincilea pentru scurgerea apei necurate resul-

tate din spălarea aparatului, și în fine cu un al șeselea tub pentru eșirea aerului din aparat.

Filtrele de asbest ale d-lui Fr. Breyer lucrează bine timp de două zile, a treia zi, după ce sunt acoperite cu materiile solide depuse din apă, filtrațiunea devine foarte dificilă și atunci filtrele se curăță cu ajutorul unor perii speciale, stratul de asbest se depărtază, filtrul se spală și se sterilizează printr'un curent de vaporii fierbinți de apă introdus în baterie. După terminarea acestei purificațiuni pânza de bumbac se îmbracă din nou cu un strat filtrant de pulvere (de fibre fine) de asbest, care se depune din nou pe pânză prin presiunea unei pompe, în modul arătat mai sus. Asbestul necurat, depărtat după suprafața filtrelor, se poate steriliza prin fierbere și apoi se poate întrebuința din nou. Curățirea filtrelor este o manipulațiune dificilă, la întrebuințarea filtrelor Breyer pentru alimentarea unui oraș mare curățirea cu mâna ar trebui să se înlocuiască prin curățire cu mașina; o asemenea mașină nu s'a inventat până astăzi, dar d. Breyer crede că construirea și întrebuințarea ei n'ar fi dificilă. Asemenea poate nu se va putea împiedica în timpul verei ridicarea temperaturii apei filtrate cu filtrul Breyer.

Fabrica de filtre din Moserstrasse 13 este un mic așezământ, unde de o cam dată se pot fabrica numai filtre mai mici. Dacă un oraș mai populat va comanda un număr mai mare de filtre de dimensiuni mai considerabile, atunci consorțiul pentru exploatarea invențiunei voesce a se pune în legătură cu o fabrică mare de ferărie, (mi s'a numit o casă din Buda-Pesta), care ar alcătui căldările (cutiile de fer) necesarii precum și la cas de trebuință mașinele cu aburi.

Făcând comparațiunea între filtrul de asbest al d-lui Maignen, cu care s'a făcut la București experiențe repetate în prezența d-v., Domnule Primar și între filtrul de asbest al d-lui Breyer, constat pe de o parte că cel din urmă purifică ape necurate într'un mod mai perfect de cât acela al d-lui Maignen, el ar prezenta însă o nesiguranță care este comună amândora acestor filtre: până astăzi nici un oraș mare n'a recurs la unul din aceste două filtre pentru alimentarea în proporțiuni largi și dacă noi vom face începutul cu această inovațiune, atunci probabil noi vom aduce servicii însemnate altora, nu nouă, căci vom fi cei d'întâiu cari vom experimenta pe scară mare și alții vor învăța de la noi, vor înlătura greșelile pe cari de sigur le vom comite. S'ar putea obiecta că cine-va trebuie să facă începutul cu această invențiune, că cu raționamentul expus de subscrisul

un progres nu este realizabil. Așa este, dar subsemnatul sunt de părere că nu noi trebuie să începem, căci n'avem timp de pierdut, vara a venit și d-vastră Domnule Primar știți în ce stare tristă se află serviciul nostru de apă.

Alimentarea unei Capitale cu filtrul Breyer aparține viitorului, după perfecționarea acestei invențiuni ea va aduce Igienei publice servicii însemnate, noi însă trebuie să îndreptăm repede tot ce am neglijat în anul decurs. Consorțiul filtrelor Breyer ar putea să ne dea apa filtrată póte în anul 1893, în nici un cas în anul acesta.

Subsemnatul vă rog dar, Domnule Primar, ca să numiți o comisiune compusă din persoane competente, care să vă propune de urgență măsurile necesarii, pentru înlăturarea lipsei momentane de apă, căci nici de la filtrul Maignen, nici de la filtrul Breyer nu putem accepta o îndreptare grabnică a lipsei de apă curată.

În momentul de față autoritățile competente din Viena studiază asemenea diferite proiecte pentru complectarea alimentării cu apă a Metropolei Austriei. Cantitatea apei de isvor adusă din munți, cu care Viena este alimentată, scade succesiv și pentru îndreptarea lipsei de apă se propun două mijloce: unul constă în amestecarea apei de isvor cu apă foarte curată, scosă în depărtare de la oraș, la Steinsfeld lângă Wiener-Neustadt, din nisce galerii și puțuri profunde, cel-lalt proiect propune două serii de conducte de apă diferite, înființarea pe lângă conducte de apă bună de băut de alte conducte, cu apă de calitate inferioară, de apă de Dunăre, filtrată prin filtrațiune naturală, care să serve numai pentru stropirea stradelor, udarea plantațiilor, și spălarea canalelor. Filtrul Breyer este dar de o cam dată lăsat la o parte, administrațiunea publică de o cam dată nu-l are în vedere pentru alimentarea orașului Viena.

Primiți, vă rog, Domnule Primar, asigurarea distinse mele considerațiuni.

Medic-Şef, **D-r. I. Felix.**

8.

RAPORTUL

comisiunii comunale asupra alimentării Capitalei cu apă,
din 20 Aprilie 1892.

Sub-semnații convocați în ziua de 18 și 19 Aprilie 1892, de d-l Primar al Capitalei, spre a ne pronunța asupra cestiunei alimentării cu apă potabilă a orașului, adică a opina dacă trebuie să se mențină sistemul de filtrațiune prin filtre de nisip sau dacă este necesar a se abandona acest sistem spre a se înlocui cu unul din filtrele mecanice inventate de curând și dintre cari cele mai importante, care au fost oferite Primăriei sunt: filtrele sistem Fr. Breyer (din Viena), sistemul Maignen (din Londra și Paris), Filtrul Sonnenschein (Viena) și filtrul dr. Gerson (Hamburg), ne-am pronunțat pentru menținerea filtrelor de nisip, rămânând ca Comuna să le perfecționeze și să le sporască după cum se va arăta mai la vale, spre a se obține o apă mai bună și mai abundentă.

Numai d. inginer Dufour s'a pronunțat pentru adoptarea filtrelor mecanice, suprimându-se filtrele existente și în cas când nu se vor admite filtrele mecanice, d-sa crede că nu e altă soluțiune posibilă de cât construirea a 4 noi filtre de nisip, lung fie-care de câte una mie metri.

Mai înainte de a explica în scurt sistemul actual și modificările și sporirile necesare, indicăm aci motivele pentru cari suntem contra filtrelor mecanice.

1. Filtrul *Maignen*, compus dintr'o țesătură de asbest acoperită cu pulvere de cărbuni, nu reține microbi mai bine de cât filtrele de nisip, ci din contră din încercările făcute de d. prof. V. Babeș a rezultat, că după filtrarea apei cu filtrul Maignen apa a mai conținut un număr prea mare de microbi (a se vedea Raportul No. 413 din 9 Martie a. c. al d-lui prof. V. Babeș).

2. Filtrul *Breyer*, compus din niște pânze de bumbac acoperite cu pulvere de asbest, în adevăr reține microbi și purifică apa perfect, după cum se vede din raportul No. 177 din 15 Aprilie a. c. al d-lui dr. Felix, medic-șef al Comunei, care a fost present la facerea experiențelor din Viena, dar acest filtru funcționează bine numai două zile. După trecerea acestui timp

el se curăță cu perii, se spală și se sterilizează și se îmbracă din nou cu pulbere de asbest. Această procedură este foarte complicată și face dar întreținerea și exploatarea dificilă.

3. Filtrul *Sonnenschein* filtrează apa printr'un strat de celuloză, interstițiile acestui filtru sunt prea mari și nu pot reține unui corpusculi prea mici; aparatul este imperfect și se strică lesne.

4. Filtrul *Gerson* se compune din 2 aparate, cel d'întâiu, un filtru pentru materiile mai groase, este umplut cu bureți îmbrăcați cu tanat de fer; al doilea filtru pentru materiile mai fine, conține piatra *ponce* (Bimstein) și nisip. Asupra acestui filtru n'avem experiențe personale, îl cunoșcem numai din literatura hidrologică, în care nu i-se recunoște o valoare mare.

Nici unul din aceste filtre mecanice n'a fost până ađi încercat pe o scară mai mare pentru alimentarea unui oraș întreg.

Suprimarea filtrelor existente și introducerea de filtre mecanice nu se poate face de cât prin noui cheltueli, și nici măcar un ante-proiect nu s'a prezentat și nici chiar o evaluare sumară, așa că este imposibil ca cine-va să-și facă o idee de costul final.

Experiențele făcute în mic daū tot-d'a-una rezultate mai bune, fiind-că ele se fac cu mai mare îngrijire și în orî-ce cas este riscat a conchide cu siguranță asupra rezultatelor ce ele ar putea da într'o instalație mare.

În fine, dacă s'ar adopta filtrele mecanice, lucrările poate s'ar termina la finele anului 1893, dacă nu în 1894, de ore-ce nici nu există vre-o fabrică care să furnizeze în timp scurt un număr suficient de filtre mecanice de dimensiuni mai mari, și dacă rezultatele finale n'ar corespunde așteptărilor, pe lângă paguba materială, s'ar mai înregistra încă două ani perduți și tocmai această eventualitate trebuie înlăturată cu orî-ce preț, căci, alt-fel alimentarea cu apă ar deveni pentru Capitală o adevărată calamitate.

Pentru toate motivele arătate mai sus, cărora nu se poate opune experiența, de ore-ce, precum am đis, nici un oraș mare n'a recurs la vre-un asemenea sistem de filtre pentru alimentare în proporții întinse, suntem în contra adoptărei filtrelor mecanice și recomandăm menținerea filtrelor cu nisip, care trebuiesc sporite și perfecționate.

Mai la vale dăm mai întâiu o descriere sumară a instalațiunei actuale de alimentare cu apă filtrată prin filtre de nisip, indicând principalele defecte și apoi vom arăta ce este de făcut pentru ameliorarea acestui sistem, spre a avea apă potabilă și suficientă.

1) *Instalațiunea actuală pentru adueerea apelor filtrate în oraș cuprinde:*

1. Un sistem de **basine de decantațiune**, primind la cotă 120,10 apă din Dâmbovița la circa 18 kilometri în sus de oraș, *destinate la o clarificație prealabilă a apelor* prin depunere.

Basinele de decantare, ce sunt situate pe valea Arcudei, sunt în număr de trei, având fie-care 1.050 metri lungime și profilele transversale arătate în schiță; o lărgime la fund de 15,50 m., la capul de sus, și de 11,50 la cel de jos, cu talusuri de 60° în raport de verticala (adică $1\frac{1}{2} : 1$), pentru o înălțime de apă de 2,90 la capul de sus și de 4,00 m. la cel din vale, putând conține împreună 220.000 m. c. apă, rămânând maluri de 1,00 m. înălțime d'asupra apei (aceste maluri actualmente sunt mult mai mici), iar un singur basîn conține d'asupra puțului apă decantată 48.990 m. c., așa dar mai mult de cât 40.000 m. c., cantitate care s'a admis ca maximul necesar unei populațiuni de 200.000 locuitori.

Având trei basine, se pôte reduce vara timpul decantărei, în caz când apa nu e prea turbure, la minimul de 24 — 18 ore, căci clarificarea în basine e numai prealabilă și sumară.

2. **Un sistem de filtre**, aședate imediat în jos de basinele de decantare, având de obiect de a completa clarificarea apelor și d'a le purifica cu desêvêrșire

Filtrele sunt în număr de două, lungi fie-care de 1,025 m. (lungimea de filtrare atinge circa 1.000 m.) și largi de 10.00 m., Suprafața stratului filtrant fiind la cota 119,00 m. și nivelul apei putând atinge cota 121,00 m. urmêză că fie-care filtru pôte conține 20.500 m. c. apă.

Stratul filtrant se compune din o superpozițiune de jos în sus de:

0,43 pietriș, în grosime de la 60—100 m/m

0,20 » » » 20—30 »

0,20 » » » (6)—10 »

0,30 » » » 2—4 »

0,90 » » » $1\frac{1}{3}$ —1 » în urmă s'a di-

2,03 în total vizat și acêsta în 2 ca-
tegorii.

Admisiunea apei decantate din basine în filtre se face prin galerii (conducte înzestrate de stăvilare).

Sub stratul filtrant al filtrelor, în direcțiunea longitudinală a fie-cărui filtru, este stabilit un canal de beton de 0,50 dia-
metru interior, care primesce apa filtrată pentru a o conduce

prin (5) tuburi transversale de acelaș diametru, într'o galerie, care pôte fi privită ca începutul conductei generale, ce conduce apa la rezervorul de la Cotroceni.

3. **Rezervoriul de la Cotroceni** este subteran, zidit în beton și boltit, având radierul la cota 120 m., 85, iar nivelul apei la 160 m., 00.

Pentru ca distribuțiunea apei în oraș să nu fie expusă la întreruperi în caz de reparări la apeduct, s'a proiectat rezervoriul cu opt compartimente, de o capacitate totală egală cu consumațiunea zilnică prevădută de proiect, adică de 40 mii m. c. Esecutive sunt numai două compartimente pentru 10.000 m. c., rămânând ca restul să se construiască mai târziu.

4. **Uzina hydraulică.** În jos de căderea de apă de la Cotroceni se află instalate 4 turbine a 190 cai putere; din cari 2 servesc a pune în mișcare 2 grupuri de pompe, cari primesc apa filtrată din rezervoriu prin nisce conducte de fontă, și o împing cu o presiune de 30 m. în conductele de distribuție din oraș.

Fiecare grup de pompe pôte debita pe secundă 300 litri.

5. **Rețeaua conductelor** de fontă pentru distribuțiunea apei în oraș.

6. **Turnul de apă** pentru presiune și compensațiunea consumațiunii maxime, precum și pentru a evita spargerea tuburilor (prin loviturile de Bellier).

Descripțiunea și indicarea funcționării organelor indicate sub cele 6 numere, se pôte vedea din diferitele memorii și planuri ce se află în arhiva serviciului tehnic al Comunei.

Aceste lucrări pentru alimentarea orașului cu apă se pot, în medie, considera ca fiind terminate de acum trei ani, de când cele indicate sub cele d'întâiu 5 numere sunt în exploatare.

II. Defectele și remediarea lor. Complectări.

Din cauza lipsei de bani, proiectele s'aû întocmit în mod economic, așa că de la început se puteau prevedea unele defecte ale instalațiunii. Experiența făcută în timp de 3 ani de exploatare a pus acele defecte în evidență și a dovedit și altele noi, cari nu se puteau prevedea.

În scurt vom arăta mai întâi defectele principale ale basinelor de decantare și mai cu deosebire ale filtrelor și apoi vom indica ce e de făcut pentru a se îndrepta, pe cât e posibil, acele defecte și cari lucrări sunt de complectat.

1) Defectele.

a) *Defectele basinelor de decantare* sunt: lipsa de pereuri la

talusuri și de pardoselă la fund, așa că din cauza lipsei acestor lucrări pot crește în apă cu înlesnire vegetale, cari pot strica apa, ceea ce însă, până acum, nu s'a produs mai' de loc, de aceea nu insistăm, spre a se face aceste lucrări costisitoare și trecem la neacoperirea basinelor, ceea ce este un defect sau o lucrare necompletă din cauza lipsei de fonduri sau lipsei de prevedere.

Basinele nefiind acoperite și apa pentru a se decanta stagnând după împrejurare 48—18 ore, în timpul verei prezintă două inconveniente: încălzirea ei și înmulțirea rapidă a microbilor, ambele vătămătoare și neplăcute consumatorilor.

b) *Defectele filtrelor* sunt: lipsa de pardoselă la fund, existența pereților de lemn și lipsa de acoperemint. Lipsa de pardoselă la fund cauzează transformarea pământului în mocirlă, slăbește dar terenul și poate produce infundarea tuburilor colectorii. Pereții de lemn sunt supuși putreziuni și cauzează stricăciunea apei. Lipsa de acoperemint încălzește vara apa și mai înmulțește microbii și o expune iarna la înghețare. Insuficiența debitului.

Așa dar întreaga construcție a filtrelor este defectuoasă și lasă să se piardă multă apă decantată și filtrată.

2. Remedierea.

Pentru eliminarea defectelor arătate la basine și filtre rezulta din cele expuse mai sus:

a) *Acoperirea basinelor de decantare*, pentru ca apa în timpul decantării să nu mai fie expusă sôrelui.

Acoperirea se poate face în mod economic prin trestie sau papură aședată pe ferme de lemn.

Acastă lucrare s'a recomandat și de consiliul tehnic superior de pe lângă Ministerul lucrărilor publice, jurnalul No. 442 din 5 Iulie 1890.

Acoperirea basinelor în modul indicat poate costa numai 300 maximum 400 000 lei, așa că această lucrare, de și nu este urgentă, totuși, pentru a se obține o apă mai bună de băut, se recomandă a se executa cât mai curând posibil.

Cheltuiala, ce s'ar face pentru acoperirea basinelor, e utilă pentru ori-ce sistem de filtrare.

b) *Repararea filtrelor de nisip și transformarea lor în filtre zidite și acoperite* e de cea mai mare importanță.

Repararea unor organe ale filtrelor existente, precum și a canalului de legătură dintre basine și filtre și a canalului de descărcare al acestora, e indispensabilă pentru asigurarea ali-

mentării până la terminarea lucrărilor de executat din nou. Această reparare se poate face de serviciul apelor în marginea creditului de 10.000 lei prevăduți în bugetul ordinar al acestui an, căci acum un an s'a amânat această reparare din cauza lipsei de fonduri.

Transformarea filtrelor actuale în altele mai sistematice, căci construcția lor este foarte defectuoasă, după cum s'a arătat mai sus, de și proiectul acelor lucrări s'a elaborat de ingineri competenți și cu reputație europeană.

Necesitatea transformării filtrelor a fost recunoscută chiar după primul an de exploatare, așa că în anul 1890 s'a și întocmit proiectul necesar de către serv. apelor sub direcția directorului tehnic din acel timp.

Proiectul nou cuprindea următoarele lucrări:

Construcția unui filtru acoperit cu pereți și bolți de beton, în lungime de 500 m.

Transformarea celor două filtre existente pe lungime de 500 m. cu pereți și bolți de beton;

Furnisarea materialului de filtrat în filtru nou;

Scoterea materialului de filtrat din filtrele vechi și aședarea la loc;

Construirea unui canal colector între filtre;

Construirea unui canal de descărcare;

Construirea unui stivilar în capul filtrului nou și a unei camere de captare între filtre;

Furnisarea și aședarea de robinete-vane necesare;

Furnisarea unei căi Decauville la filtre cu vagonetele și toate accesoriile respective.

Minist. de Interne, în baza jurnunalului menționat al consiliului tehnic de pe lângă Ministerul Lucrărilor publice, a aprobat proiectul acestor lucrări prin adresa No. 11.269 din 6 Iulie 1890 iar la 16 Iulie cu No. 11.742 aprobă asupra d-lui Glättli rezultatul licitației pentru lucrările după devis în valoare de 1.732.500 (cu un scădemînt de la 10 la sută) sumă care mai era disponibilă pentru aceste transformări, de și complexul lucrărilor, după devisul primitiv, se urca la suma de 2.067.682 lei și 19 bani.

Termenul acordat întreprinzătorului pentru terminarea lucrărilor era fixat la 1 Noembrie 1891.

Lucrările s'a început în toamna anului 1890 și urma a se continua executarea în luna Aprilie 1891, dar în această lună o porțiune de filtrul nou deja început s'a surpat; acesta se atribue

nepriceperei antreprenorului, care nu a executat radierul filtrului de odată cu fundațiile peretilor.

Lucrarea a fost suspendată și în urmă s'a intentat de antreprenor proces Primăriei, care la rândul său a intentat proces antreprenorului pentru daune și resilierea contractului, procesele conexe sunt pendinte la Trib. ce comerț.

În urma cererii antreprenorului, Primăria a încercat a ajunge la o înțelegere, acesta însă e imposibil din cauza pretențiilor exorbitante ale antreprenorului.

Efectuarea lucrărilor de transformare ale filtrelor a fost dar imperios recunoscută atât de direcțiunea tehnică a comunei, de consiliul tehnic al ministerului lucrărilor publice și nu mai puțin de Consiliul comunal care le-a dat în întreprindere.

Sub-semnații menținem, că lucrările menționate trebuiesc executate cât mai urgent, căci alt-fel s'ar compromite cu totul alimentarea cu apă potabilă, care în starea actuală este imperfectă și deja a produs o mulțime de nemulțumiri fondate.

Prin transformarea filtrelor în trei filtre acoperite a 500 m. rămân din cele existente încă două tot a 500 m. neacoperite (care rămân a se acoperi mai târziu), se obține 5 filtre a 500 m. așa că în cas de consumație maximă, 4 adică 2.000 m. lung. și 10 m. lărgime pot fi în exploatare și unul în curățire, pe când până acum nu se putea exploata de cât unul de 1.000 m., al doilea fiind în curățire, aceste 2 formând fie-care un întreg indivisibil.

Prin măsurăturile făcute în timpul exploatarei s'a constatat, că unul din filtrele actuale poate debita în medie 25.000 m.c., iar când apele sunt mai turburii 20.000 m. c., (ceia-ce corespunde și cu memoriul Cucu pag. 12.)

Nu cunoșcem și nici nu sunt explicabile motivele ce au putut să aibă autorii proiectului primitiv, ca pentru o cerință de 40.000 m.c. apă pe zi să proiecteze numai 2 filtre a 1.000 m. lg. și 10 lărg. știut fiind-că nu se va putea exploata de cât un filtru, al 2-lea trebuind a fi în curățire. Esecutându-se noul proiect, prin dispoziția ce conține de a se putea exploata 4 filtre a 500 m. de odată, se obține cantitatea dorită de 40.000 m.c. care s'a și avut în vedere chiar în primul proiect. Proiectul nou va trebui să sufere mici modificări la fundații, terenul fiind slăbit din cauza modului executării lucrărilor de către d-l antreprenor Glättli și părăsirea lor.

3) Complectări.

a) *Reservoriul de la Cotroceni* a fost proiectat cu opt com-

partimente a 5.000 m.c. în total 40.000 m.c. spre a se avea o rezervă de apă pentru o zi, în caş de stricăciune în conducta de beton.

S'au executat numai 2 compartimente pentru 10.000 m.c. aşa că acum nu se poate avea de cât a patra parte din rezerva de apă, dar pe lângă acest inconvenient se mai adaogă pierderea apei filtrate în timpul nopţii, căci capacitatea rezervoriului fiind numai de 10.000 m. c. totă apa filtrată ce sosesce în plus, în loc de a fi întrebuinţată de consumatori, pentru stropitul stradelor şi spălatul canalelor, trece prin deversori şi se scurge în Dâmboviţa.

Pentru a evita această pierdere a apei filtrate, al cărei cost este destul de considerabil, e necesar a se mai executa 2 compartimente a 5.000 m.c. capacitate.

Acastă lucrare e necesară (pentru oricare sistem de filtraţiune).

Costul acestei lucrări este aproximativ de 400.000.

b) *Maşine cu aburi de rezervă.* În ceea ce priveşte instalarea unei maşine de 120 cai putere, utilă pentru lumina electrică, şi una de 190 cai putere utilă pentru a da apă cu presiune în timp de secetă şi îngheţ, când debitul Dâmboviţei nu este suficient pentru alimentarea turbinelor, serviciul apelor va face referat separat, aşa că s'a trecut aci numai ca amintire.

c) În fine *sanarea* terenului ce înconjură bazinele nu trebuie neglijată.

Amplasamentele filtrelor e pe teren jos în care cu ocaziunea executării diferitelor lucrări s'au mai făcut şi gropi întinse, aşa că apa se infiltrează în aceste părţi, stagnează şi se infectează; acest inconvenient se poate elimina prin ramblearea acelor terenuri şi plantare, lucrare ce se poate face în două trei ani, când comuna va dispune de o cale Decauville suficientă.

În urma celor expuse până aci conchidem că:

1) Să se respingă admiterea filtrelor mecanice (ele aparţinând viitorului);

2) Să se repare de urgenţă filtrele actuale de către serviciul apelor în sensul indicat în acest referat;

3) Să se execute de urgenţă proiectul nou al filtrelor, modificându-se fundaţiile spre a se obţine asupra solului o presiune unitară mai mică;

4) Să se acopere în mod economic bazinele de decantare;

5) Să se construiască încă 2 compartimente la rezervoriul de la Cotroceni a 5.000 m.c.

6) Sanarea terenului în jurul basinelor și filtrelor.

Consilier comunal,
N. Șoimescu.

Inspectorul tehnic,
G. A. Orăscu.

Medicul-Șef,
Dr. I. Felix.

Șeful serviciului apelor,
L. Pancu.

9.

Filtrul Maignen.

Adresa d-lui Profesor D-r. V. Babeș, Directorul Institutului de Patologie și de Bacteriologie, cu No. 416 din 15 Martie 1892, către d. Medic-Șef al Capitalei.

Am onoare a vă comunica, că rezultatul cercetărilor noastre repetate asupra filtrului instalat la grajdurile municipale nu ne-a fost satisfăcător, după cum se vede din următorul tablou:

- 1) $\frac{1}{2}$ cc. apă fără presiune conține 830 colonii din cari 123 liquefiante,
- 2) $\frac{1}{2}$ cc. apă la presiune de 1 m. conține 529 colonii din cari 72 colonii liquefiate,
- 3) 1 cc. apă la presiune tot de 1 m. conține 906 colonii din cari 111 colonii liquefiante,
- 4) $\frac{1}{2}$ cc. apă la presiune de $4\frac{1}{2}$ m., conține 1.040 colonii din cari 23 colonii liquefiante,
- 5) 1 cc. apă tot la presiune de $4\frac{1}{2}$ m., conține 1.149 din care 51 colonii sunt liquefiante,
- 6) 1 cc. apă din conductul Institutului conține 516 colonii din cari 15 colonii liquefiante.

Ast-fel apa filtrată cu acel filtru conține aceeași cantitate de microbi saū chiar mai mulți de cât apa care nu a trecut prin acest filtru. Din această cauză nu putem recomanda acest filtru.

Primiți, vă rog, D-le Medic-Șef, asigurarea osebitei mele considerațiuni.

(Semnat) Director, D-r. V. Babeș.

Adresa d-lui Profesor Dr. V. Babeș Directorul Institutului de Patologie și de Bacteriologie cu No. 503 din 13 Maiu 1892, către d. Primar al Capitalei, relativă la filtrul Maignen.

Fiind rugați a ne ocupa cu examinarea filtrului Maignen, am făcut o serie de cercetări în prezența d-lui Maignen și cari m'ați condus la următoarele rezultate:

Am constatat înainte de toate că filtrele acestea dau o apă clară, abondentă, dar care păstrează mai mult timp un gust neplăcut. Pulberea de cărbune ce se pune d'asupra țesutului de amiant este foarte fină și are calitățile cunoscute de a reține anumite substanțe chimice, precum este plumbul, etc.

Pinza de amiant se umflă în apă și nu lasă să treacă particulele mai mari, cari produc turbureala apei. Dacă apa este prea încărcată cu substanțe în suspensiune ea se poate decanta cu ajutorul unui praf compus de var, de carbonat de sodă și de alun de care d. Maignen pretinde că precipita în același timp și microbii.

Prin cercetările noastre ne-am convins că adăogirea acestui praf într-o cantitate de 0.5 grame la un litru produce în adevăr o clarificare și o lipsă de microbi în apă, dar apa a devenit alcalină și nepotrivită de băut. După 24 ore apa este din nou încărcată de microbi. O cantitate de 0,3 grame la litru nu este în stare să descarce apa de microbi; acesta apă are încă reacțiunea alcalină și un gust neplăcut.

Amestecând pulberile cu puțin sulfat de fer se obțin rezultate mai bune, dar apa mai conține microbi și după tratarea cu această substanță, ast-fel nici nu se poate gândi la întrebuințarea unei mase așa colosale de pulvere care ar putea să precipite cantitatea apei necesarie pentru alimentarea orașului.

Apa filtrată a orașului este turbure și conține 700—1.400 microbi pe cmc. Acestă apă s'a filtrat cu filtrele d-lui Maignen cu rezultatul următor:

S'a sterilizat filtrele trecându-se prin ele o cantitate de soluțiune 1:10 de acid hidrocloric. S'a constatat că, începând din momentul când filtrul prin trecerea apei își pierde aciditatea, încep să treacă microbii din apă și 24 ore după începutul experimentului apa, care a trecut prin filtru, conține o cantitate egală sau chiar mai mare de cât apa nefiltrată. După 2 zile

de funcționare, apa filtrată conține deja o cantitate de 10 ori mai mare de cât apa nefiltrată, așa în cât trebuie presupus că microbii se înmulțesc în țesutul filtrului și în pudra de cărbune ce acopere filtrul. Incercarea de a steriliza filtrul prin o cantitate mai mare de pudră Maignen n'a isbutit, așa în cât imediat după ce a trecut apa amestecată cu pudră, apa ce trecea prin filtru a conținut o cantitate mare de microbi. După 3 zile de funcționare apa ce trecea prin filtru conținea și în acest caz mai mulți microbi de cât apa nefiltrată.

Aceste experimente s'au repetat de mai multe ori și tot d'una cu același rezultat.

Din aceste reese, că filtrul Maignen, de și clarifică apa, totuși nu o descarcă de fel de microbi; din contra funcționând mai multe zile apa filtrată prin acest filtru conține de regulă mai mulți microbi de cât apa nefiltrată.

Primiți, vă rog, asigurarea stimei și considerațiunei ce vă conserv.

(Semnat) **Dr. V. Babeș.**

INDICE.

	Pag.
I. Introducere	3
II. Personalul	7
III. Lucrările consiliului de Igienă publică	9
IV. Salubritatea publică	10
V. Apa	22
VI. Igiena locuințelor și a localelor publice	32
VII. Igiena scolară	35
VIII. Măsurile în contra bolilor infecțioase și epidemice	43
IX. Vaccinațiunea	47
X. Privegherea prostituțiunii	49
XI. Poliția sanitară a alimentelor și a băuturilor	53
XII. Igiena industrială	62
XIII. Serviciul veterinar	66
XIV. Exercițiul medicinei și al farmaciei	74
XV. Lucrările medico-legale	75
XVI. Serviciul copiilor găsiți și orfani	76
XVII. Căutarea bolnavilor săraci	79
XVIII. Bolele predominitoare și cauzele deceselor	83
XIX. Serviciul deceselor	91
XX. Mișcarea populației	93
XXI. Anexe	
1. Consiliul de Igienă publică	
2. Tabela cauzelor deceselor	

3. Ordonanța asupra locuinței și alimentelor ce stăpânii și meșterii sunt datorii a da servitorilor, lucrătorilor și ucenicilor 114
 4. Ordonanța asupra regulilor de curățenie ce au să observe sub-chirurgii, coaferii, bărbierii și pedicuri 115
 5. Regulament pentru privegherea copiilor în etate până la 6 ani, crescuți afară de casa părintescă. 117
 6. Ordonanța despre fabricațiunea apei gazose 119
 7. Raportul despre filtrul Fr. Breyer 120
 8. Raportul comisiunei comunale despre alimentarea orașului cu apă 124
 9. Raport despre filtrul Maignen 132
-